



การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ดวงพร ศีลากุล



สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4



สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

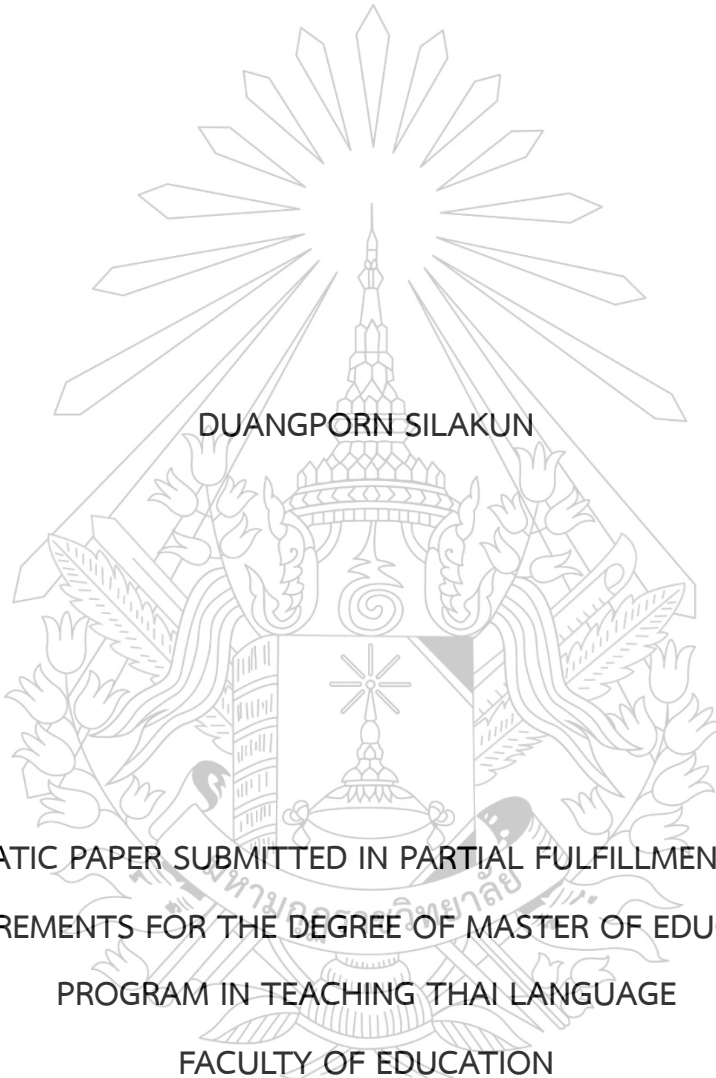
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT ABILITY IN READING AND WRITING BASIC THAI
WORDS USING THE SQ3R TECHNIQUE FOR FOURTH-GRADE STUDENTS

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem centered on the page. It features a central shield with a sunburst at the top, flanked by two elephants. Below the shield is a lotus flower. The entire emblem is surrounded by a circular border containing Thai text. The name 'DUANGPORN SILAKUN' is printed in a bold, sans-serif font across the middle of the emblem.

DUANGPORN SILAKUN

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN TEACHING THAI LANGUAGE
FACULTY OF EDUCATION

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อสารนิพนธ์	การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชื่อนักศึกษา	ดวงพร ศิลากุล
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิฑูรย์คุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อาจอินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร)

กรรมการ

(พระสุธีวิชิตธรรม , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระมหาศุภชัย สุกกิจใจ, รองศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช นิละโยธิน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา กิณรีวงศ์)

กรรมการ

(ดร.คชา ปราณีตพลกรัง)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์	การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชื่อนักศึกษา	ดวงพร ศิลากุล
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียวหรือรายกรณี (One-shot case study) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยและแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งทั้งสองด้านมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งสองด้าน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ทุกประการ

คำสำคัญ: การอ่านคำพื้นฐาน, การเขียนคำพื้นฐาน, การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

ABSTRACT

Thematic Paper Topic	THE DEVELOPMENT ABILITY IN READING AND WRITING BASIC THAI WORDS USING THE SQ3R TECHNIQUE FOR FOURTH- GRADE STUDENTS
Student's Name	Duangporn Silakun
Degree Sought	Master of Education
Program	Program in Teaching Thai Language
Anno Domini	2026
Advisor	Dr. Saengatit Thaimit

This study had the following objectives: (1) to develop Thai basic word reading ability using the SQ3R instructional management technique so that students achieve an average score of not less than 70 percent, with at least 70 percent of students meeting the criterion; and (2) to develop Thai basic word writing ability using the SQ3R instructional management technique so that students achieve an average score of not less than 70 percent, with at least 70 percent of students meeting the criterion. The research employed a one-group research design, specifically a one-shot case study. The target group consisted of 9 Grade 4 students. The research instruments included six lesson plans using the SQ3R technique, totaling 12 instructional hours, as well as a Thai basic word reading ability test and a Thai basic word writing ability test. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation (S.D.), and percentage.

The results revealed that Grade 4 students had an average reading ability score of 16.78 points, accounting for 83.89 percent of the total score. Eight students, representing 88.89 percent of the total number of students, met the criterion. For writing ability, students also obtained an average score of 16.78 points, accounting for 83.89 percent of the total score, with eight students (88.89 percent) meeting the criterion. Both reading and writing abilities showed that the proportion of students passing the 70 percent criterion exceeded the required threshold, indicating that the study achieved all its stated objectives.

Keywords: basic word reading, basic word writing, SQ3R instructional technique

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.คชา ปราณีตพลกรังและ ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาอย่างมาโดยตลอด เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สิทธิพล อาจอินทร์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณะผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ได้แก่ พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม ดร.แมนมิตร อาจหาญ นางธิดารัตน์ จันที นางสาวพรสิริา กิมปี และ ดร.วรเชษฐ์ ไทอินทร์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพและประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R แบบทดสอบวัดความสามารถ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งในการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอกราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้โอกาสทางการศึกษาจนสำเร็จหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่าคำแย้ รวมถึงคณะครูทุกท่านที่ได้กรุณาอนุญาตให้ใช้สถานที่และให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย้ จำนวน 9 คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งนักเรียนทุกคนได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R อย่างตั้งใจ อันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบขอบคุณบิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่คอยให้ความรัก ความเมตตา และเป็นกำลังใจสำคัญในการสนับสนุนทั้งด้านทุนทรัพย์และโอกาสทางการศึกษาเสมอมา รวมถึงขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาและผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านสืบไป

ดวงพร ศิลากุล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	จ
ABSTRACT	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	2
สารบัญแผนภาพ	4
บทที่ 1 บทนำ	5
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	5
1.2 คำถามวิจัย	11
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	11
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	12
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าตำแย ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	16
2.2 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน.....	41
2.3 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R	58
2.4 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	65
2.5 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและเขียน คำพื้นฐานภาษาไทย	76
2.6 สภาพพื้นที่วิจัยโรงเรียนบ้านเหล่าตำแย.....	85
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	89
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	93
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	94

3.1 รูปแบบการวิจัย	94
3.2 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	95
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	95
3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	95
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	103
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	103
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	104
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	104
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐาน ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป	105
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป	108
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
5.1 สรุปผล	113
5.2 อภิปรายผล.....	114
5.3 ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก	125
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	126
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	128
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	134
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย	161
ภาคผนวก จ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	163
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ.....	165
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย	170
ภาคผนวก ซ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	172

ภาคผนวก ฅ ผลคะแนนการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยและการเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R.....	196
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์	199



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	20
ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ	22
ตารางที่ 2.3 มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์	23
ตารางที่ 2.4 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา พยางค์ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	24
ตารางที่ 2.5 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญา ไทย วัฒนธรรมไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	25
ตารางที่ 2.6 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	30
ตารางที่ 2.7 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ	31
ตารางที่ 2.8 มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์	32
ตารางที่ 2.9 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา พยางค์ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	33
ตารางที่ 2.10 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญา ไทย วัฒนธรรมไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	34
ตารางที่ 2.11 โครงสร้างรายวิชารายวิชา ท14101 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 160 ชั่วโมง/ปี	35
ตารางที่ 2.12 ข้อมูลจำนวนนักเรียน	86

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบใช้วิธีสอนแบบเทคนิค SQ3R เรื่องการอ่าน และเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย	96
ตารางที่ 3.2 ความสามารถในการอ่านพื้นฐานภาษาไทย.....	99
ตารางที่ 3.3 ความสามารถในการเขียนพื้นฐานภาษาไทย	101
ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เทคนิค SQ3R สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายบุคคล	105
ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดสมองเป็นฐาน ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมี นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป	107
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน	107
ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เทคนิค SQ3R สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายบุคคล	109
ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดสมองเป็นฐาน ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป	110
ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน.....	110

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	93
--	----



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่ของชาติไทย เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและวัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์แห่งเอกลักษณ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของประชาชนชาวไทย กำชัย ทองหล่อ (2543) การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงเป็นรากฐานของการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระและเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความคิด และคุณธรรม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา 6 และ 22) ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ 2541) ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาไทยจึงเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถคิด วิเคราะห์และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาภาษาไทยเป็นหัวใจสำคัญของระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะภาษาไทยเป็นทั้งเครื่องมือในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ “กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย” มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยและเห็นคุณค่าของภาษาในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักสูตรดังกล่าวระบุว่า การเรียนการสอนภาษาไทยต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และการดำรงชีวิตในสังคม เนื่องจากผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ย่อมสามารถเข้าถึงความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล และสื่อสารความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างรากฐานด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว กำชัย ทองหล่อ (2543) อธิบายว่า การเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะคำถือเป็นหน่วยพื้นฐานของการสื่อความหมาย หากผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของคำ การใช้สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง ก็จะสามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนคำพื้นฐานได้ถูกต้อง เพราะเป็นรากฐานของการเรียนรู้ขั้นสูงต่อไป เช่น การอ่านจับใจความ การเขียนเรียงความ หรือการ

สื่อสารเชิงวิชาการ การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นภารกิจสำคัญของครูภาษาไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะสำคัญทางภาษาไทยที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่านช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูล ความคิด และประสบการณ์จากผู้อื่น ขณะที่การเขียนเป็นกระบวนการสื่อสารความคิด ความรู้ และความรู้สึกออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งทั้งสองทักษะนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และสร้างสรรค์ จุฑามาศ ศรีใจ (2564) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ใช่เพียงการออกเสียงตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์โดยใช้ประสบการณ์เดิมให้เกิดความเข้าใจที่สมบูรณ์และใกล้เคียงกับความคิดของผู้เขียนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการอ่านต้องอาศัยกระบวนการคิดและการตีความ ไม่ใช่เพียงการรับสารโดยตรงเท่านั้น ขณะเดียวกัน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ และข้อความในสาร ซึ่งผู้อ่านต้องสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและนำไปสื่อสารต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านจึงไม่เพียงเป็นทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นฐานของการคิด วิเคราะห์ และการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น สำหรับทักษะการเขียน สมบัติ ศิริจินดา (2554) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์จากผู้เขียนไปยังผู้อ่านเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง การเขียนจึงเป็นกระบวนการสื่อสารที่ต้องอาศัยการคิดอย่างมีระบบและการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ที่ให้ความหมายของการเขียนว่า เป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด และอารมณ์ โดยต้องใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า “การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย” เป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพราะเป็นรากฐานของการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถทางภาษาให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม จากผลการประเมินของหน่วยงานด้านการศึกษา พบว่าผู้เรียนจำนวนมากยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมทักษะดังกล่าวให้ดีขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ทั้งยังเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสอนอ่านและเขียนเพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างเป็น

ระบบ สถาบันภาษาไทย (2559) ระบุว่า การสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ครูจึงไม่ควรยึดวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่ควรผสมผสานหลายวิธีเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเป็นคำและเข้าใจความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง วิธีการสอนที่นิยมใช้ เช่น การประสมอักษร การอ่านแบบแจกลูก การอ่านแบบสะกดคำ การเดาคำจากภาพหรือบริบท การอ่านจากรูปร่างของคำ และการใช้แผนภูมิประสมการณ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำและเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542) เน้นว่าการสอนภาษาไทยควรยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดลำดับการสอนตั้งแต่การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การใช้หลักภาษา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ควบคู่กัน ขณะที่ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2540) เสนอว่าการอ่านควรเน้นทั้งการอ่านสะกดคำตามรูป การสะกดตามมาตราสะกด และการอ่านตามเสียง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและเขียนคำได้อย่างแม่นยำ ด้านการพัฒนาทักษะการเขียน ในขณะที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545) เน้นการแก้ไขคำสะกดผิดอย่างเป็นระบบ รวมถึงการจัดกิจกรรมประกวดและบันทึกผลงานของผู้เรียน เพื่อพัฒนาความถูกต้องและความชำนาญในการเขียน

ดังนั้น การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยเป็นทักษะสำคัญขั้นพื้นฐานของผู้เรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ หากผู้เรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) จากรายงานการประเมินคุณภาพภายในของโรงเรียน (SAR) หลายแห่งพบว่า ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษายังมีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำได้ไม่ถูกต้อง การสะกดคำผิด การเว้นวรรคไม่เหมาะสม และไม่สามารถเขียนคำพื้นฐานได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ต้องวางรากฐานด้านความรู้หนังสืออย่างมั่นคง ขณะที่ จุฑามาศ ศรีใจ (2564) ระบุว่า ปัญหาสำคัญของผู้เรียนไทยคือ “อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน” จึงไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ ส่วนในด้านการเขียน สมบัติ ศิริจินดา (2554) ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามมาตราตัวสะกด และขาดทักษะในการเรียบเรียงข้อความให้สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผลการสังเกตการสอนของครูในชั้นเรียนยังพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนจำและคัดลอกมากกว่าการฝึกคิดวิเคราะห์หรือฝึกใช้คำในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทย พชรี สิทธิ (2561) อีกทั้งสื่อและนวัตกรรมที่ใช้ยังไม่เอื้อต่อการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารอย่างถูกต้อง ชัดเจน และนำไปใช้ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงอย่างเข้าใจและฝึกเขียนคำพื้นฐานผ่านกระบวนการเรียนรู้

ที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะสำคัญพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาไทยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันพบว่า นักเรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดความสามารถในการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง การเข้าใจความหมายของคำ ตลอดจนการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) ได้เสนอว่า การพัฒนาทักษะการอ่านควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกอ่านอย่างมีความหมาย โดยให้เข้าใจเนื้อหาทั้งระดับคำ กลุ่มคำ และประโยค เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่าการอ่านออกเสียงเพียงอย่างเดียว สมบัติ ศิริจินดา (2554) ได้กล่าวถึงการสอนการเขียนว่า ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนจากประสบการณ์จริง โดยใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนให้เกิดความมั่นใจและคล่องแคล่วมากขึ้น พชรี สิทธิธา (2561) เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและเขียนควรใช้เทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) และการเรียนรู้แบบกระบวนการคิด (Thinking Process Approach) ซึ่งล้วนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปความรู้จากสิ่งที่เรียน จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยจำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดและการทำความเข้าใจอย่างมีระบบ หนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ Survey (สำรวจ) เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของเนื้อหา Question (ตั้งคำถาม) เพื่อกระตุ้นการคิดและสร้างเป้าหมายในการอ่าน Read (อ่าน) เพื่อค้นหาคำตอบและทำความเข้าใจเนื้อหา Recite (ทบทวน/สรุปความ) เพื่อยืนยันความเข้าใจด้วยการพูดหรือเขียนสรุป Review (ทบทวนซ้ำ) เพื่อสร้างความจำระยะยาวและเชื่อมโยงความรู้ เทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการจดจำอย่างมีระบบ ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่ผู้เรียนยังอยู่ในช่วงของการสร้างพื้นฐานการรู้หนังสือ (Reading Readiness) การนำเทคนิค SQ3R มาใช้ในการจัดการเรียนรู้จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถอ่านออก เขียนได้ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นแนวทางการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการคิด วิเคราะห์ และสรุปความเข้าใจด้วยตนเอง เทคนิค SQ3R มีที่มาจากแนวคิดของฟรานซิส พี. โรบินสัน นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ซึ่งได้พัฒนาไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489 โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสืออย่างมีระบบและเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้ง นลินี บำเรอราช (2545) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ว่าเป็นกระบวนการสอนอ่านที่มี 5 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ Survey (สำรวจ), Question (ตั้งคำถาม), Read (อ่าน), Recite (พูดตอบตัวเอง) และ Reconstruct หรือ Review (สร้างโครงเรื่องหรืออ่านทบทวน) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกัน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีการส่งเสริมการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนค้นหาข้อมูลสำคัญของเรื่อง เข้าใจสาระ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ทั้งยังเป็นการฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นลำดับขั้น นอกจากนี้ มาติยะห์ สีเด๊ะ (2566) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R เป็นการจัดกิจกรรมการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา จดจำข้อมูลได้ถูกต้อง และสามารถทบทวนความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้อย่างยั่งยืน การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านเชิงลึก เข้าใจสาระสำคัญของบทอ่านและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในปัจจุบัน

จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา (SAR) ของโรงเรียนบ้านเหล่าคำแย (2567) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษายังอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ โดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนจำนวนมากยังไม่สามารถทำความเข้าใจกระบวนการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยที่ถูกต้องและความซับซ้อนของกระบวนการเขียนที่มากขึ้นได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย ดังนั้นโรงเรียนและครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องแสวงหาวัตกรรมการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และส่งเสริมการพัฒนาการอ่านและเขียนอย่างเป็นระบบ

เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นการสอนอ่านที่มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง และจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างเป็นระบบ เทคนิค SQ3R มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการคิดวิเคราะห์และการสรุปความรู้จากสิ่งที่อ่าน โดยประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ Survey (สำรวจ), Question (ตั้งคำถาม), Read (อ่าน), Recite (ทบทวน/พูดตอบตัวเอง) และ Review (ทบทวนซ้ำ) ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมความพร้อม การเรียนรู้เนื้อหา จนถึงการตรวจสอบและทบทวนความเข้าใจ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์

(2543) อธิบายว่า การสอนอ่านด้วยเทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนอย่างเป็นลำดับขั้น เริ่มตั้งแต่การสำรวจเนื้อหาที่จะอ่าน การตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิด การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ การเล่าเรื่องเพื่อตอบคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงการทบทวนเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจอย่างถาวร กระบวนการดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกัน วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) กล่าวว่าเทคนิค SQ3R เป็นวิธีการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกและทำความเข้าใจสาระสำคัญจากบทอ่านได้อย่างรวดเร็ว สามารถจดจำและทบทวนเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการดังกล่าวไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะการอ่านเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างแรงจูงใจและความสนใจในการอ่านของผู้เรียนอีกด้วย การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นแนวทางการสอนอ่านที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการสำรวจ วิเคราะห์ และทบทวนเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ผลการวิจัยเป็นสิ่งที่ยืนยันว่า การใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค SQ3R สามารถพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านและเขียนในรายวิชาภาษาไทยได้เป็นอย่างดี เช่น รวิษฐา ศรีมงคล (2562) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาไทย นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05($t=23.42, sig=.000$) และ 3) ความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean=4.50 SD.=0.54) จารุณี พรหมอนมัติ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 82.69/82.07 ตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด โดยรวมอยู่

ในระดับมาก นอกจากรายวิชาภาษาไทยแล้วยังมีอีกสายวิชาที่นำเอาการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือรายวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ภทรลดา วงษ์โยธา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนเท่ากับ 6.17 คิดเป็นร้อยละ 20.58 และหลังเรียนเท่ากับ 21.22 คิดเป็นร้อยละ 72.72 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R อยู่ในระดับดี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทำกรณีศึกษากับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยต้องการ จะพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับช่วงวัย และเป็นทักษะสำคัญที่เด็กควรรู้รวมทั้งปฏิบัติได้ และจากการกล่าวถึงประสิทธิภาพของการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จะเห็นได้ว่าสามารถเสริมสร้างทักษะความสามารถในการอ่าน และเขียนคำพื้นฐานได้เป็นอย่างดี เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R (Survey, Question, Read, Recite, Review) เป็นแนวทางการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และจดจำเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรักและเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นอย่างไร

1.2.2 ความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.3.2 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านเหล่าตำแย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.3.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ

การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ

- 1) ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
- 2) ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

1.4.4 ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านสะท้อนความรู้ควบคู่การเขียนให้ชำนาญ รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท14101 สาระการเรียนรู้ คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำประสม คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

1.4.5 ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านสะท้อนความรู้ควบคู่ การเขียนให้ชำนาญ คือ 12 ชั่วโมง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย หมายถึง การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองและภาษา ที่อาศัยการใช้สายตารับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แล้วแปลความหมาย มิใช่เพียงการออกเสียงตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นการสื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านอย่างมีสาระสำคัญ อันสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ทั้งนี้ หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของถ้อยคำ ข้อความ และเรื่องราวอย่างถ่องแท้ มิใช่เพียงการเปล่งเสียงโดยปราศจากความเข้าใจ

ความสามารถในอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย หมายถึง การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การประสมอักษร การอ่านแบบแจกลูก การเดาคำจากภาพหรือบริบท และการใช้แผนภูมิประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกและเข้าใจความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม และการฝึกอ่านทั้งในใจและออกเสียง ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบของการอ่านตามวิธีการสอนอ่านของสถาบันภาษาไทย (2559) สอนโดยวิธีประสมอักษร ดังนี้

1. การอ่านแบบแจกลูก
2. การอ่านแบบสะกดคำ
3. อ่านด้วยการเดาคำจากภาพหรือการอ่านจากภาพ
4. อ่านจากรูปร่างของคำ
5. อ่านด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม

การเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมายถึง การเขียนคือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์ของผู้เขียนออกมาเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน โดยการเขียนต้องอาศัยการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีความประณีต ทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเขียนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและส่งต่อสารระหว่างบุคคล กลุ่มคน หรือแม้กระทั่งระหว่างรุ่นสู่รุ่น

ความสามารถในเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมายถึง การสอนเขียนและฝึกทักษะการเขียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนที่ถูกต้องและชัดเจน โดยเชื่อมโยงการเขียนกับการฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้าน ครูควรจัดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจ เช่น การประกวด การแข่งขันสะกดคำ การใช้บัตรคำ และการฝึกแต่งประโยค พร้อมทั้งตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกเขียนจากคำศัพท์และประสบการณ์ใกล้ตัว พร้อมใช้สื่อและวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้การเรียนรู้มีความสนุกและมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งองค์ประกอบของการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยตามแนวคิดของ วรารัตน์ ปฏิวศ (2551) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. การเขียนสะกดคำจากภาพ
2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ
3. การเขียนสะกดคำจากคำอ่าน
4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่ง

การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R หมายถึง การจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นกระบวนการอ่านที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจและทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน สำคัญ ตั้งคำถาม อ่านอย่างละเอียด จดจำข้อมูล และทบทวนเนื้อหา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง ตามแนวคิดของ ฌ็องฌัก วรกาล (2562) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) สำคัญโดยการให้นักเรียนอ่านและสังเกตใบความรู้ สื่อประกอบอ่านบทความ กวาดสายตาไปตามหัวข้อตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ ถ้าหากบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็ให้อ่านบทสรุปด้วยการอ่าน ขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลักของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ของเรื่องได้เป็นการสร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายให้นักเรียนมีความสนใจอยากติดตามความเป็นไปของเรื่องที่อ่านแล้วนำสิ่งที่อยากรู้หรือพบเห็นมาตั้งคำถาม

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) ตั้งคำถาม โดยผู้สอนมีการตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้นคำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกความรู้อันเก่าที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านที่สำคัญมาถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) นักเรียนอ่านข้อความซ้ำ ทบทวนอย่างละเอียด เพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆ การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น เพื่อที่จะหาคำตอบและเข้าใจเนื้อหาในการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้มากขึ้น หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) อาจมีการจดบันทึก และให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ช่วยกันคิดทำใบงานร่วมกัน ฝึกกันทำงานเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมนั้นทบทวน ความสนุกสนานสอดแทรก เพื่อให้ความรู้สึกลื่นคล้อยและเกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข จดจำคำศัพท์และการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ครูทบทวนความรู้ สรุปองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมดในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนความรู้ เตือนความจำให้แก่ผู้เรียน การให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และนำเสนอผลงาน นำเสนอแนวความคิด คำตอบของตนเอง การสร้างสรรค์ผลงาน กิจกรรมร่วมกันภายในห้องเรียน และสุดท้ายครูควรให้ผลป้อนกลับ บอกแนวทางแก้ไขปรับปรุง การพัฒนาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และทราบผลการเรียนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนต่อไปในอนาคตได้

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

1.6.2 ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยนำเสนอสาระสำคัญตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าคำแย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

2.3 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

2.4 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.5 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

2.6 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา : โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าคำแย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษา

ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและ

ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวถึงคู่มือการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับประถมศึกษา ได้กำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนนำไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของ บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและความหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็น คำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทายและเครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
ป.4	3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. คัดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ 6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวันสารคดีและบันเทิงคดี
ป.4	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 8. มีมารยาทในการอ่าน	อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มีมารยาทในการอ่าน



สาระที่ 2 การเขียน

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	●การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	●การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	3. เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	●การนำแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	●การย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	●การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	●การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	●การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	8. มีมารยาทในการเขียน	●มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ตารางที่ 2.3 มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
	2. พุตรูปภาพจากการฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้
	3. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	● ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	
	5. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตารางที่ 2.4 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	4. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค 2 ส่วน - ประโยค 3 ส่วน
	5. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ
	6. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	7. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตารางที่ 2.5 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. ระบุง้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	2. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	
	3. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน
	4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

จากสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ท 1.1 ป.4/1 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำประสม คำที่มีตัววรรณยุกต์ สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ท 2.1 ป.4/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

2.1.7 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าตำแย (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2566)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าตำแย พุทธศักราช 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าตำแย พุทธศักราช 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าตำแย พุทธศักราช 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข

มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตร ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าคำแยะ พุทธศักราช 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้

ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าด้าย พุทธศักราช 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท 14101 ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 160 ชั่วโมง ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและสำนวน จากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้ และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการชีวิตประจำวัน เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมีมารยาทในการอ่านฝึกคัดลายมือ

ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและมารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่ฟังและดู พูดสรุปจากการฟังและดู พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดูพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ฝึกเขียนตามหลักการเขียน เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ บอกความหมายของสำนวน เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้ ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริงร้องเพลงพื้นบ้านท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8

ท 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8

ท 3.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6

ท 4.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7

ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

2.1.7.7 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 2.6 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอก ความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อย กรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและความหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็น คำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทายและ เครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ 6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน สารคดีและบันเทิงคดี
	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความ	● อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 8. มีมารยาทในการอ่าน	- หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน ●มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

ตารางที่ 2.7 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	●การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	●การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ คำแนะนำ
	3. เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	●การนำแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	●การย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	●การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	●การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	●การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	8. มีมารยาทในการเขียน	●มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ตารางที่ 2.8 มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
	2. พุตรูปภาพจากการฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้
	3. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	● ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	● เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	5. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตารางที่ 2.9 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. สกศคคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	4. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค 2 ส่วน - ประโยค 3 ส่วน
	5. แต่งบทหรือกรองและคำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ
	6. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	7. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตารางที่ 2.10 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. ระบุง้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	2. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	
	3. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน
	4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

2.1.7.8 โครงสร้างรายวิชา

รายวิชา ท14101 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 160 ชั่วโมง/ปี

ตารางที่ 2.11 โครงสร้างรายวิชารายวิชา ท14101 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 160 ชั่วโมง/ปี

แผนการเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
1	มาตราตัวสะกด มีทั้งหมด 8 มาตรา และ เงาะป่าพาเพลิน	ท 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/5,ป.4/6, ป.4/7 ท 2.1 ป.4/4 ท 3.1 ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ท 4.1 ป.4/1 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4	1. คำในแม่ ก กา 2. มาตราตัวสะกด 3. คำที่ใช้บ่อย 4. การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง 5. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง 6. เนื้อเรื่องวรรณคดี บทละครเรื่อง - เงาะป่า - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - อ่านหนังสือที่มีคุณค่าที่สนใจ - ท่องจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	10
2	ไตรยางศ์สร้าง คำสนุกล้าพระ อภัยมณี	ท 1.1 ป.4/1 ป.4/3,ป.4/5 ป.4/6,ป.4/7 ท 2.1 ป.4/4 ท 4.1 ป.4/1 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2 ป.4/4	1. อักษร 3 หมู่ 2. การผันอักษร 3. คำเป็นคำตาย 4. คำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ 5. คำที่มีตัวการันต์ 6. เครื่องหมายวรรคตอน 7. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง 8. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง	20

แผนการเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
			9. เนื้อเรื่องวรรณคดี พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - อ่านหนังสือที่มีคุณค่าที่สนใจ - ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด	
3	คำพ้องนัยต้อง จำอีก ชนิดของ คำในภาษาไทย	ท 1.1 ป.4/1, ป.4/2 ท 4.1 ป.4/1, ป.4/2	1. คำพ้อง - พ้องรูป - พ้องเสียง - พ้องความ 2. คำควบกล้ำ 3. อักษรนำ 4. ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา	20
4	ประโยคสื่อสาร พร้อมนิทาน น้ำผึ้งหยดเดียว	ท 4.1 ป.4/3, ป.4/6,ป.4/7 ท 2.1 ป.4/2, ป.4/4,ป.4/6 ท 4.1 ป.4/4 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/4	1. ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค 2 ส่วน - ประโยค 3 ส่วน 2. ประโยคสื่อสาร - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคคำสั่ง - ประโยคแสดงความต้องการ	20

แผนการเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
			- ประโยคข้อร้อง 3. การอ่านในใจและอ่านจับใจความ 4. เนื้อเรื่องวรรณคดี นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - อ่านหนังสือที่มีคุณค่า - ท่องจำบทหรือกรอนที่มีคุณค่า	
5	สุภาษิตสำนวนไทย อนุรักษไว้ให้เรื่อจ้บระบ่า	ท 1.1 ป.4/2, ป.4/3,ป.4/5, ป.4/6,ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3, ป.4/4	1. สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต 2. การอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง 3. เนื้อเรื่องวรรณคดี บทเห่กล่อมพระบรรทมเห่เรื่องจ้บระบ่า - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - อ่านหนังสือที่มีคุณค่าที่สนใจ - ท่องจำบทหรือกรอนที่มีคุณค่า	10
6	กลอนสี่ไพเราะ เสนาะคำขวัญแสนสุขสันต์ นิราศเดือน	ท 1.1 ป.4/2, ป.4/3,ป.4/4, ป.4/5,ป.4/6, ป.4/7 ท 2.1 ป.4/2, ป.4/4 ท 4.1 ป.4/5 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/4	1. กลอนสี่ 2. คำขวัญ 3. เนื้อเรื่องวรรณคดี นิราศเดือน - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - การเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าที่สนใจ 4. คำประพันธ์ - กลอนสี่ - กลอนแปด - กาพย์ยานี 11 - ท่องจำบทหรือกรอนที่มีคุณค่าตามความสนใจ	15

แผนการเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
7	การอ่านสะท้อน ความรู้ควบคู่ การเขียนให้ ชำนาญ	ท 1.1 ป.4/1 ท 2.1 ป.4/1	1. การอ่านออกเสียงร้อยแก้วและ บอกความหมายของถ้อยคำ สำนวน - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำประสม - คำที่ สะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด 2. การคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบ การเขียนตัวอักษรไทย	12
8	การใช้ พจนานุกรมสุด หรรษา นำสู่การ เขียนเชิง สร้างสรรค์	ท 2.1 ป.4/1 ป.4/3,ป.4/4 ป.4/5,ป.4/6 ป.4/7,ป.4/8 ท 4.1 ป.4/3, ป.4/5	1. การใช้พจนานุกรม 2. การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย 3. การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ 4. ภาษาพูด ภาษาเขียน 5. การนำแผนภาพโครงเรื่องและ แผนภาพความคิดไปพัฒนา งานเขียน 6. การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภท ต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน	20

แผนการเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
			7. การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา . การเขียนบันทึกประจำวันและเขียนบันทึกจากการศึกษาค้นคว้า 9. การเขียนเรื่องตามจินตนาการ 10. การเขียนเรียงความ 11. การเขียนรายงาน 12. มารยาทในการเขียน	
9	ภาษาถิ่นมีคุณค่าสวดสรรษาเพลงพื้นบ้าน	ท 1.1 ป.4/1 ป.4/3,ป.4/5, ป.4/6,ป.4/7, ป.4/8 ท 4.1 ป.4/7 ท 5.4 ป.4/1 ป.4/2,ป.4/3 ป.4/4	1. ภาษาไทยมาตรฐาน 2. ภาษาถิ่น 3. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ 4. เนื้อเรื่องวรรณกรรม เพลงพื้นบ้าน - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - อ่านหนังสือที่มีคุณค่าที่สนใจ - ท่องจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ - ร้องเพลงพื้นบ้านตามที่กำหนด	10
10	ฟัง ดู พูด อย่างสร้างสรรค์ เคียงคู่บทละครพูดคำกลอนเรื่องพระร่วง	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/4,ป.4/5, ป.4/6 ท 3.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3, ป.4/4,ป.4/5, ป.4/6	1. การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน 2. การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ ในเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ - เรื่องเล่า	15

แผนการเรียนรู้	หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
		ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/4	- บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 3. การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์ 4. มารยาทในการฟัง การดู และการพูด 5. เนื้อเรื่องวรรณคดี บทละครพูด คำกลอน เรื่อง พระร่วง - สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่อง - อ่านหนังสือที่มีคุณค่าที่สนใจ - ท่องจำบทหรือกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	
13	ภาษาไทย น่าเรียน ฝึกเขียนด้วย ประโยค	ท 4.1 ป.4/4	1. ประโยคเกิดจากการนำคำหรือ กลุ่มคำ มาเรียบเรียงให้ได้ใจความเพื่อใช้ สื่อสาร	10

จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าคำแยบ พุทธศักราช 2566 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านตามตัวชี้วัด ท 1.1 ป.4/1 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง สาระการเรียนรู้แกนกลาง คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ คำประสม คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สาระที่ 2 การเขียนมาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน ตามตัวชี้วัดท 2.1 ป.4/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านสะท้อนความรู้ความเข้าใจ การเขียนให้ชำนาญ จากโครงสร้างเวลาเรียนรายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท14101 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 12 ชั่วโมง มาเป็นกรอบเนื้อหาในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเหล่าด้าแย

2.2 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

2.2.1 ความหมายของการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

ความหมายของการอ่าน

จุฑามาศ ศรีใจ (2564) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงแค่การออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว การอ่านเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์โดยใช้ประสบการณ์เดิมให้ได้ ความหมายชัดเจนสมบูรณ์และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านหรือเข้าใจใกล้เคียงกับความเข้าใจของผู้เขียน

พัชรี สิทธิ (2561) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ ที่ใช้สื่อความคิด ความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อื่นสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถเอาความหมายนั้นๆ มาใช้ประโยชน์ได้

นิรันดร์ สุขปรีดี (2540) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการเข้าใจความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต่ออาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญและการสรุปความ

เรวดี อาษานาม (2537) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการในการแบ่งความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกอย่าง มีเหตุผล และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดขึ้นไปใช้เป็นประโยชน์ด้วย จะเห็นได้ว่าการอ่านไม่ใช่การรับเอาความคิดจากหนังสือที่อ่านเฉย ๆ ผู้อ่านไม่ใช่ผู้รับ แต่เป็นผู้กระทำ สรุปได้ว่าเป็นผู้ใช้ความคิดไตร่ตรองเรื่องราวที่ตนเองอ่านเสียก่อน แล้วจึงรับเอาใจความของเรื่องที่ตนอ่านไปเก็บไว้หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ การอ่านในโรงเรียนประถมที่ปรากฏก็คือการที่ครูให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านประโยค หรือข้อความมาแล้วให้คนอื่น ๆ อ่านตาม ผู้อ่านนำตั้งใจอ่านให้เสียงดังได้ยินทั่วทั้งชั้นเพื่อเพื่อนจะอ่านตามได้ถูก ผู้อ่านตามมีหน้าที่อ่านอย่างเดียว ตาอาจจะมองสิ่งต่าง ๆ รอบตัวหุ้่งเพื่อนคุย ฯลฯ อ่านแล้วจำไม่ได้และไม่รู้ความหมายของข้อความที่อ่าน ถ้าวิเคราะห์ตามความหมายข้างต้นแล้ว ลักษณะแบบนี้ยังไม่เรียกว่าอ่านได้อย่างสมบูรณ์ การที่คนเราจะอ่านหนังสือได้เร็วหรือช้าขึ้น องค์ประกอบอย่างหนึ่งของการอ่านคือ การเคลื่อนไหวสายตาในการอ่านและความเข้าใจความหมายอย่างถ่องแท้ ในการอ่านจะต้องมีการฝึก อยู่เสมอและถูกต้องตามวิธีการด้วย ความเข้าใจความหมายของการอ่านมีความหมายต่าง ๆ กันเมื่อเอ่ยถึงการอ่านต้องมี ความเข้าใจมาเกี่ยวข้องคือ เข้าใจในถ้อยคำที่อ่าน เช่น ถ้ามีเด็กเห็นคำว่า กา แล้วเปล่งเสียงว่า กา ก็เข้าใจว่าเป็นการอ่าน เช่นนี้เป็นกรเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เพราะเด็กอาจไม่ เข้าใจ กา ที่เปล่งเสียงออกมา หมายถึง นกชนิดหนึ่งที่มีสีดำ ร้อง กา กา กา หรืออาจหมายถึง กากที่ใช้ในการต้มน้ำ หรืออาจไม่เข้าใจ ทั้งสองความหมายก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงยังไม่ เรียกว่าการอ่าน แต่เป็นเพียงการเปล่งเสียงเท่านั้น ดังนั้นสิ่งที่นักเรียนควรเข้าใจกับความหมายของการอ่าน ถ้าเป็นการอ่านที่ต้องเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและสรุปเรื่องให้ถูกต้อง

จากความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองและภาษา ที่อาศัยการใช้สายตารับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แล้วแปลความหมาย มิใช่เพียงการออกเสียงตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นการสื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านอย่างมีสาระสำคัญ อันสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ทั้งนี้ หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของถ้อยคำ ข้อความ และเรื่องราวอย่างถ่องแท้ มิใช่เพียงการเปล่งเสียงโดยปราศจากความเข้าใจ

2.2.2 ความสำคัญของการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

ความสำคัญของการอ่าน

จุฑามาศ ศรีใจ (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านนั้นนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด มรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลต่อการเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

พัชร ลิทธิศา (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็ช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านช่วยให้คนเรียนเก่ง เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่านช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โดยการนำความรู้จากเอกสารที่ได้อ่านมาปรับปรุงงานของตน การอ่านทำให้ได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นคนที่น่าสนใจ เนื่องด้วยการอ่านหนังสือหนังสือมาก ทำให้มีความคิดลึกซึ้งกว้างขวางสามารถแสดงความรู้ความคิดเห็นได้ดี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้าน สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่างๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง ดังนี้

1. สำคัญต่อชีวิตประจำวัน ความเป็นจริงการอ่านไม่มีความสำคัญต่อนักเรียนหรือนักศึกษาเท่านั้นแต่บุคคลทั่วไปก็อาจหาความรู้ได้ด้วยการอ่าน การอ่านเป็นสื่อกลาง ของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควรอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการปลูกฝังการอ่านตั้งแต่เยาว์วัยจึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. สำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอนและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาหากเริ่มต้นดีรากฐานการอ่านก็จะดี

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่มีบทบาทในการแสวงหาความรู้และพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ช่วยเสริมสร้างพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตและอาชีพ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสร้างความเพลิดเพลิน ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม และพัฒนาทัศนคติที่ดี การอ่านช่วยให้เกิดความคิดลึกซึ้ง มีวิจรรย์ญาณ และเป็นที่ยอมรับในสังคม การอ่านจึงมีคุณค่าทั้งทางด้านวิชาการและการดำรงชีวิต การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านตั้งแต่เยาว์วัยจะช่วยวางรากฐานของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.2.3 หลักการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

หลักการอ่าน

หลักการอ่านภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กล่าวถึงหลักการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านออกเสียงถูกต้อง นักเรียนต้องสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และคำต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธีของภาษาไทย
2. อ่านคล่องและอ่านรู้เรื่อง ฝึกให้นักเรียนอ่านได้ต่อเนื่องไม่สะดุด เข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านและสามารถจับใจความสำคัญได้
3. อ่านตีความและวิเคราะห์เนื้อหา นักเรียนควรสามารถตีความสิ่งที่อ่านได้ เช่น การสรุปเรื่อง การหาข้อคิด หรือความรู้ที่ได้จากเรื่องราวนั้น
4. เชื่อมโยงประสบการณ์กับสิ่งที่อ่าน นักเรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านเข้ากับประสบการณ์หรือสถานการณ์ในชีวิตจริงได้
5. ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ประกอบการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนใช้หนังสือ ภาพประกอบ หรือสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเสริมความเข้าใจ
6. ฝึกอ่านหลากหลายรูปแบบ ควรให้นักเรียนอ่านทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เช่น นิทาน บทความ ข่าว หรือบทกลอน เพื่อสร้างทักษะที่หลากหลาย

สมบัติ จำปาเงิน (2540) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านให้ชัดเจนและดังพอที่จะได้ยินทั่วถึง
2. อ่านให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติที่สุด
3. หยุดหายใจเมื่อจบวรรคหรือจบคำ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง
4. รู้จักทอดจังหวะ ยาวสั้นตามลักษณะของถ้อยคำให้เหมาะสม
5. รู้จักเน้นเสียงหนักเบา เร็วช้า ตามอารมณ์ที่ปรากฏในเรื่อง

ประเทิน มหาจันทร์ (2533) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านสะกดคำและคำศัพท์ว่า ควรต้องทราบความหมายของคำเสียก่อน ความหมายของคำแบ่งไว้ 3 อย่างคือ

1. ความหมายที่แทนรูปเป็นความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุสิ่งของ คน สัตว์ ฯลฯ ซึ่งมีตัวตนและเห็นได้
2. ความหมายที่แทนนามธรรม เป็นความหมายที่แทนนามธรรม ความรู้สึก ความคิด ซึ่งไม่เกี่ยวกับรูปธรรม
3. ความหมายของคำที่มีบริบทหรือตำแหน่งเป็นตัวบังคับคำประเพณีอยู่ คำเดียวโดด ๆ จะบอกความหมายไม่ได้จนกว่าจะนำเข้าประโยคจึงจะทราบความที่แท้จริง ในการเรียนรู้คำที่มีความแตกต่างตามระดับความยากง่ายของคำ คำที่เข้าใจง่าย ทั้งในด้าน การเขียน ตลอดจนความหมายย่อม เรียนรู้ได้ง่ายกว่าคำที่เขียนยากมีความซับซ้อนทั้งยังมีความหมายที่ลึกซึ้ง คำต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้ ง่ายนั้นเป็นคำที่ผู้เรียนคุ้นเคยมีประสบการณ์กับคำนั้น ๆ

จากหลักการอ่านดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักการอ่านภาษาไทยในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน สามารถเชื่อมโยงเนื้อหา กับประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสม ฝึกอ่านด้วยจังหวะ น้ำเสียง และการเว้นวรรคที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมการอ่านหลากหลายรูปแบบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างรอบด้าน

2.2.4 การสอนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

การสอนอ่าน

สถาบันภาษาไทย (2559) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ว่า การสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ครูไม่ควรยึดวิธีใด วิธีหนึ่ง ควรผสมผสานหลายวิธีจนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำและ รู้ความหมายของคำ มีวิธีการดังต่อไปนี้

สอนโดยวิธีประสมอักษร เป็นการสอนที่ใช้กันตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันที่แสดงถึงภูมิปัญญา การสอนอ่านแบบไทย ซึ่งทำให้เด็กอ่านหนังสือไทยได้แตกฉานวิธีหนึ่ง วิธีการสอนแบบนี้

เป็นการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกันแล้วฝึกอ่านแบบแจกลูก การอ่านแบบสะกดคำเป็นการสอนอ่านที่เน้นการฟังเสียงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ที่นำมาประสมกันเป็นคำเมื่อฝึกฝนบ่อย ๆ จนชินก็จะสามารถอ่านได้อย่างถูกต้องแม่นยำการอ่านแบบแจกลูก เป็นการอ่านโดยยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก ยึดสระเป็นหลัก หรือยึดสระและตัวสะกดเป็นหลัก เช่น ก + อา = กา

การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการอ่านโดยสะกดคำหรือออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ การันต์ที่ประกอบเป็นคำ เช่น ต + อา = ตา

สอนด้วยการเดาคำจากภาพหรือการสอนอ่านจากภาพ เด็กเริ่มหัดอ่านจากรูปภาพก่อนแล้วจึงนำไปสู่การอ่านจากตัวอักษร รูปภาพจะเป็นสิ่งชี้แนะให้เด็กอ่านคำนั้นได้สอนอ่านจากรูปร่างของคำเมื่อเด็กเห็นรูปร่างของคำ โดยส่วนรวมก็จะจำได้แล้วจะนำไปเปรียบเทียบกับคำที่เคยอ่านออกแล้วคำใดที่มีรูปคล้ายคลึงกันก็สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างคำได้อย่างชัดเจน เน้นการฝึกให้เด็กสังเกตรูปร่างของคำสอนด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม สำหรับเด็กมักจะใช้บริบทที่เป็นปริศนาคำทาย หากครูต้องการให้เด็กอ่านคำใดก็สร้างปริศนาคำทาย เมื่อเด็กทายคำได้ถูกต้องก็สามารถอ่านคำนั้นได้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ว่า การสอนอ่านแบบแจก เป็นการสอนอ่านแบบแจกพยัญชนะและสระ เช่น กะ กา กิ กี กุ กู และ กา ขา คา งา มา รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า การสอนอ่านแบบสะกดคำ ซึ่งเป็นการสอนอ่านแบบแจกลูกประสมคำนั่นเอง เช่น กิน ก็เป็น กอ-อิ-กิ-กิ-นอ-กิน เป็นต้น การสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค ซึ่งเป็นการสอนอ่านแบบสมัยใหม่นำนักเรียนอ่าน กา มา นา อา มา จากนั้นสอนความเป็นมาของคำคำนั้น ก็คือสอนแจกลูกสะกดคำนั่นเอง การสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ เป็นการสอนโดยใช้แผนภูมิซึ่งอาจจะมีรูปภาพประกอบในแผนภูมินั้นด้วย

รุ่งทิพย์ ทิพย์เนตร (2565) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ว่า การสอนอ่านนั้นมีหลากหลายวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือออกได้ เช่น สอนโดยการอ่านประสมอักษร สอนด้วยการเดาคำจากภาพหรือการสอนอ่านจากภาพ สอนอ่านจากรูปร่าง สอนด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม สอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา สอนอ่านแบบเทียบเสียง สอนอ่านแบบมาตรฐาน สอนอ่านแบบผสม เป็นต้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ว่า การสอนภาษาไทยแบบยึดนักเรียนเป็นสำคัญบทเรียนในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยในบทหนึ่ง ๆ จะจัดแนวการสอนเหมือนกันทุกบทตามลำดับ

1. การสอนอ่านในใจ
2. การอ่านออกเสียง
3. การใช้ภาษาและหลักภาษา
4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. พัฒนาทักษะทางภาษา
6. การอ่านบทร้อยแก้วหรือร้อยกรอง อ่านเสริมบทเรียนหรือการสอนซ่อมเสริม

จากการสอนอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การประสมอักษร การอ่านแบบแจกลูก การเดาคำจากภาพหรือบริบท และการใช้แผนภูมิประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกและเข้าใจความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม และการฝึกอ่านทั้งในใจและออกเสียง ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของ สถาบันภาษาไทย (2559) สอนโดยวิธีประสมอักษร ดังนี้

1. การอ่านแบบแจกลูก
2. การอ่านแบบสะกดคำ
3. การด้วยการเดาคำจากภาพหรือการอ่านจากภาพ
4. การอ่านจากรูปร่างของคำ
5. การด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม

2.2.5 การประเมินการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

การประเมินการอ่าน

โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2527) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ว่า ความสามารถในการอ่านได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การประเมินผลการออกเสียง ได้แก่ การกำหนดข้อความให้นักเรียน ส่วนการดูว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงอย่างไรนั้น สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

1.1 การสำรวจอย่างง่าย คือ ขณะที่นักเรียนอ่านครุภัณฑ์ที่ข้อบกพร่องใน การอ่าน ของนักเรียนไว้ เช่น อ่านตก อ่านเกิน อ่านซ้ำ

1.2 แบบสำรวจข้อผิดพลาดในการอ่าน คือ การพิจารณาข้อผิดพลาดใน การอ่าน อย่างละเอียดถี่ถ้วนทั้งในด้านเสียง รูปคำ ความหมาย และไวยากรณ์

2. การประเมินการอ่านในใจ คือ การวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น โดยจะมีข้อความให้เด็ก อ่าน ข้อความไม่ควรจะนำมาจากแบบเรียน ข้อความอาจเป็นร้อยแก้ว หรือร้อยกรอง หรือเป็นการ สนทนา แล้วแต่ความยากง่ายเท่าเทียมกับเนื้อหาในแบบเรียนที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้ นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้น เช่น ข้อความที่อ่านมี ความหมายอย่างไร ข้อความ กล่าวถึงอะไร เป็นต้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ว่า การประเมินทักษะการอ่าน สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย ประกอบด้วย

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ คือ ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้าน ไวยากรณ์ใน การทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวภาษาที่ปรากฏ

2. เกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ประกอบด้วย

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำ ความเข้าใจบทความ สามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือ สามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียบเรียงความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถ ในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียด สนับสนุนหรือ เป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงกันข้าม

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ไวยากรณ์ ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทความที่เป็นตัวกระตุ้น การวิเคราะห์ประเมิน

กนกพร จันทะกล (2564) กล่าวถึงการประเมินการอ่านไว้ว่า การประเมินการอ่าน จะต้องมียุทธวิธีและเครื่องมือที่ควบคุม เช่น การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง การอ่านได้ตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นครูเลือกวิธีการวัดและประเมินการอ่านให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดประเมินที่สุด

จากการประเมินการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การประเมินการอ่านครอบคลุมทั้งการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องชัดเจน การทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านและการใช้ภาษาทั้งในระดับคำ วลี และระดับข้อความหรือเนื้อหา ซึ่งล้วนเป็นทักษะสำคัญที่สะท้อนความสามารถทางภาษาโดยรวมของผู้เรียน การอ่านออกเสียงช่วยให้ครูมองเห็นข้อบกพร่องในด้านอักขรวิธี น้ำเสียง และจังหวะ ขณะที่การอ่านเพื่อความเข้าใจแสดงถึงความสามารถในการตีความ วิเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อมูลที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

2.2.7 ความหมายของการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

ความหมายของการเขียน

สมบัติ ศิริจันดา (2554) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร (ภาษา) ไปยังผู้รับสาร เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จากคนกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่งและจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

สมพร มั่นตะสูตร (2525) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า “การเขียนเป็นทั้งศิลป์และศาสตร์” ทั้งยังอธิบายไว้ว่า การเขียนประกอบด้วยอุปกรณ์สำคัญคือ ภาษาที่งดงาม ประณีตสามารถสื่อสารได้ทั้งความรู้ ความคิด อารมณ์ และความปรารถนา ในส่วนที่เป็นศาสตร์ เพราะการเขียนจะต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการ วิธีการ และทฤษฎีต่าง ๆ การเขียนจึงเป็นศิลปศาสตร์ของมนุษย์

วรรณ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2553) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจได้ตรงตามที่ต้องการ

จากความหมายของการเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนคือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์ของผู้เขียนออกมาเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน โดยการเขียนต้องอาศัยการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีความประณีต ทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเขียนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและส่งต่อสารระหว่างบุคคล กลุ่มคน หรือแม้กระทั่งระหว่างรุ่นสู่รุ่น

2.2.8 ความสำคัญของการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

ความสำคัญของการเขียน

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า

1. เป็นเครื่องแสดงออกความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือใช้สื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์
5. เป็นสื่อที่ช่วยกระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกลและรวดเร็ว
6. เป็นเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์
7. เป็นสื่อกลางที่ทำให้ความรู้สึกนึกคิด และความเพติดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

เปรมจิต ศรีสงคราม (2534) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า ความสำคัญของการเขียนมี 3 ประการดังนี้

1. ใช้เป็นสื่อ ในการเขียนภาษาไทยมีแบบแผนและถ้อยคำสำนวนสำหรับใช้ โดยเฉพาะผู้เขียนจะต้องเขียนให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านอ่านด้วยความเข้าใจ และเพื่อสนองความต้องการของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกอะไรบ้าง
2. เป็นการให้ความรู้ การเขียนให้ผู้อื่นอ่านนั้น ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่ง คือการให้ความรู้แก่ผู้อ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาสติปัญญาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น กล่าวคือเมื่อผู้อ่านอ่านข้อเขียนนั้นแล้ว สามารถนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองได้
3. เป็นการพัฒนาความคิด ผู้อ่านได้อ่านข้อเขียนที่ผู้เขียนไว้ ข้อเขียนเหล่านั้น ได้พัฒนาความคิด ความเข้าใจ ความต้องการของผู้อ่านได้มากน้อยเพียงไร

นพดล จันทรเพ็ญ (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า ความสำคัญของการเขียนมีดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
4. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
5. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน

ชญ ทดแทนคุณ และ กุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า ความสำคัญของการเขียนมีดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกถึงความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญที่แสดงถึงอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย
3. เป็นเครื่องมือสำหรับสื่อสารของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สำคัญอันเป็นมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
5. เป็นบันทึกที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ สามารถสืบค้นเพื่อการเรียนรู้ของคน

รุ่นหลังได้

6. เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพของคนบางอาชีพ เช่น นักข่าว นัก

ประชาสัมพันธ์นักวิชาการ เป็นต้น

พรรณี กาสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น เครื่องมือสื่อสารเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูลเป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน และเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม

จากความสำคัญของการเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในหลายมิติ ทั้งในด้านการแสดงออกทางความคิด ความรู้ และความรู้สึก รวมถึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากอดีตสู่อนาคต การเขียนยังช่วยพัฒนาสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และสามารถสร้างคุณค่าทางสังคมและอาชีพได้ การเขียนยังเป็นสื่อกลางที่เชื่อมโยงมนุษย์กับความรู้ และเป็นบันทึกที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของคนรุ่นหลัง จึงกล่าวได้ว่าการเขียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่เกื้อหนุนต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2.2.9 หลักการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

หลักการเขียน

กำชัย ทองหล่อ (2543) กล่าวถึงหลักการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำต้องถูกต้องครบองค์ประกอบ ซึ่งแต่ละคำจะประกอบไปด้วย สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และมาตราตัวสะกด โดยหากจำแนกคำตามตัวสะกดจะสามารถแบ่งคำออกเป็น 2 แบบ คือ คำที่ไม่มีตัวสะกด เรียกว่า แม่ ก กา และคำที่มีตัวสะกด กล่าวคือ ตัวสะกดเป็นพยัญชนะท้ายพยางค์ของแม่ ก กา ทำหน้าที่บังคับเสียงพยัญชนะท้ายให้กลายเป็นแม่ กง กก กบ กด กน กม เกย และ เกอว

วรรณ โสมประยูร (2544) กล่าวว่าหลักการสะกดคำต้องเรียนรู้การสะกดเป็นคำ และประโยค ขั้นต้นเสียก่อน แล้วจึงสอนแจกรูปและผันอักษร นอกจากนั้นครูควรสอนโดยการฝึก ทักษะทางภาษา ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนให้สัมพันธ์กัน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาต่อไป

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนไว้ว่า คือ การเริ่มจากการศึกษารูปและเสียงของพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์เพื่อเตรียมการสู่การเขียนสะกดคำ

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2554) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนไว้ว่า โดยในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจำเป็นต้องศึกษาเรื่องการใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ตลอดจนการเขียนคำในลักษณะพิเศษต่าง ๆ ยกตัวอย่าง การเขียนอักษรย่อ การเขียนชื่อเฉพาะ การเขียนราชทินนาม เป็นต้น

สมพงษ์ ศรีพยาด (2553) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนไว้ว่า หลักการเขียนสะกดคำ โดยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียน
2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่ การออกเสียงคำที่จะเขียนให้ถูกต้อง
3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า
4. เขียน (Write) ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกด 5 – 10 ครั้ง แล้วตรวจ
5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำ

จากการสอนเขียนดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยด้วยการเขียนสะกดคำต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอย่างถูกต้องตามมาตราเสียงภาษาไทย การสอนควรเริ่มจากพื้นฐานการรู้จักเสียงและรูปอักษร พร้อมฝึกสะกดคำอย่างเป็นขั้นตอน

ครูควรบูรณาการทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างสัมพันธ์กัน การฝึกอย่างเป็นระบบจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.10 การสอนเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

การสอนเขียน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2541) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนและการฝึกทักษะพื้นฐานไว้ว่า

1. ก่อนสอนครูควรจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจน สวยงาม เป็นแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี
2. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน
3. นักเรียนที่เขียนสะกดผิดพลาด ครูควรใช้วิธีพูดให้นักเรียนรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ไข ข้อบกพร่องของตน
4. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประกวดเขียนนิทาน ประกวดคัดลายมือ ประกวดเรียงความ ที่เป็นการส่งเสริมการเขียนอย่างหนึ่ง
5. ในการจัดกิจกรรมการสอนวิชาต่าง ๆ จัดให้ฝึกทักษะการเขียนได้เสมอ

วลาธัน ปฏิวะส (2551) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนและการฝึกทักษะพื้นฐานไว้ว่า ในแต่ละลำดับขั้นตอนมีความแตกต่างกันในลำดับขั้นของการสอน แต่ทุกลำดับขั้นในการสอนเขียนสะกดคำนั้นต่างก็มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ ให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ลำดับขั้นในการสอนเขียนสะกดคำเพื่อนำมาใช้ในการฝึกพัฒนาการ ครั้งนี้มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การเขียนคำจากภาพ ขั้นที่ 2 การเขียนคำโดยการเขียนประสมคำ ขั้นที่ 3 การเขียนคำจากคำอ่าน ขั้นที่ 4 การเขียนคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค

ฐะปะนีย์ นาตธรรม (2545) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำมี ดังนี้

1. ก่อนสอนครูต้องพุดจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจนว่า การเขียนหนังสือถูกต้อง ชัดเจน เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใครอ่านข้อความนั้น ๆ ก็เข้าใจได้ง่าย ไม่มีการเข้าใจผิดและควรอธิบายให้เข้าใจประโยชน์ที่จะได้จากการเขียนแต่ละประเภทด้วย
2. พยายามให้การเขียนมีความสัมพันธ์ไปคู่กับการฟัง การพูด และการอ่าน วิธีที่จะสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ นั้นก็คือ ก่อนที่จะเขียนสิ่งใด ควรเริ่มต้นด้วยการฝึกให้รู้จักฟังเสียก่อน แล้วจึงเขียน เช่น ให้ฟังคำถามแล้วเขียนตอบให้ตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้ฟังจากการบรรยายไปเขียนหรือให้อภิปรายกันในเรื่องที่จะเขียนจนแน่ใจว่านักเรียนมีความรู้ และความคิดที่จะเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

เสียก่อนแล้วจึงให้เขียน บางครั้งครูอาจกำหนดให้นักเรียนไปอ่านหนังสือหรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุดมาเขียนก็ได้

3. ในกรณีที่นักเรียนเขียนหนังสือตะกวดตัวผิดพลาดนั้น ครูควรหาอุบายให้นักเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ การแก้แล้วแก้อีกจนนักเรียนเบื่อหน่ายซึ่งไม่ทำให้เกิดผลดีแต่อย่างใดวิธีแก้ อาจทำได้โดยรวบรวมคำที่นักเรียนมักสะกดผิดเสมอ ๆ เขียนบนกระดานคำหรือเขียนใส่บัตรคำปิดไว้บนป้ายประกาศของชั้น ครูมอบหน้าที่ให้เด็กช่วยกันเขียนบัตรคำก็ได้ เมื่อรวบรวมคำที่ผิดไว้มาก ๆ แล้ว ควรทดสอบบ้างเป็นระยะ ๆ หรืออาจให้นักเรียนทำสถิติการเขียนคำถูกต้องแต่ละครั้งของคนไว้ก็ได้ ในบางครั้งอาจให้แข่งขันสะกดคำถูกบ้างก็ได้ ทั้งนี้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักระวังตัวมิให้เขียนผิด

4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้ทำหนังสือเขียนสำหรับชั้น หรือประกวดเขียนนิทานหรือประกวดเขียนเรื่องจริงที่ได้ประสบมาด้วยตนเอง ก็เป็นการส่งเสริมทักษะการเขียนของนักเรียนได้เหมือนกัน

5. ในการสอนวิชาต่าง ๆ อาจมีโอกาสดูฝึกทักษะการเขียนได้เสมอ ครูที่สอนภาษาไทยควรจะได้มีการปรึกษาหารือกับครูที่สอนวิชาอื่น ๆ เพื่อช่วยกันหรือร่วมมือกันสอนให้สาระวิชาต่าง ๆ สัมพันธ์กันโดยใช้เนื้อหาในวิชาอื่นสำหรับฝึกทักษะการเขียนก็ได้ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ อาจให้เขียนเรียงความ หรือรายงานในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ก็ได้

รองรัตน์ อศิรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2516) ได้กล่าวถึงการสอนเขียน ไว้ว่า หลักการสอนเขียนคำต้องคำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวเด็กและสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่เด็กสนใจและเข้าใจความหมาย
3. ช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ เด็กบางคนยังจำพยัญชนะ และสระไม่ได้ ย่อมจะเขียนคำไม่ได้ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องเอาใจใส่เด็กให้จำสระและพยัญชนะให้ให้ได้เสียก่อน นอกจากนี้เมื่อเด็กนักเรียน ที่เขียนคำ ไปแล้ว ครูไปพบเห็นคำเหล่านั้นในวิชาอื่นต้องทบทวนให้เด็กได้ระลึกถึงคำนี้ด้วย เพื่อให้เด็กจำได้แม่นยำขึ้น

4. ทุกครั้งที่สอบคำใหม่ต้องมีการทบทวนคำเก่าที่เรียนมาแล้วเสียก่อน
5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะทราบว่าได้มีความสามารถในการมากขึ้นน้อยเพียงใด

6. มีการบันทึกผลงานของเด็กแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มแรกเรียนเขียนคำได้มากน้อยเพียงใดเด็กพัฒนาขึ้นหรือไม่

7. การสอนที่ถูกต้องควรให้การช่วยเหลือเด็กโดยให้เด็กได้ยินคำที่สะกดอย่างชัดเจนเขียนสะกดคำอย่างระมัดระวังแล้วให้อ่านคำที่สะกด และต้องทบทวนดูว่าคำที่สะกดนั้นจะถูกต้องหรือไม่

8. ครูเขียนคำใหม่ลงในกระดานแล้วให้นักเรียนลอกตามครูต้องเขียนให้ชัดเจนอ่านง่ายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลอกผิด

9. เมื่อสะกดคำไปแล้วเด็กคนใดสะกดผิดครูต้องแก้บนกระดานตัวอย่างชัดเจนหรือเรียกเด็กคนนั้นมาแก้เป็นรายบุคคลก็ได้

ประกาศรี สืออำไพ (2524) ได้กล่าวถึงการสอนเขียน ไว้ว่า การสอนเขียนมี ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นคำศัพท์ในเรื่องที่เรียน นำมาแลกเปลี่ยนกันบอกและเฉลยพร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้

2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุดเรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับ พยัญชนะเรียงตามความหมาย

3. ครูบอกให้เขียนและตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรมประกอบการสอน

4. แข่งขันการสะกดคำยากบนกระดาน

5. ใช้เอกสารประกอบ ให้เลือกคำที่สะกดถูกจากเอกสารนั้น ๆ

6. นำเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น

7. ฝึกการเขียนเรียงความแล้วให้ใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกด การันต์ของตนเองหรือของเพื่อน ๆ

8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์

9. เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด

10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากบาลี สันสกฤต คำสมาส คำสนธิ คำควบกล้ำ มาแต่งประโยครวบรวมไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้แล้วนำมาใช้เขียนเป็นประโยคหรือเรื่อง

12. ควรตรวจแก้ตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้งไม่บ่อยให้นักเรียนสะกดผิดโดยไม่แก้ไข

จากการสอนเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนเขียนและฝึกทักษะการเขียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนที่ถูกต้องและชัดเจน โดยเชื่อมโยงการเขียนกับการฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้าน ครูควรจัดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจ เช่น การประกวด การแข่งขันสะกดคำ การใช้บัตรคำ และการฝึกแต่งประโยค พร้อมทั้งตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกเขียนจากคำศัพท์และประสบการณ์ใกล้ตัว พร้อมใช้สื่อและวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้การเรียนรู้มีความสนุกและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีองค์ประกอบของ วรรัตน์ ปฏิวะศ (2551) ดังนี้

1. การเขียนสะกดคำจากภาพ
2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ
3. การเขียนสะกดคำจากคำอ่าน
4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค

2.2.10 การประเมินการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

การประเมินการเขียน

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2541) ได้กล่าวถึงการประเมินการเขียน ไว้ดังนี้ นักเรียน สามารถสะกดคำได้หรือไม่ อย่างไร ครูสามารถดำเนินการได้ทั้งขณะสอนและสิ้นสุดการสอนโดยใช้ วิธีการและเครื่องมือ ดังนี้

1. การสังเกต ในการสังเกตนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการขณะอ่านแจกลูกสะกดคำ หรือสังเกตการณ์ใช้นิ้วมือเขียนรูปตัวอักษรของคำที่อ่านในอากาศนั้น ครูควรบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน ในแบบสังเกตที่เตรียมไว้
2. การทดสอบในระหว่างชั่วโมงสอน ครูอาจสร้างแบบทดสอบให้นักเรียนเติมสระพยัญชนะที่ขาดหายไป หรือให้นักเรียนจำแนกคำที่ครูกำหนดในตารางแจกลูก
3. การสอบถาม ครูอาจตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับตำแหน่งของสระรูปร่างของสระ หรือให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่ใช้พยัญชนะ หรือสระ หรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่ได้เรียนไปแล้วหรือคำที่ครูกำหนดให้

กรรมการ พงศเกษม (2533) ได้กล่าวถึงการประเมินการเขียน ไว้ดังนี้ เขียนเรียบเรียงคำ กลุ่มคำ การเขียนประโยคให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น การเขียนบรรยายภาพ เขียนเรื่องจากภาพ เขียนเรื่องจากคำ เขียนเรื่องจากประสบการณ์โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ประเมินผลตามจุดมุ่งหมาย โดยใช้ข้อสอบอัตนัยและตรวจให้คะแนนโดยวิธีการ จัด อันดับคุณภาพ วิธีนี้เป็นวิธีที่วัดได้ถูกต้องที่สุดเพราะสามารถวัดนักเรียนได้ตรงจุดมุ่งหมาย แต่มี ปัญหาด้าน การวัดผล คือ เรื่องความยุติธรรมในการให้คะแนนต้องเสียเวลา

2. ประเมินผลด้วยข้อสอบปรนัยตามแนวของ E.T.S.(Education Testing Service) ซึ่ง เป็นหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องการทดสอบที่ใหญ่ที่สุดในโลก ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ประเทศ สหรัฐอเมริกา ซึ่ง เป็นการวัดความสามารถด้านการเขียนดังนี้

2.1 ด้านความสามารถในการเขียน

2.2 ด้านความสามารถในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพ

2.3 ด้านการรวบรวม และจัดระเบียบความคิดสมเหตุสมผล

2.4 ด้านความสามารถในการใช้ถ้อยคำสำนวนให้เหมาะสมกับความหมาย

วิลพร อ้ายสม (2546) ได้กล่าวถึงการประเมินการเขียน การประเมินการเขียนผู้สอนควรมี หลักเกณฑ์ที่แน่นอนเที่ยงตรงและครบทุกด้าน การให้คะแนนการเขียนจึงเป็นสำคัญ เพราะการให้ คะแนนการเขียนที่มีแบบแผนและรูปแบบ ได้แก่ การเขียนบรรยาย การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนเรื่องตามจินตนาการจำคำและภาพ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึงการประเมินการเขียน การวัดการประเมินการ เขียนว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่ที่ “การตรวจผลงาน” พร้อมการวิจารณ์เสนอแนะ เพื่อให้นักเรียนได้นำไป ปรับปรุงแก้ไขหาจุดบกพร่องของตนเอง วิธีการประเมินการเขียนมีมากมายหลายวิธี ขึ้นอยู่กับ กิจกรรมที่นำเสนอไว้ผู้สอนสามารถเพิ่มเติม ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ทั้งสิ้น

จากการประเมินการเขียนดังกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินการเขียนควรมีความหลากหลาย ทั้งด้านวิธีและเครื่องมือ โดยเน้นการวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ผ่านการสังเกต การทดสอบ การใช้แบบฝึกหัด และการตรวจผลงานจริง พร้อมการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน อย่างรอบด้าน ทั้งนี้ การประเมินที่มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนจะช่วยให้ การวัดผลมีความเที่ยงตรง และสามารถใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

2.3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

นลินี บำเรอราช (2545) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ไว้ว่า การสอนอ่านแนว SQ3R มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ตามคำสำคัญของ วิธีการ คือ Survey (สำรวจ) Question (ตั้งคำถาม) Read (อ่าน R1) Recite (พูดตอบตัวเอง R2) Reconstruct or Review (สร้างโครงเรื่องของบทอ่านหรืออ่านทบทวน R3) การสอนแนว SQ3R นี้ ครูอาจใช้ดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนไปตามลำดับขั้นตอนหรืออาจแนะนำนักเรียนให้ใช้วิธีการนี้ในการ อ่านของตน

สุนทร สันธพานนท์ และคณะ (2545) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ไว้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หมายถึงเทคนิค การสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่องสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หมายถึงการจัดกิจกรรม การอ่านเพื่อให้นักเรียนเรียนเข้าใจในเรื่องและสามารถจำข้อความที่อ่านได้เป็นการฝึกอ่านที่เป็นระบบด้วยการกวาดสายตาฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน บันทึกข้อมูลและทบทวนจากสิ่งที่ได้จากการอ่าน

มาติยะห์ สีเด๊ะ (2566) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง และสามารถจำข้อความที่อ่านได้เป็นการฝึกอ่านที่เป็นระบบด้วยการกวาดสายตาฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน บันทึกข้อมูลและทบทวนจากสิ่งที่ได้ จากการอ่าน

สมศรี ตั้งมงคลเลิศ (2550) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ไว้ว่า การอ่านด้วยเทคนิค SQ3R เป็นเทคนิคการ อ่านอย่างมีจุดหมาย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย คำนิยาม ข้อบ่งชี้ต่างๆ แปลความหมาย ตลอดจนสามารถระบุใจความสำคัญ เปรียบเทียบหาข้อแตกต่าง วิเคราะห์เหตุและผล จัดลำดับก่อน หลัง หาข้อสรุป และย่อความเรื่องที่อ่านได้

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจและความจำของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้น คือ การสำรวจ (Survey) การตั้งคำถาม (Question) การอ่าน (Read) การพูดทบทวน (Recite) และการทบทวน (Review) เทคนิคนี้ช่วยให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมาย และเข้าใจใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสรุปความ และการจัดลำดับข้อมูลอย่างมีเหตุผล การใช้เทคนิค SQ3R จึงเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพในชั้นเรียน

2.3.2 วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า การสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R มีดังนี้

1. ขั้นสำรวจในขั้นนี้ ครูแจกเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนอ่าน แล้วแนะนำให้นักเรียนสำรวจด้วยการอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เปิดดูเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ ดูภาพแผนที่หรือกราฟ ตลอดจนส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เป็นส่วนรวมของเรื่อง ในขั้นนี้ควรใช้เวลาอย่างรวดเร็ว การกำหนดเวลขึ้นอยู่กับความยาวและความซับซ้อนในส่วนประกอบของเรื่อง

2. ขั้นตั้งคำถามในขั้นนี้ ครูจะให้นักเรียนตั้งคำถามในเรื่องที่ได้ทำการสำรวจมาแล้ว จำนวนข้อคำถามจะเป็นกี่ข้อนั้นขึ้นอยู่กับเวลาที่ครูกำหนดให้คิดคำถามอาจเป็น 8-10 นาที หรืออาจเป็น 15 นาที เมื่อนักเรียนคิดคำถามได้แล้วครูจึงเขียนคำถามบนกระดานเพื่อจะได้เห็นชัดเจน คำถามใดที่ซ้ำกันให้ตัดออก เลือกเฉพาะคำถามที่ตรงประเด็น และเป็นคำถามที่ก่อให้เกิดความรู้ที่นักเรียนสามารถจะค้นหาคำตอบได้

3. ขั้นอ่าน ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องให้ละเอียดเพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นนี้ หากนักเรียนมีข้อสงสัยเพิ่มขึ้นก็อาจหาคำตอบเพิ่มจากคำถามที่กำหนดไว้แต่เดิม

4. ขั้นเล่าเรื่อง ครูให้นักเรียนชวนกันเล่าเรื่องจากที่อ่านมาทั้งหมดเพื่อตอบคำถามให้ได้ครบถ้วน คำตอบบางข้อที่ไม่สมบูรณ์ควรร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้มาซึ่งความชัดเจนของคำตอบ

5. ขั้นทบทวน ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจอีกทางเป็นการป้องกันการลืมเนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่าน ในขั้นนี้นักเรียนจะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดของผู้เขียนและองค์ประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่องซึ่งในส่วนนี้จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาในด้านความคิดวิจารณ์ญาณเพิ่มขึ้น

รวิष्ฎา ศรีมงคล (2562) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีวิธีการจัดการเรียนรู้เป็นแบบขั้นตอน ดังนี้

1. การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ
2. การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านอีกครั้งเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้
4. การจำและจดบันทึก
5. การทบทวนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า วิธีการอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำ เรื่องได้ ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านคือ

1. Survey (S) โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อ ตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่อง หรือแนวคิดหลักของเรื่อง
2. Question (Q) โดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถาม การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน
3. Read (R1) เป็นการอ่านข้อความซ้ำ ๆ อย่างละเอียดเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ ๆ
4. Recite (R2) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่ง ๆ แล้วพยายามตอบคำถามอย่างย่อ ๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ
5. Review (R3) ในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญต่าง ๆ หลังจากที่ย่านบทอ่านจบแล้วอาจจะเป็นการอ่านทวนคำถาม คำตอบในประเด็นสำคัญ ๆ

Robinson F.P. (1961) อ้างถึงใน อรรถวุฒิ ตรากิจธรรกุล (2542) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกสิ่งที่เขาคิดว่าเขารู้ หรือเขา คาดว่าตัวเองจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำเรื่องได้ดี ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) คืออ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านคร่าว ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) การตั้งคำถาม จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนี้ คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบครอบ (Read) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะเดียวกัน ก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง

ขั้นที่ 4 ขั้นจับใจความสำคัญ (Recite) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเองถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่ได้

ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) ให้ผู้เรียนทบทวนข้อมูลที่ได้จากการอ่านอย่าง สม่่าเสมอและต่อเนื่อง เป็นขั้นตอนการทบทวนหลังจากที่นักเรียนอ่านจบแล้ว

ณัฐยานี วรกาล (2562) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า วิธีการอ่านแบบ SQ3R ซึ่งมีขั้นตอนการอ่าน ดังนี้

เริ่มจากขั้นตอนที่ 1 Survey (S) สำรวจโดยการให้นักเรียนอ่านและสังเกตใบความรู้ สื่อประกอบ อ่านบทความ กวาดสายตาไปตามหัวข้อตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ ถ้าหากบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็ให้อ่านบทสรุปด้วยการอ่าน ขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลา มากจนเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลักของ เรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆ ของเรื่องได้เป็นการสร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายให้นักเรียนมีความสนใจอยากติดตามความเป็นไปของเรื่องที่อ่านแล้วนำสิ่งที่อยากรู้หรือ พบเห็นมาตั้งคำถาม

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) ตั้งคำถาม โดยผู้สอนมีการตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้นคำถามจะช่วยให้ ผู้อ่านระลึกความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านที่สำคัญมาถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) นักเรียนอ่านข้อความซ้ำ ทบทวนอย่างละเอียด เพื่อความ เข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆ การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น เพื่อที่จะหาคำตอบ และเข้าใจเนื้อหาในการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้มากขึ้น หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) อาจมีการจดบันทึก และให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกลุ่ม ช่วยกันคิดทำใบงานร่วมกัน ฝึกกันทำงานเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมนันทนาการ ความสนุกสนาน สดแทรกเพื่อให้ความรู้สึกลื่นไหลและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข จดจำคำศัพท์และการเรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ครูทบทวนความรู้ สรุปองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียน การสอนทั้งหมดในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนความรู้ เตือนความจำให้แก่ผู้เรียน การให้นักเรียนได้ แสดงความคิดเห็น และนำเสนอผลงาน นำเสนอแนวความคิด คำตอบของตนเอง การสร้างสรรค์ ผลงานกิจกรรมร่วมกันภายในห้องเรียน และสุดท้ายครูควรให้ผลป้อนกลับ บอกแนวทางแก้ไข

ปรับปรุง การพัฒนาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และทราบผลการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนต่อไปในอนาคตได้

ภทรวดี มาประสพ (2566) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เป็นวิธีการสอนที่มีรูปแบบวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน Survey, Question, Read, Recite and Review ตามลำดับ สำหรับการใช้อยู่ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ผู้วิจัยมีการออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้โดยมีการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้ Pre-Reading

1. Survey นักเรียนสำรวจหัวข้อเรื่อง คำศัพท์ รูปภาพ หรือกราฟ ที่ปรากฏในเรื่อง และสำรวจเนื้อหาโดยรวม
2. Question นักเรียนกำหนดเป้าหมายในการอ่านโดยการตั้งคำถาม โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาใช้ในการตั้งคำถาม หรือครูจะเป็นคนตั้งคำถามให้ While-Reading
3. Read เป็นขั้นตอนที่นักเรียนลงมืออ่าน โดยจะต้องใช้ความละเอียดในการอ่าน เพื่อที่จะจำแนกคิดหลักหรือข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง แล้วมองหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ โดยขั้นนี้นักเรียนสามารถที่จะเขียนข้อมูลที่อ่านลงในสมุดบันทึกได้
4. Recite เป็นขั้นตอนการจดจำข้อมูลที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้นักเรียนจำได้นานยิ่งขึ้น Post-Reading
5. Review ผู้เรียนทบทวนประเด็นที่อ่านแล้วสรุปโดยภาพรวมแล้วตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้ในเบื้องต้น

จากวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นกระบวนการอ่านที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจและทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้น สำรวจ ตั้งคำถาม อ่านอย่างละเอียด จดจำข้อมูล และทบทวนเนื้อหา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้ง ตามแนวคิดของ ญัฐธยาน์ วรกาล (2562) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) สำรวจโดยการให้นักเรียนอ่านและสังเกตใบความรู้ สื่อประกอบ อ่านบทความ กวาดสายตาไปตามหัวข้อตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ ถ้าหากบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็ให้อ่านบทสรุปด้วยการอ่าน ขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลามากจนเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลักของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆ ของเรื่องได้เป็นการสร้างแรงบันดาลใจ

ใจจุดประกายให้นักเรียนมีความสนใจอยากติดตามความเป็นไปของเรื่องทีอ่านแล้วนำสิ่งที่อยากรู้หรือพบเห็นมาตั้งคำถาม

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) ตั้งคำถาม โดยผู้สอนมีการตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้อ่านอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่เพิ่มความเข้าใจมากขึ้นคำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านที่สำคัญมาถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) นักเรียนอ่านข้อความช้า ทบทวนอย่างละเอียด เพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆ การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น เพื่อที่จะหาคำตอบและเข้าใจเนื้อหาในการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้มากขึ้น หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) อาจมีการจดบันทึก และให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ช่วยกันคิดทำใบงานร่วมกัน ฝึกกันทำงานเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมนันทนาการ ความสนุกสนาน สดแทรกเพื่อให้ความรู้สึกละหล่นคลายและเกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข จดจำคำศัพท์และการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ครูทบทวนความรู้ สรุปองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมดในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนความรู้ เตือนความจำให้แก่ผู้เรียน การให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และนำเสนอผลงาน นำเสนอแนวความคิด คำตอบของตนเอง การสร้างสรรค์ผลงานกิจกรรมร่วมกันภายในห้องเรียน และสุดท้ายครูควรให้ผลป้อนกลับ บอกแนวทางแก้ไข ปรับปรุง การพัฒนาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และทราบผลการเรียนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนต่อไปในอนาคตได้

2.3.3 ประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R

จิราภรณ์ สุกุลเหลืออร่าม (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า เทคนิค SQ3R มีขั้นตอนการอ่านที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดในการตั้ง คำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจึงทำให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาคำตอบนอกจากนี้มีการ เขียนเพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการใช้ความคิดขั้นสูงคือให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อเพื่อการเล่าเรื่องที่นักเรียนจะเล่าเรื่องได้นั้น นักเรียนจะต้องสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ทั้งหมด จึงจะสามารถเล่าเรื่องได้สุดท้ายนักเรียนยังต้องอ่านทบทวนบันทึกย่ออีกครั้ง ซึ่งเป็นการตรวจสอบความ ถูกต้องสมบูรณ์เพื่อจะได้จดจำได้อย่างครบถ้วน

คมคาย หมื่นสาย (2526) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านจากการอ่านออก แปลความหมายได้ไปสู่การอ่านเป็น กล่าวคือ

1. เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกอ่านเร็วในขั้นสำรวจ (S = Survey) และในขั้นนี้ผู้อ่านจะได้ฝึกการกวาดสายตา ฝึกการอ่านในใจและสร้างความเจียบในขั้นเรียน
2. เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกความคิดในขั้นถาม (Q = Question) เป็นการฝึกฝนการแปลความหมาย การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง การแปลความคิดของผู้เขียน ฝึกการตีความ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในขั้นอ่าน (R = Read) เพราะในขั้นนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่างตั้งใจและทำความเข้าใจเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านอย่างจริงจัง
4. ฝึกให้ผู้อ่านเกิดความแม่นยำในการจดจำเนื้อหาอย่างถูกต้อง เป็นการฝึกในขั้นท่อง (R = Recite) และทวน (R = Review) เพราะในขั้นนี้ ผู้อ่านจะต้องสรุปคำตอบและตรวจทานเนื้อหา ในแบบฝึกที่อ่านเพื่อความจำอย่างถูกต้องและแม่นยำ

กัญญา ร้อยลา (2553) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า การอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการคิดที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดพิจารณาสิ่ง ที่อ่านอย่างรอบคอบถี่ถ้วน มีเหตุผลเพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญทั้งเข้าใจความหมาย โดยนัยของถ้อยคำ น้ำเสียง จุดประสงค์อารมณ์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

จากประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R สรุปได้ว่า การอ่านแบบ SQ3R คือ ช่วยให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดหมายและเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งมากขึ้น ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม และการสรุปใจความสำคัญอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และการจดจำเนื้อหาอย่างถูกต้องแม่นยำ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แยกแยะข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผลและรอบคอบ

2.4 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2560) ได้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการ จัดการการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือ สำหรับจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของ นักเรียนในแต่ละบท เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

วัชรพล วิบูลยศรีน (2561) ได้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยัง ผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของ การบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

ทิตินา แคมมณี (2550) ได้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าองค์ประกอบ ของการเรียนการสอนที่ได้รับการจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบย่อย ของระบบการศึกษาและอาจจะเอาได้ในลักษณะที่เป็นระบบใหญ่ คือเป็นระบบที่ครอบคลุม องค์ประกอบของการเรียนการสอนโดยรวม

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง แผนการ เตรียมการสอน หรือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และจัดหาไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดได้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอน หรือแหล่งการเรียนรู้ใดและจะประเมินผลอย่างไร

จากความหมายของแผนจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือเอกสารที่ครูใช้ วางแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อ และการประเมินผลไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการเตรียมการล่วงหน้าอย่างชัดเจน ช่วยให้ครูมีความพร้อม และสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นสอดคล้องกับระบบการศึกษาในภาพรวม

2.4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความ คล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มีข้อเสนออย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษา หลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การใช้สื่อการเรียน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อม ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร
4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการ วางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อม สำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน
5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผล ประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้า สอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน
6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ คือความมั่นใจใน การสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุคือ การที่ผู้สอนได้ เตรียมเอกสารหรือสื่อการเรียนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อมสอนด้วยความกระฉับกระเฉง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อ ผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

สุวิมล สุวรรณจันดี (2554) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสศึกษาหลักสูตร เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจุดหมายปลายทางของหลักสูตร ส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะตรงตามที่หลักสูตรได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2540) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสในการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของบทเรียน ดังกล่าวมาแล้วอย่างรอบคอบ อันจะส่งผลถึงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทำขึ้นเอง เป็นการสร้างครูที่ดี เพราะ ครูผู้สอนมีโอกาสคาดการณ์ล่วงหน้าในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการช่วยให้ครูมีความคิด สร้างสรรค์
3. ทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้เตือนความจำให้แก่ครูผู้สอน ช่วยไม่ให้สับสน สามารถสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ จัดกิจกรรมได้ตามขั้นตอน ใช้สื่อได้เหมาะสม และมีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ ๆ
4. ป้องกันการใช้เวลาว่างอย่างไร้ประโยชน์ การทำแผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้สอนคำนึงถึงเวลาที่ต้องใช้ การเตรียมบทเรียนมากเกินไป จนเป็นการยึดเยียดความรู้ให้แก่ผู้เรียนไม่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ และการเตรียมบทเรียนน้อยไป อาจทำให้ครูผู้สอนต้องสอนทบทวนซ้ำซากไปจนหมดเวลา
5. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการสอน
6. ช่วยให้การบริหารงานเป็นไปด้วยดี เพราะผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ก็มีส่วนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นข้อมูลในการวางแผน และการนิเทศการศึกษา
7. ประโยชน์สำหรับครูผู้สอนที่เข้ามาสอนแทนในกรณีครูประจำวิชาไม่ สามารถทำการสอนได้ แต่ได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า และเก็บไว้ในที่ที่เพื่อนครูสามารถหยิบไปใช้ได้
8. เป็นหลักสูตรที่นักเรียนได้เรียน

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2558) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการ เรียนรู้มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่

2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับ หลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล
3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถ ปฏิบัติการ สอนแทนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป
5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถ นำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

จากความสำคัญของแผนจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูสามารถวางแผนการสอนอย่างมีระบบ ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักสูตร ส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลสูงสุด ทั้งยังเป็นหลักฐานแสดงถึงความเป็นมืออาชีพของครู และสามารถนำไปใช้เป็น ข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะในวิชาชีพ ครูได้อย่างเหมาะสม

2.4.3 ขั้นตอนการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

กุลิสรา จิตรขณาวณิช (2562) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดย่อยของ เนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง
2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาสู่การเขียน จุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติและ ค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้ สอดคล้องกับผู้เรียนชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ
4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหมายหลากหลายและ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการวัดผลและประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดผลและ ประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

6. วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี (2553) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางลึกและรอบด้านในวิชาและรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน สาระ และตัวบ่งชี้ เพื่อจะได้เข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2. ศึกษาคำอธิบายรายวิชา และตัวบ่งชี้ให้กระจ่างเพื่อจะได้นำไปสร้างจุดประสงค์การเรียนรู้

3. สร้างจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา กิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ ตัวบ่งชี้ของรายวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

4. หากลวิธีเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลวิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา หลักสูตร และทันสมัย โดยใช้ทักษะกระบวนการและทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเอง คงไม่มีวิธีการจัดกิจกรรมใดวิเศษที่สุดในโลก แต่วิธีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาและทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและค้นพบความรู้ด้วยตนเองให้รู้จักวางแผนและฝึกทักษะเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้เป็น ผู้คิดเป็นหาเป็นและเห็นช่องทางการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5. จัดทำสื่อประกอบการจัดกิจกรรม แผนที่ดีจะต้องมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายหากิจกรรมเสริมทั้งก่อนเรียน ขณะเรียนและหลังเรียน นอกจากนั้นควรเป็นสื่อที่คิดหาขึ้นมาใหม่อย่างสร้างสรรค์ด้วย แต่ต้องให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวัยของผู้เรียนด้วย

6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา สามารถปฏิบัติได้สองลักษณะคือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียดโครงสร้างอย่างละเอียดเป็นการวางโครงสร้างสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหา เวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลให้เห็นภาพรวมตลอดในหนึ่งรายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลาเพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดภายในหนึ่งรายวิชา

7. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ เป็นการนำเนื้อหาจากนวัตกรรมทั้งหมดมาวิเคราะห์ว่าแต่ละเรื่องใช้เวลาเท่าไร ก็แผน

8. การจัดกำหนดการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำเนื้อหาจุดประสงค์ กิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติ และการวัดผลประเมินผลมาเขียนเป็นตารางให้เห็นโครงสร้างของ แผนการจัดการเรียนรู้ขนาดเล็ก ให้เห็นภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าจะดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างไร เพื่อที่จะได้นำไปขยายภาพสู่แผนการจัดการเรียนรู้ใหญ่ได้ง่ายขึ้น

9. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้คือการขยายจากโครงสร้างหน่วยและกำหนดการจัดการเรียนรู้เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จะนำไปใช้ใน แต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การสอนบรรลุถึงเป้าหมาย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไปแต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีแผนการจัด การเรียนรู้เหมือนแผนการจัดการเรียนรู้ทั่วไปคือ

9.1 สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่ง ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนตามแผนการเรียนรู้

9.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนเรียนรู้นี้แล้ว

9.3 เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

9.4 กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ ที่กำหนดไว้

9.5 สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้

9.6 การวัดผลประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนด ขั้นตอนหรือวิธีการ วัดผลประเมินผลว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามกำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกประเมินผลเป็นประเมินผลก่อนสอน ขณะสอน และประเมินผลหลังเรียน

9.7 กิจกรรมข้อเสนอแนะเป็นกิจกรรมบันทึกการสอนก่อนนำไปใช้สอน

9.8 ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชาเป็นการบันทึกการตรวจแผนการเรียนรู้ เพื่อเสนอแนะหลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ

ในแผนการเรียนรู้ที่มีความสมบูรณ์ เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลให้มีความสอดคล้อง ส่งเสริมการเรียนรู้กิจกรรม การเรียนการสอน

9.9 บทบาทการสอนเป็นการบันทึกของผู้สอน บทบาทหลังการนำ แผนการใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลไปใช้แล้ว เพื่อนำแผนไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไป

9.9.1 ผลการเรียนรู้เป็นการบันทึกการเรียนรู้และด้านคุณภาพและ ปริมาณ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย ซึ่งได้กำหนดในขั้นกิจกรรม การเรียนการสอนและประเมินผล

9.9.2 ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึกปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ในขณะสอนก่อนสอน และหลังทำการสอน

9.9.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขเป็นการบันทึกเสนอแนะเพื่อ แก้ไข ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตร กำหนด

สุวิมล สุวรรณจันดี (2554) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยสรุป ครูผู้สอนจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์ตัวชี้วัด จัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผล บทบาทหลังการสอนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องต่อไป

รุจิร ภูสาระ (2545) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ขั้นตอน พื้นฐานในการเขียนแผนการจัด การเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาระยะเวลาทั้งหมดในการสอนว่าควรจะมีเวลาเท่าไร

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาระยะของแต่ละวิชา หรือแต่ละหัวข้อของแต่ละวิชา

ขั้นตอนที่ 3 พิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ เพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ตามจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดรายละเอียดของหน่วยการสอน

ขั้นตอนที่ 5 ปรับหน่วยการเรียนรู้ ให้เป็นรายสัปดาห์ หรือในการสอน แต่ละครั้ง

จากขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดอย่างรอบด้าน เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหา จุดประสงค์ และสาระสำคัญที่จะใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์และกำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานรายวิชาและหลักสูตร ครอบคลุมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย รวมถึงเจตคติ และค่านิยมที่พึงประสงค์
3. การวิเคราะห์และกำหนดสาระการเรียนรู้ เลือกและขยายสาระสำคัญของเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
4. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชา วางแผนโครงสร้างรายวิชาในลักษณะสังเขปและละเอียด พร้อมกำหนดหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย โดยพิจารณาเนื้อหา จุดประสงค์ เวลา และกิจกรรม เพื่อให้ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนตลอดรายวิชา
5. การออกแบบและเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกรูปแบบ วิธีการ และเทคนิคการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับเนื้อหาและทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ค้นพบความรู้ และพัฒนาทักษะการทำงานทั้งรายบุคคลและกลุ่ม
6. การจัดทำสื่อและกำหนดแหล่งการเรียนรู้ คัดเลือกและพัฒนาสื่อการสอนที่เหมาะสม หลากหลาย และสร้างสรรค์ ตลอดจนกำหนดแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรม
7. การกำหนดการวัดผลและประเมินผล วางแผนการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรม ครอบคลุมการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อสะท้อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ
8. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จัดทำแผนการสอนรายคาบหรือรายชั่วโมง โดยบูรณาการองค์ประกอบสำคัญ เช่น สาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล อย่างเป็นระบบและปฏิบัติได้จริง
9. การบันทึกผลและการปรับปรุง บันทึกผลหลังการสอน ปัญหาและอุปสรรครวมถึงข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้บังคับบัญชา เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

2.4.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

กุลิศรา จิตรชญาวนิช (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า สิ่งสำคัญที่ควรมีแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไป มีดังนี้

1. ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัวหรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหรือองค์ประกอบดังนี้

- 1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่เรียน
- 1.2 ลำดับหน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน
- 1.3 ระดับชั้นที่สอน ปีการศึกษาที่สอน
- 1.4 จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน

2. ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของตัวแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

- 2.1 สาระสำคัญ
- 2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3 สาระการเรียนรู้
- 2.4 กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 2.5 สื่อการเรียนรู้
- 2.6 แหล่งการเรียนรู้
- 2.7 การวัดผลและประเมินผล
- 2.8 บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกหลังสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2551) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ดังนี้

ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้มีหลากหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสม จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผน ว่าเป็นแผน ใด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 6.2 จุดประสงค์นำทาง

7. สารการเรียนรู้/เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผลประกอบด้วย
 - 10.1 วิธีการประเมิน
 - 10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนใช้บันทึกการสังเกตที่พบจากการนำไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางการแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ในการนำไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2545) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญอย่างน้อยสามส่วน ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน (Objective) เพื่อตอบคำถามที่ว่า “จัดการเรียนรู้เพื่ออะไร”
2. การเรียนการสอนที่ทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ (Learning) เพื่อตอบคำถามที่ว่า “จัดการเรียนรู้อย่างไร”
3. การวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ (Evaluation) เพื่อตอบรับกับคำถามที่ว่า “จัดการเรียนรู้แล้ว ได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่”

จากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้นำแนวทางของ อารมณ์ ใจเที่ยง ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ จากแนวทางของ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

ส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน เวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้

2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สารสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สารการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

แนวทางของอาภรณ์ ใจเที่ยง จัดเป็นแนวทางที่มีความสมบูรณ์ ครอบคลุม และเป็นระบบที่สุด เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นกรอบอ้างอิงในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัย เพราะมีการจัดโครงสร้างอย่างชัดเจน ครอบคลุม ทั้งยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.5 เอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

2.5.1 ความหมายของแบบทดสอบ

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือ ชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2546) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐานแต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียนคือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอนซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและมีหลายแบบแต่นิยามให้มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรีเขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด ลักษณะทั่วไปถือว่าข้อสอบแบบกาถูก-ผิด คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่นถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่จริง-ไม่จริงเหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ลักษณะทั่วไปข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบคำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกจากกันเป็น 2 ชุดแล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืน) จะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบลักษณะทั่วไปข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือกในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวงปกติจะมีคำถามที่

สมบูรณ์ ต้นยะ (2545) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบ ที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถในเรื่องที่เรียนรู้อยู่แล้ว หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

ศรีสุภา วรคามิน (2565) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านเนื้อหา เพื่อประเมิน ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนผ่าน จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

จากความหมายของแบบทดสอบสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ หรือสมรรถภาพทางสติปัญญาของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ครูผู้สอนกำหนดไว้เพียงใด สำหรับ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

เพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนในการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำพื้นฐาน ตลอดจนการเขียนคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียนสะกดคำของภาษาไทย โดยมุ่งประเมินสมรรถภาพด้านภาษา ได้แก่

1. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย วัดความสามารถในการถอดรหัสเสียง การออกเสียง การเข้าใจความหมาย และการจดจำคำพื้นฐานได้ถูกต้อง

2. ทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย วัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ การใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และมาตราตัวสะกดได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา ดังนั้นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาไทยขั้นพื้นฐาน ทั้งในด้านการถอดรหัส การสื่อความ และการเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องตามหลักภาษา ซึ่งสะท้อนถึงพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

2.5.2 ประเภทของแบบทดสอบ

ศรีสุภา วรคามิน (2565) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบไว้ว่า ประเภทของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบบทดสอบจะถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียน การสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน โดยแบบทดสอบสามารถออกแบบได้ทั้งแบบปรนัย และแบบอัตนัยที่มีทั้งแบบทดสอบปลายเปิดและแบบทดสอบปลายปิด ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเนื้อหาและระดับของ ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบไว้ว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่ แบบถูก - ผิด (True-false) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

1.2 แบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญที่มี ความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีค่า ชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผลมีความเป็นปรนัย (Objective) มี ความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test และ the Metropolitan Achievement tests เป็นต้น

เกียรติสุตา ศรีสุข (2546) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบไว้ว่า ประเภทของแบบทดสอบ โดยแบ่งตามสมรรถภาพที่วัด แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะทางวิชาการหลังจากที่ได้จากการเรียนรู้แล้ว แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบที่ครูสร้างเอง (Teacher-Made Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบความรู้ ความสามารถ และทักษะของผู้เรียนในห้องเรียน

1.2 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างและผ่านกระบวนการพัฒนามีคุณภาพได้มาตรฐาน ทั้งความเที่ยงตรง ความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น

2. แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางสมอง (Mental ability) ที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในอดีต

3. แบบทดสอบบุคลิกภาพ (Personal Social Test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพของบุคคล เช่น วัตถุประสงค์ ความสนใจ นิสัย ค่านิยม ความเชื่อ เป็นต้น

จากประเภทของแบบทดสอบสรุปได้ว่า การวัดทักษะในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ดำเนินการโดยใช้แบบทดสอบที่จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการวัด ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้ คือ การระลึกและจดจำข้อมูลที่ได้เรียนรู้

2. ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการอธิบายและตีความเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง
3. การนำไปใช้ คือ การประยุกต์ความรู้ในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม
4. การวิเคราะห์ คือ การแยกแยะองค์ประกอบของคำหรือประโยคเพื่อทำความเข้าใจเชิงลึก
5. การสังเคราะห์ คือ การนำความรู้มาสร้างข้อความหรือประโยคใหม่อย่างมีความหมาย และ
6. การประเมินค่า คือ การพิจารณาและตัดสินความถูกต้อง ความเหมาะสม และคุณค่าของการใช้ภาษา ซึ่งการวัดทักษะในลักษณะนี้ช่วยสะท้อนพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมและเป็นระบบ

2.5.3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรที่เกี่ยวข้องและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ หรือจุดประสงค์ของการสอบที่ต้อง
- การเห็น
3. เลือกชนิดของข้อสอบที่ต้องการสร้างและศึกษาวิธีสร้างข้อสอบ
4. ดำเนินการเขียนข้อสอบตามโครงสร้างข้อสอบ
5. ตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อสอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
7. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ
8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

พิชญ์สินี ชมภูคำ และยุทธศิลป์ ชุมณี (2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบและแบ่งเป็นขั้นไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

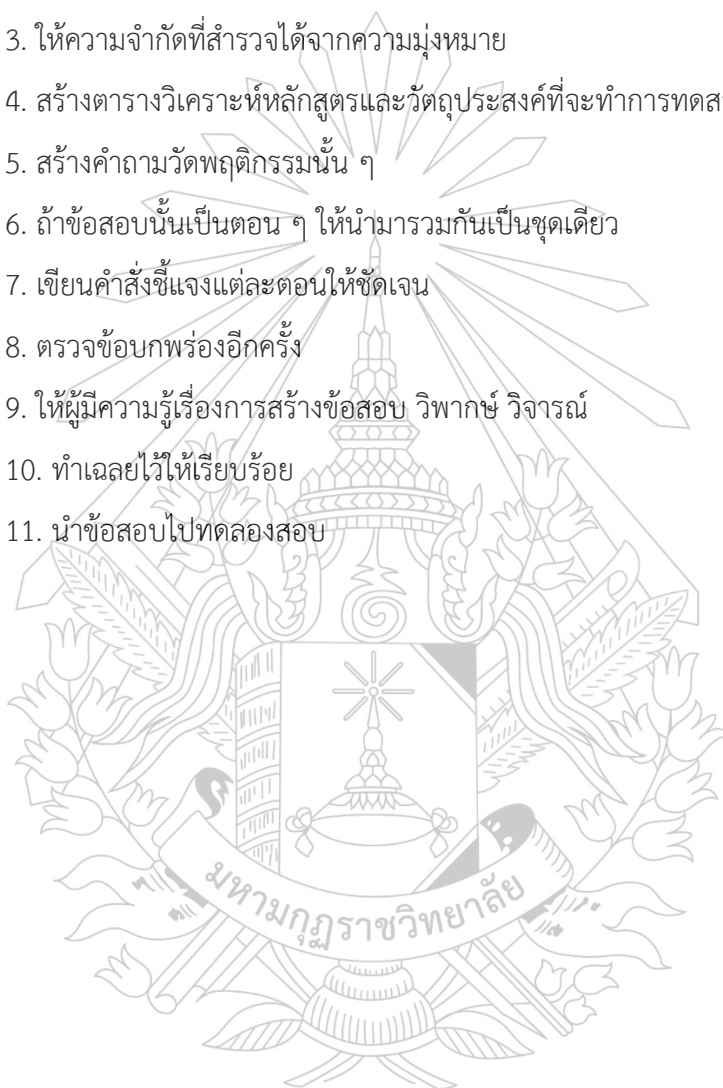
1. กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด
2. เลือกชนิดและรูปแบบคำถาม
3. เขียนหรือร่างข้อคำถาม
4. จัดเรียง

5. ตรวจ ปรับปรุง แก้ไข

6. ตรวจสอบคุณภาพ

สุวิน โจนันฎกุลณิข (2548) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ว่า ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ มีดังนี้

1. สํารวจความมุงหมายและบันทึกพฤติกรรมจากความมุงหมายนั้น
2. สํารวจเนื้อหาวิชาที่สอนตามความมุงหมายนั้น
3. ให้ความจํากัดที่สํารวจได้จากความมุงหมาย
4. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรและวัตถุประสงค์ที่จะทำการทดสอบ
5. สร้างคำถามวัดพฤติกรรมนั้น ๆ
6. ถ้าข้อสอบนั้นเป็นตอน ๆ ให้นำมารวมกันเป็นชุดเดียว
7. เขียนคำสั่งชี้แจงแต่ละตอนให้ชัดเจน
8. ตรวจข้อบกพร่องอีกครั้ง
9. ให้ผู้มีความรู้เรื่องการสร้างข้อสอบ วิพากษ์ วิจาร์ณ
10. ทำเฉลยไว้ให้เรียบร้อย
11. นำข้อสอบไปทดลองสอบ



ทิวต์ มณีโชติ (2549) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนการสร้างแบบทดสอบ

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัย ผู้วิจัยควรทราบว่าแบบทดสอบมีกี่ประเภทอะไรบ้าง และมีข้อดีข้อจำกัดอย่างไร
2. กำหนดจุดมุ่งหมายของการทดสอบ ผู้วิจัยควรทราบว่า อะไรคือจุดมุ่งหมายของการทดสอบ ต้องการวัดผู้เรียนด้านใด และควรดูถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
3. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด
4. กำหนดลักษณะของข้อสอบและส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจจะเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่ม สามารถเลือกใช้ได้ทั้งแบบเลือกตอบหรือแบบเขียนตอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสร้างแบบทดสอบ เป็นการเขียนข้อสอบตามเนื้อหาพฤติกรรม และรูปแบบของแบบทดสอบที่กำหนดไว้โดยจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับร่าง ซึ่งต้องคำนึงถึงความยากของข้อสอบความเหมาะสมของเวลา คะแนน และการตรวจให้คะแนน และผู้สร้างข้อสอบควรตรวจทานข้อสอบโดยการทบทวน เพื่อพิจารณาความถูกต้องครบถ้วน จากนั้นจัดพิมพ์และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้ เมื่อสร้างแบบทดสอบแล้วจึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งคุณภาพของแบบทดสอบอาจพิจารณาทั้งคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ ได้แก่ ความยาก (difficulty) และอำนาจจำแนก (discrimination) และคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้แก่ ความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา นั่นคือ การตรวจสอบแบบทดสอบว่ามีความถูกต้องเหมาะสมเพียงใด อีกทั้งยังต้องมีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหาอีกด้วย โดยสามารถให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ ด้านเนื้อหาและด้านการวัดผล จำนวน 3-5 คน
2. การวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อ นำแบบทดสอบที่ได้ไปปรับปรุง จากนั้นนำไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป แล้วนำมาวิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

3. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยนำข้อสอบที่ได้คัดเลือกแล้วจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่ นำไปทดสอบกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ขึ้นไปแบบทดสอบที่ดีควรมีค่าความเที่ยงไม่ต่ำกว่า 0.75

4. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

เกียรติสุตา ศรีสุข (2545) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบควรมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นกำหนดความสำคัญการวัดผลในแต่ละเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการวัดผลในกิจกรรม กำหนดว่าจะทดสอบหรือวัดผลไปทำไม อาจวัดเพื่อตัดสินผลการเรียน ดูความก้าวหน้าของผู้เรียนหรือวินิจัยผลการเรียนรู้ เป็นต้น

1.2 สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของกิจกรรม กำหนดว่าจะวัดผลอะไรบ้าง ทั้งเนื้อหาและจุดประสงค์ของกิจกรรม และจะวัดผลในแต่ละเนื้อหาอย่างไร มีขั้นตอน 3 ประการ คือ

1.2.1 การแจกแจงวัตถุประสงค์กิจกรรม

1.2.2 การแจกแจงเนื้อหาวิชาในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2.3 การจัดทำตารางสองทาง

2. ขั้นกำหนดแนวทางการวัดผลและสร้างเครื่องมือในการวัดผล

2.1 ขั้นกำหนดแนวทางการวัดผล โดยนำผลจากการวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนการสอนมาสรุปลงในตาราง แล้วร่วมกันพิจารณาว่าจุดประสงค์และเนื้อหาแต่ละรายการจะใช้เทคนิคและวิธีการวัดแบบไหน เครื่องมือวัดผลที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร มีกี่ข้อหรือกี่คะแนน เป็นต้น

2.2 ขั้นสร้างเครื่องมือ จะนำผลจากการกำหนดแนวทางการวัดผลมาเป็นเกณฑ์ในการสร้าง

ขั้นที่ 1 กำหนดจำนวนเครื่องมือว่ามีกี่ฉบับ แบบไหนบ้าง โดยอาจมีการรวมเนื้อหาบางเรื่องมาทดสอบพร้อมกันเป็นฉบับเดียวกัน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 สร้างข้อสอบ/เครื่องมือวัดผล ข้อสอบหรือเครื่องมือวัดผลตามที่ได้กำหนดเป็นแนวทางให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบสรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบต้องดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตรและวัตถุประสงค์ การกำหนดรูปแบบข้อสอบ การเขียนข้อสอบ

การตรวจสอบและปรับปรุง การทดลองใช้และวิเคราะห์คุณภาพ การจัดทำฉบับจริง เพื่อให้ได้แบบทดสอบ
ที่มีคุณภาพ เทียบตรง และเชื่อถือได้ ดังนี้

1. การวางแผนเบื้องต้น
 - 1.1 ศึกษา/วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการวัด
 - 1.2 กำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบ
 - 1.3 จัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือโครงสร้างการวัดผล
2. การกำหนดลักษณะและรูปแบบของข้อสอบ
 - 2.1 เลือกชนิดของข้อสอบ (เช่น แบบเลือกตอบ แบบเขียนตอบ แบบอิงกลุ่ม หรืออิง
เกณฑ์)
 - 2.2 วางแนวทางการวัดผลและกำหนดเครื่องมือที่เหมาะสม
3. การสร้างข้อสอบ
 - 3.1 เขียนหรือร่างข้อคำถามให้ตรงกับพฤติกรรมและเนื้อหาที่กำหนด
 - 3.2 จัดเรียงข้อสอบและเขียนคำสั่งชี้แจงให้ชัดเจน
 - 3.3 จัดทำเฉลยคำตอบไว้ครบถ้วน
4. การตรวจสอบและปรับปรุง
 - 4.1 ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และความเหมาะสมของข้อสอบ
 - 4.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหรือวิพากษ์วิจารณ์
 - 4.3 ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของข้อสอบ
5. การทดลองใช้และวิเคราะห์คุณภาพ
 - 5.1 นำข้อสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหลัก
 - 5.2 วิเคราะห์คุณภาพรายข้อ (ค่าความยาก-ง่าย อำนาจจำแนก)
 - 5.3 วิเคราะห์คุณภาพทั้งฉบับ (ความตรง ความเที่ยง ความเชื่อมั่น)
6. การจัดทำฉบับจริง นำข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้ว จัดพิมพ์เป็น
ฉบับจริงเพื่อใช้วัดผลการเรียน

2.6 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย

2.6.1 ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา

โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย ตั้งอยู่ที่บ้านเหล่าคำแย หมู่ที่ 19 ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร รหัสไปรษณีย์ 35140 เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเขตพื้นที่บริการการศึกษา 2 หมู่บ้าน คือ บ้านเหล่าคำแย หมู่ที่ 3 และ หมู่ที่ 19

2.6.2 วิสัยทัศน์/พันธกิจ/อัตลักษณ์/เอกลักษณ์

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย มีวิสัยทัศน์ คือ ภายในปีการศึกษา 2570 โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน ครูเป็นครูมืออาชีพ มีสิ่งแวดล้อม น่าอยู่น่าเรียน ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคน มีความรู้ คู่คุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาและบูรณาการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกษตรอินทรีย์ วิถีอีสาน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์ อัตลักษณ์โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย คือ ไปลา มาไหว้

เอกลักษณ์ เอกลักษณ์โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย คือ โรงเรียนสีขาว

2.6.3 ข้อมูลจำนวนนักเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนมีข้อมูลนักเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2568) ดังนี้

1. จำนวนนักเรียนในเขตพื้นที่บริการทั้งหมด 47 คน
2. จำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน

ตารางที่ 2.12 ข้อมูลจำนวนนักเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนห้อง	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
อนุบาลปีที่ 2	1	4	3	7
อนุบาลปีที่ 3	1	3	6	9
รวม	2	7	9	16
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	1	1	1	2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	1	3	3	6
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	2	3	5
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	1	4	5	9
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	1	4	3	7
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1	10	20	30
รวม	6	14	17	31
รวมทั้งหมด	8	21	26	47

2.6.4 มาตรฐานการศึกษาและกำหนดค่าเป้าหมาย

มาตรฐานการศึกษา มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ขึ้นตามกรอบ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา นโยบายปฏิรูป ระบบการประเมินและประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางดำเนินงาน เพื่อการประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา

มาตรฐานการศึกษาปฐมวัย

มาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของเด็ก

ตนเองได้

1.1 มีพัฒนาการด้านร่างกายแข็งแรง มีสุขนิสัยที่ดี และดูแลความปลอดภัยของ

1.2 มีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ควบคุม และแสดงออกทางอารมณ์ได้

1.3 มีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเองและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ได้

1.4 มีพัฒนาการด้านสติปัญญา สื่อสารได้มีทักษะการคิดพื้นฐานและแสวงหาความรู้

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ

2.1 มีหลักสูตรครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

2.2 จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน

2.3 ส่งเสริมให้ครูมีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์

2.4 จัดสภาพแวดล้อมและสื่อเพื่อการเรียนรู้ อย่างปลอดภัยและพอเพียง

2.5 ให้บริการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัด

ประสบการณ์

2.6 มีระบบบริหารคุณภาพที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

มาตรฐานที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ

3.1 จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลเต็มศักยภาพ

3.2 สร้างโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เล่นและปฏิบัติอย่างมีสุข

3.3 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัย

3.4 ประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริงและนำผลการประเมินพัฒนาการเด็กไป

ปรับปรุงการจัดประสบการณ์และพัฒนาเด็ก

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจำนวน 3 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน

1.1.1 มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ

1.1.2 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปราย

แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา

1.1.3 มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม

1.1.4 มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.1.5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา

1.1.6 มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

1.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

1.2.1 การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด

1.2.2 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

1.2.3 การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย

1.2.4 สุขภาวะทางร่างกาย และจิตสังคม

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ

2.1 มีเป้าหมายวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน

2.2 มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา

2.3 ดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษา

และทุกกลุ่มเป้าหมาย

2.4 พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

2.6 จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการ

เรียนรู้

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน

ชีวิตได้

- 3.2 ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 3.3 มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก
- 3.4 ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน
- 3.5 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1งานวิจัยในประเทศ

รวิษฐา ศรีมงคล (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ 1)เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2)เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R 3)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย 3)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ Paired Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1)ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชา ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาไทย นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05($t=23.42, sig=.00$) 3) ความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ภาพรวม อยู่ในระดับมาก (Mean=4.50 SD.=0.54)

ภัทรลดา วงษ์โยธา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค

SQ3R แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R และผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนเท่ากับ 6.17 คิดเป็นร้อยละ 20.58 และหลังเรียนเท่ากับ 21.22 คิดเป็นร้อยละ 72.72 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R อยู่ในระดับดี

ไพลิน โนนิราช และชันธัชชัย อธิเกียรติ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกระทู้มเสื่อปลา โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ SQ3R มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จารุณี พรหมอนุมิต (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนนานาชาติเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 29 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 เล่ม

2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.76 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเปรียบเทียบแบบไม่เป็นอิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 82.69/82.07 ตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด โดยรวมอยู่ในระดับมาก

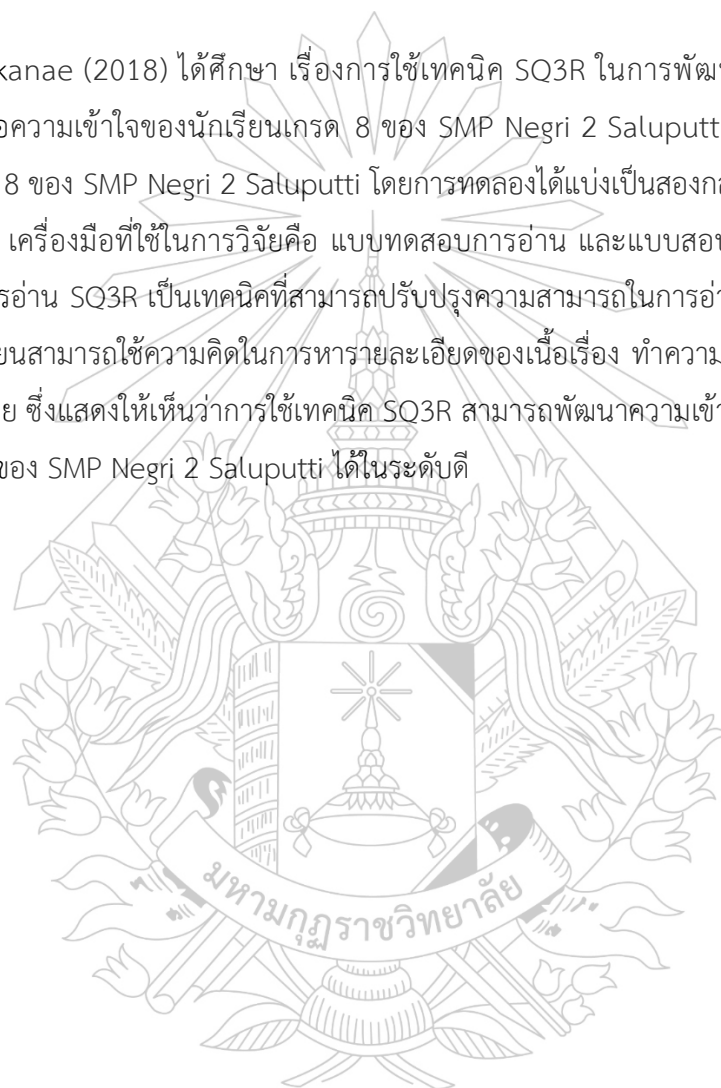
2.7.2งานวิจัยต่างประเทศ

Paporello (1991) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เทคนิค SQ3R ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ไม่ได้ทำการฝึกตามขั้นตอน SQ3R และกลุ่มทดลองจำนวน 19 คน ได้รับการฝึกโดยใช้เทคนิค SQ3R โดยใช้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ ในหัวข้อ “Gateways to Science” และใช้แบบทดสอบ 3 บทเรียน ผลการวิจัยพบว่า การทดลองทั้ง 3 ครั้ง ของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ลีซาเบธ (Lizabeth A. Guzniczak, 2007) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการสอนโดยใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนแบบ SQ3R กับการเรียนรู้บนเว็บ ของนักเรียนเกรด 8 จำนวน 254 คน ในชนเรียนประวัติศาสตร์อเมริกัน โรงเรียนมัธยมในเขต Midwestern ซึ่งกลยุทธ์ SQ3R ถูกนำมาใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจในด้านการจดจำเนื้อหาและในงานเขียนเรียงความ โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้การใช้กลยุทธ์จากนั้นจะประยุกต์ใช้ SQ3R กับงานที่ได้รับมอบหมายที่เกี่ยวข้องกับการเป็นพลเมืองอเมริกัน การวัดและประเมินผลประกอบด้วย 1) การสำรวจการใช้งานเทคโนโลยีของ นักเรียน 2) Pretest เรื่องการเป็นพลเมือง 3) Posttest เรื่องการพลเมือง 4) การเขียนเรียงความ ประเมินความลึกซึ้งหรือระดับของความเข้าใจโดยใช้ A Bloom's Taxonomy Rubric ผลการวิจัย ชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์ SQ3R ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเขียนเรียงความระดับสูงและมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการเขียน เรียงความของผู้เรียน นั้นแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านยังคงตัวบ่งชี้สำคัญในเรื่องความ เข้าใจที่ถ่องแท้และความลึกซึ้งในความเข้าใจสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

เบเยอร์ (Baier, Kylie, 2011: abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการใช้วิธี SQ3R ในของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ระดับ การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการกลยุทธ์ SQ3R กับการอ่านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปรับปรุงความเข้าใจโดยรวมของนักเรียน และการศึกษายังตรวจสอบการนำวิธี SQ3R ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านจนเป็นนิสัย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการอ่านด้วยกลยุทธ์ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า 46.9% ของนักเรียนที่ใช้ SQ3R สามารถมีทักษะในการอ่านนิยายเพิ่มขึ้น

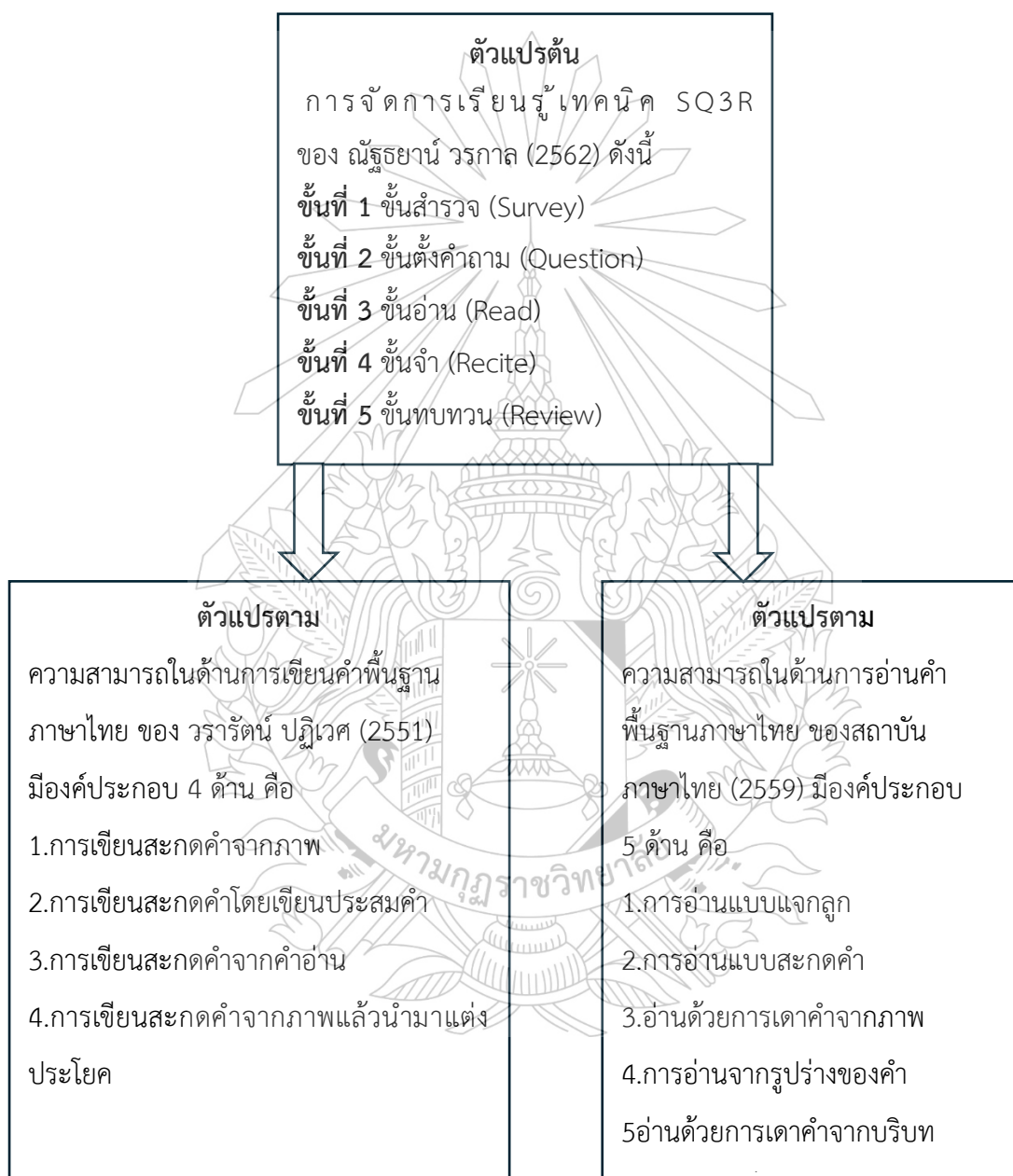
Bringkanae (2018) ได้ศึกษา เรื่องการใช้เทคนิค SQ3R ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 8 ของ SMP Negri 2 Saluputti กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นเกรด 8 ของ SMP Negri 2 Saluputti โดยการทดลองได้แบ่งเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการอ่าน และแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการอ่าน SQ3R เป็นเทคนิคที่สามารถปรับปรุงความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ความคิดในการหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง ทำความเข้าใจความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิค SQ3R สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 8 ของ SMP Negri 2 Saluputti ได้ในระดับดี



2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-experimental Research) แบบกลุ่มเดียวหรือรายกรณี (One shot case study) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ทดลอง ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

X

T₂

ความหมายสัญลักษณ์

X หมายถึงการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R เรื่อง การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

3.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านเหล่าด้าย ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบด้วยวาจา จำนวน 20 ข้อ
3. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.4.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบเทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหา เรื่องการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 1.2 ศึกษาการสร้างแผนการสอนที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบเทคนิค SQ3R
- 1.3 วิเคราะห์เนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน
- 1.4 สร้างแผนการสอนที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบเทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบใช้วิธีสอนแบบเทคนิค SQ3R เรื่องการอ่าน และเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	อ่านและเขียนคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มี ล เป็นพยัญชนะต้น	2
2	อ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ร - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ล - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ว	2
3	อ่านและเขียน คำที่มีอักษรนำ - คำที่มี ห นำ - คำที่มี อ นำ	2
4	อ่านและเขียนคำที่มีตัวกรันต์	2
5.	อ่านและเขียน คำประสม	2
6.	อ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด	2
รวม		12

แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) สํารวจโดยการให้นักเรียนอ่านและสังเกตใบความรู้ สื่อประกอบ อ่านบทความ กวาดสายตาไปตามหัวข้อตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ ถ้าหากบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็ให้อ่านบทสรุปด้วยการอ่าน ขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลา มากจนเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลัก ของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆ ของเรื่องได้เป็นการสร้าง แรงบันดาลใจจุดประกายให้นักเรียนมีความสนใจอยากติดตามความเป็นไปของเรื่องที่อ่านแล้วนำสิ่งที่ อยากรู้หรือพบเห็นมาตั้งคำถาม

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) ตั้งคำถาม โดยผู้สอนมีการตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่าน อยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้นคำถามจะช่วยให้ผู้อ่าน ระลึกความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านที่สำคัญคำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) นักเรียนอ่านข้อความช้า ๆ ทบทวนอย่างละเอียด เพื่อความเข้าใจและ จับประเด็นสำคัญๆ การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น เพื่อที่จะหาคำตอบและเข้าใจ เนื้อหาในการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้มากขึ้น หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) อาจมีการจดบันทึก และให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ช่วยกันคิดทำใบงานร่วมกัน ฝึกกันทำงานเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมนันทนาการ ความสนุกสนานสอดแทรก เพื่อให้ความรู้สึกลื่นไหลและเกิดการเรียนรู้ด้วยความสุข จดจำคำศัพท์และการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ครูทบทวนความรู้ สรุปองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งหมดในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนความรู้ เตือนความจำให้แก่ผู้เรียน การให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็น และนำเสนอผลงาน นำเสนอแนวความคิด คำตอบของตนเอง การสร้างสรรค์ผลงาน กิจกรรมร่วมกันภายในห้องเรียน และสุดท้ายครูควรให้ผลป้อนกลับ บอกแนวทางแก้ไขปรับปรุง การพัฒนาการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และทราบผลการเรียนเพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการเรียนต่อไปในอนาคตได้

ขั้นตอนที่ 6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาไทย 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและ ประเมินผล 1 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของแผนการจัดการ

เรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตร
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51
ขึ้นไป คือ แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป จึงจะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้
ใช้ได้ พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนคำ
พื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R มีค่าเฉลี่ยใน
ภาพรวมเท่ากับ 4.10 คือ แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีเนื้อหา
ครอบคลุมถึงเนื้อหาและกระบวนการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

9. เลือกล้อและแหล่งเรียนรู้ เช่น ตัวอย่างข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพประกอบ ใบงาน และ
แหล่งข้อมูลออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ

10. ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำแผนไปใช้ในการสอนจริงกับนักเรียน
กลุ่มเป้าหมาย พร้อมเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์

3.4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าคำแย เพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี สารการเรียนรู้และเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

2. ศึกษาความสามารถด้านการอ่านพื้นฐานภาษาไทย ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษาไทย และพจนานุกรม สามารถสื่อความหมายได้อย่างเข้าใจตรงกัน โดยวัดจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

3. สร้างตารางวิเคราะห์น้ำหนักคะแนนในแต่ละด้านของความสามารถด้านการอ่าน คำพื้นฐานภาษาไทย ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษาไทยและพจนานุกรม สามารถสื่อความหมายได้อย่างเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง 20 ข้อ ดังตาราง

ตารางที่ 3.2 ความสามารถในการอ่านพื้นฐานภาษาไทย

องค์ประกอบของความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย	จำนวนข้อ	คะแนน
1. การอ่านแบบแจกลูก	4	4
2. การอ่านแบบสะกดคำ	4	4
3. การเดาคำจากภาพหรือการอ่านจากภาพ	4	4
4. การอ่านจากรูปร่างของคำ	4	4
5. การเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม	4	4
รวม	20	20

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยแบบวากาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาความสอดคล้องและความถูกต้องของเนื้อหาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

6. นำแบบทดสอบและแบบประเมิน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ

ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อหาความตรงและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินของ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

นำค่า IOC ที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องและพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไปจึงจะเป็นข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่ยอมรับได้ และนำไปใช้ได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร Rowinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

7. นำแบบทดสอบและแบบประเมินที่ผ่านการพิจารณาไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทรายมูล (ทรายมูลประชาราชูร์) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

8. นำแบบทดสอบและแบบประเมินมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.71 - 1.00 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบและแบบประเมินมาวิเคราะห์รายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย มีค่าความยาก - ง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.55 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.28 – 0.34 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

9. ปรับปรุงแบบทดสอบ และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

10. ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายจริง

3.4.3 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าคำแย เพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี สารการเรียนรู้และเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

2. ศึกษาความสามารถด้านการเขียนพื้นฐานภาษาไทย ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษาไทย และพจนานุกรม สามารถสื่อความหมายได้อย่างเข้าใจตรงกัน โดยวัดจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

3. สร้างตารางวิเคราะห์น้ำหนักคะแนนในแต่ละด้านของความสามารถด้านการเขียน คำพื้นฐานภาษาไทย ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษาไทยและพจนานุกรม สามารถสื่อความหมายได้อย่างเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง 20 ข้อ ดังตาราง

ตารางที่ 3.3 ความสามารถในการเขียนพื้นฐานภาษาไทย

องค์ประกอบของความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย	จำนวนข้อ	คะแนน
1. การเขียนสะกดคำจากภาพ	5	5
2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ	5	5
3. การเขียนสะกดคำจากคำที่อ่าน	5	5
4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค	5	5
รวม	20	20

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแบบอัตนัย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาความสอดคล้องและความถูกต้องของเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6. นำแบบทดสอบและแบบประเมิน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ

ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อหาความตรงและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินของ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558) ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับข้อคำถามและองค์ประกอบ

นำค่า IOC ที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องและพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไปจึงจะเป็นข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่ยอมรับได้ และนำไปใช้ได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร Rowinelli and Hambleton (1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538) ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

7. นำแบบทดสอบและแบบประเมินที่ผ่านการพิจารณาไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทรายมูล (ทรายมูลประชาราชูร์) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

8. นำแบบทดสอบและแบบประเมินมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.71 - 1.00 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบและแบบประเมินมาวิเคราะห์รายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย มีค่าความยาก - ง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.53 – 0.62 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.36 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

9. ปรับปรุงแบบทดสอบและจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

10. ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายจริง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R และบทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้แบบเทคนิค SQ3R

3.5.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน โดยใช้เวลา 12 ชั่วโมง

3.5.3 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.5.4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.6.2 นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
- 2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

กลุ่มเป้าหมายเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเหล่าคำแย้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- | | |
|-----------|------------------------------|
| N | หมายถึง กลุ่มเป้าหมาย |
| $\bar{X}$ | หมายถึง ค่าเฉลี่ย |
| S.D. | หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน |
| ร้อยละ | หมายถึง ค่าร้อยละ |

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนจำนวน 9 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายบุคคล

เลขที่	เกณฑ์การประเมิน ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การอ่านแบบแจกลูก (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. การอ่านแบบสะกดคำ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. การเดาคำจากภาพหรือการส่องอ่านจากภาพ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. การอ่านจากรูปทรงของคำ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. การเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
1	4	4	4	3	3	18	90.00	1
2	4	4	3	4	4	19	95.00	1
3	3	3	4	4	4	18	90.00	1

เลขที่	เกณฑ์การประเมิน ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การอ่านแบบแจกลูก (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. การอ่านแบบสะกดคำ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. การเดาคำจากภาพหรือการสื่อนอ่านจากภาพ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. การอ่านจากกรุปรางของคำ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. การเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
4	4	3	3	3	3	16	80.00	1
5	3	3	4	3	3	16	80.00	1
6	4	4	3	3	3	17	85.00	1
7	3	2	2	2	2	11	55.00	0
8	4	3	3	3	4	17	85.00	1
9	4	4	3	4	4	19	95.00	1

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์(คน)			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					(คน)	ร้อยละ	(คน)	ร้อยละ
9	20	16.78	2.44	83.89	8	88.89	1	11.11

จากตารางที่ 4.2 ผลวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐาน ภาษาไทย ตามแนวคิดของสถาบันภาษาไทย (2559)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
1. การอ่านแบบแจกลูก	4	3.67	91.67	9	100
2. การอ่านแบบสะกดคำ	4	3.33	83.33	8	88.89
3. อ่านด้วยการเดาคำจากภาพหรือ การอ่านจากภาพ	4	3.22	83.33	8	88.89
4. อ่านจากรูปร่างของคำ	4	3.22	80.56	8	88.89
5. อ่านด้วยการเดาคำจากบริบทหรือ คำที่อยู่แวดล้อม	4	3.33	80.56	8	88.89

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้านพบว่า การอ่านแบบแจกลูก มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความแม่นยำสูงมากในการแยกส่วนประกอบของพยัญชนะและสระเพื่อประสมคำ การอ่านแบบสะกดคำ และการเดาคำจากบริบท ทั้งสองด้านนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดตามมาตราและใช้คำแวดล้อมช่วยในการอ่านได้ดีในระดับเท่า ๆ กัน การเดาคำจากภาพ และการอ่านจากรูปร่างของคำ ทั้งสองด้านนี้มีคะแนนเฉลี่ย 3.22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.56 แม้จะเป็นด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในการทดสอบนี้ แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนจำนวน 9 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายบุคคล

ร.ร. - เลข	เกณฑ์การประเมิน ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย				คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การเขียนสะกดคำจากภาพ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	3. การเขียนสะกดคำจากคำที่อ่าน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)			
1	5	5	5	4	19	95.00	1
2	5	5	4	4	18	90.00	1
3	4	5	5	4	18	90.00	1
4	4	4	4	3	15	75.00	1
5	5	4	4	3	16	80.00	1
6	4	5	5	3	17	85.00	1
7	3	2	2	3	10	50.00	0
8	5	4	3	4	16	80.00	1
9	5	5	4	5	19	95.00	1

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70
และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

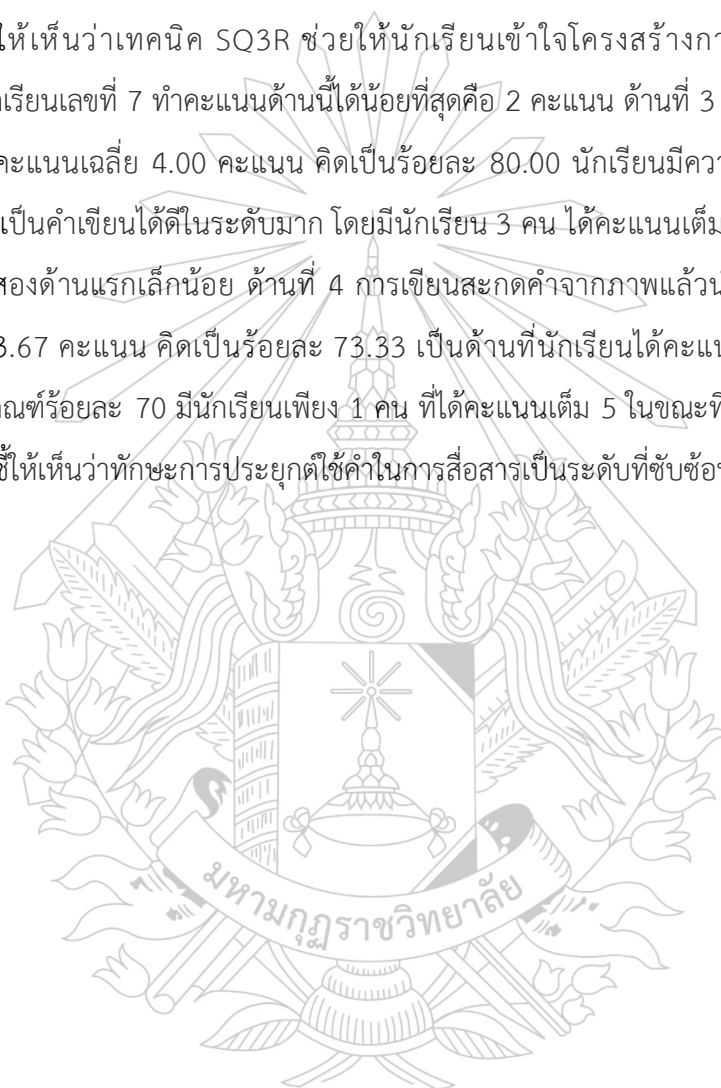
จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์(คน)			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					(คน)	ร้อยละ	(คน)	ร้อยละ
9	20	16.78	2.44	83.89	8	88.89	1	11.11

จากตารางที่ 4.5 ผลวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78
คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ
88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทย ตามแนวคิดของวรารัตน์ ปฏิวะศ (2551)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
1.การเขียนสะกดคำจากภาพ	5	4.44	88.89	9	100
2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียน ประสมคำ	5	4.33	86.67	8	88.89
3. การเขียนสะกดคำจากคำอ่าน	5	4.00	80.00	8	88.89
4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้ว นำมาแต่งประโยค	5	3.67	73.33	8	88.89

จากตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 1 การเขียนสะกดคำจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ย
4.44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 เป็นด้านที่นักเรียนทำคะแนนได้ดีที่สุด โดยมีนักเรียนถึง 5 คน
ที่ได้คะแนนเต็ม 5 และไม่มีนักเรียนคนใดได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน สะท้อนว่าการใช้สื่อภาพช่วยให้
นักเรียนจดจำรูปคำและเขียนสะกดคำได้แม่นยำที่สุด ด้านที่ 2 การเขียนสะกดคำโดยการเขียน
ประสมคำ มีคะแนนเฉลี่ย 4.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนเต็ม 5
ในด้านนี้แสดงให้เห็นว่าเทคนิค SQ3R ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างการประสมคำได้ดี
อย่างไรก็ตาม นักเรียนเลขที่ 7 ทำคะแนนด้านนี้ได้น้อยที่สุดคือ 2 คะแนน ด้านที่ 3 การเขียนสะกดคำ
จากคำที่อ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 4.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 นักเรียนมีความสามารถในการ
เปลี่ยนเสียงอ่านเป็นคำเขียนได้ดีในระดับมาก โดยมีนักเรียน 3 คน ได้คะแนนเต็ม 5 แต่อาจมีความ
ทำหยาบมากกว่าสองด้านแรกเล็กน้อย ด้านที่ 4 การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค
มีคะแนนเฉลี่ย 3.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.33 เป็นด้านที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด
แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 มีนักเรียนเพียง 1 คน ที่ได้คะแนนเต็ม 5 ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่
ได้ 3-4 คะแนน ชี้ให้เห็นว่าทักษะการประยุกต์ใช้คำในการสื่อสารเป็นระดับที่ซับซ้อนกว่าการสะกดคำ
เพียงอย่างเดียว



บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
- 2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านเหล่าดำแย ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน เวลาสอน 12 ชั่วโมง มีคุณภาพอยู่ในระดับมีความเหมาะสม 4.10 ($\bar{X}$ = 4.10, S.D. = 0.71) และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย เป็นแบบทดสอบด้วยวาจา จำนวน 20 ข้อ ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.55 - 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.28 - 0.34 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 และ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) มีค่าระหว่าง 0.90 - 1.00 และแบบทดสอบการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.53 - 0.62 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.25 - 0.36 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) มีค่าระหว่าง 0.90 - 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดแบบทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยและแบบทดสอบการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ สามารถสรุปผล อภิปรายการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

1. ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมี จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยรายด้าน พบว่า การอ่านแบบแจกลูก มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความแม่นยำสูงมากในการแยกส่วนประกอบของพยัญชนะและสระเพื่อประสมคำ การอ่านแบบสะกดคำ และการเดาคำจากบริบททั้งสองด้านนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดตามมาตราและใช้คำแวดล้อมช่วยในการอ่านได้ดีในระดับเท่าๆ กัน การเดาคำจากภาพ และการอ่านจากรูปร่างของคำ ทั้งสองด้านนี้มีคะแนนเฉลี่ย 3.22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.56 แม้จะเป็นด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในการทดสอบนี้ แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

2. ผลวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียน และคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 1 การเขียนสะกดคำจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ย 4.44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 เป็นด้านที่นักเรียนทำคะแนนได้ดีที่สุด โดยมีนักเรียนถึง 5 คน ที่ได้คะแนนเต็ม 5 และไม่มีนักเรียนคนใดได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน สะท้อนว่าการใช้สื่อภาพช่วยให้นักเรียนจดจำรูปคำและเขียนสะกดคำได้แม่นยำที่สุด ด้านที่ 2 การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ มีคะแนนเฉลี่ย 4.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนเต็ม 5 ในด้านนี้แสดงให้เห็นว่าเทคนิค SQ3R ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างการประสมคำได้ดี อย่างไรก็ตาม นักเรียนเลขที่ 7 ทำคะแนนด้านนี้ได้ต่ำที่สุดคือ 2 คะแนน ด้านที่ 3 การเขียนสะกดคำจากคำที่อ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 4.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงอ่านเป็นคำเขียนได้ดีในระดับมาก โดยมีนักเรียน 3 คน ได้คะแนนเต็ม 5 แต่อาจมีความท้าทายมากกว่าสองด้านแรกเล็กน้อย ด้านที่ 4 การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค มีคะแนนเฉลี่ย 3.67 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 73.33 เป็นด้านที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 มีนักเรียนเพียง 1 คน ที่ได้คะแนนเต็ม 5 ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้ 3-4 คะแนน ซึ่งให้เห็นว่าทักษะการประยุกต์ใช้คำในการสื่อสารเป็นระดับที่ซับซ้อนกว่าการสะกดคำเพียงอย่างเดียว

5.2 อภิปรายผล

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R เป็นขั้นตอนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการคิดและวิเคราะห์ด้วยตนเอง เริ่มจากขั้น Survey (สำรวจ) ที่ช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเนื้อหาและคำศัพท์ก่อนการอ่านจริง ทำให้เกิดความคุ้นเคยและลดความวิตกกังวล ตามด้วยขั้น Question (ตั้งคำถาม) ที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและสร้างเป้าหมายในการอ่าน ทำให้นักเรียนไม่ได้อ่านเพียงเพื่อผ่านไป แต่เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ ในขั้น Read (อ่าน) นักเรียนจะมีความตั้งใจและจดจ่อกับการอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ ขั้น Recite (ทบทวน/สรุปความ) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนถ่ายทอดความเข้าใจออกมาเป็นภาษาของตนเอง ซึ่งช่วยยืนยันความเข้าใจและเสริมสร้างความจำให้แม่นยำยิ่งขึ้น และสุดท้ายขั้น Review (ทบทวนซ้ำ) ช่วยสรุปองค์ความรู้และเชื่อมโยงข้อมูลสู่ความจำระยะยาว วิธีการนี้เปลี่ยนบทบาทให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ทักษะการอ่านคำพื้นฐานพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและเข้าใจความหมายของคำไปพร้อมกันซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ รวิษฐา ศรีมงคล (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ถึงร้อยละ 89.47 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งสอดคล้องกับจารุณี พรหมอนุมัติ (2562) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องไพลิน โนนริราช และจันทร์ชัย อธิเกียรติ (2561) ที่ศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถในการอ่านโดยวิธีสอนแบบ SQ3R มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ได้อธิบายว่าเทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความเข้าใจอย่างถาวร

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมี จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากเทคนิค SQ3R มีจุดเด่นสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านการเขียนซึ่งความเป็นระบบและขั้นตอนที่ชัดเจนเทคนิคนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Review) ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นลำดับ กระบวนการนี้เปลี่ยนจากการเรียนแบบท่องจำมาเป็นการฝึกปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนคำพื้นฐานมากขึ้นทั้งยังส่งเสริมการสังเกตและวิเคราะห์โครงสร้างคำ ในขั้น Read (อ่าน) นักเรียนจะได้อ่านเนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ ทำให้เกิดการสังเกตรายละเอียดการสะกดคำ พยัญชนะ สระ และตัวสะกดอย่างถี่ถ้วนซึ่งส่งผลให้คะแนนด้านการเขียนสะกดคำโดยการประสมคำของนักเรียนอยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 86.67 อีกทั้งยังพัฒนาทักษะการสรุปความด้วยภาษาของตนเอง ขั้น Recite (ทบทวน/บอกด้วยตนเอง) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สรุปความเข้าใจผ่านการพูดหรือ "การเขียนสรุป" ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ซึ่งถือเป็นการใช้กระบวนการคิดขั้นสูงที่ช่วยยืนยันความเข้าใจและเสริมสร้างความจำให้แม่นยำยิ่งขึ้น และสร้างความจำระยะยาวและลดข้อผิดพลาด ขั้น Review (ทบทวนซ้ำ) ช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและรูปแบบการเขียนที่ได้บันทึกไว้ กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำรูปคำได้ในระยะยาวและลดปัญหาการเขียนสะกดคำผิด เชื่อมโยงทักษะการอ่านสู่การเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยระบุว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเขียน การใช้ SQ3R ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของงานเขียน โดยเฉพาะในการเขียนที่มีความซับซ้อน เช่น การแต่งประโยคหรือการเขียนเรียงความ สอดคล้องกับวิชา ศรีมงคล (2562) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ถึงร้อยละ 89.47 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ จารุณี พรหมอนุมิต (2562) ศึกษาการใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่าช่วยให้นักเรียน

พัฒนาทักษะได้สูงกว่าก่อนเรียนและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับลิซาเบธ (2007) ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์ SQ3R ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพและส่งผลบวกต่อความสามารถในงานเขียนของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ที่ระบุว่าเทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะอย่างเป็นลำดับขั้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความเข้าใจอย่างถาวร

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของเทคนิค SQ3R อย่างละเอียด เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มี 5 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Review) ครูจำเป็นต้องเข้าใจบทบาทของตนเองและนักเรียนในแต่ละขั้นเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง
2. ครูควรทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับลำดับการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและลดปัญหาความสับสนขณะทำกิจกรรม
3. ครูควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับความซับซ้อนของเนื้อหาเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุดเนื่องจากการสอนด้วยเทคนิค SQ3R ต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในแต่ละขั้นตอน
4. ควรมีการใช้สื่อภาพหรือใบงานที่เน้นการสังเกตรูปคำและเสียงร่วมด้วย เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการใช้สื่อภาพช่วยให้นักเรียนจดจำรูปคำและเขียนสะกดคำได้แม่นยำสูงที่สุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R กับเนื้อหาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ เช่น การอ่านจับใจความสำคัญ หรือการแต่งบทร้อยกรอง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเทคนิคนี้ในบริบทที่กว้างขึ้น
2. ควรมีการวิจัยโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หรือแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) เพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาไทยให้สูงขึ้น
3. ควรเน้นที่การใช้ SQ3R เพื่อพัฒนาการเชื่อมโยงคำสู่การสื่อสารในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้นเพื่อการพัฒนาทักษะระดับสูง เนื่องจากการแต่งประโยคเป็นทักษะที่ซับซ้อนและนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น

บรรณานุกรม

- กนกพร จันทะกล. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรและแนวทางการประเมินผลภาษาไทยในระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญา ร้อยลา. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณด้วย
รูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2554). บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม 1 : ระบบเสียงอักษรไทย การอ่าน
คำและการเขียนสะกดคำ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทยสำนักวิชาการและมาตรฐาน
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลิสรา จิตรขยวนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2540). ชุดฝึกการเขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ศุภสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- โกวิท ประวาลพฤกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวช. (2527). การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนา
พานิช.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2545). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนวิชา 055400 เรื่อง การวัดและ
ประเมินผลทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่. เชียงใหม่.
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.

- คมคาย หมั่นสาย. (2526). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ที่สอนด้วยวิธีอ่านแบบธรรมชาติ กับวิธีอ่านแบบ SQ3R. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2560). หลักกิจกรรมพื้นฐานการงานอาชีพสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุณี พรหมอนมัติ. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารการศึกษาออนไลน์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณวิชา ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิคSQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH – Pius (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑามาศ ศรีใจ. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการคู่กันกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. [การค้นคว้า สาระปริญญาโทบริหารการศึกษา]. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2554). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ณัฐธยาน์ วรกาล. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Place and Location โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ในการประชุมระดับชาติ ครุศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 2 วันที่ 21-22 มีนาคม 2562 ศูนย์วัฒนธรรม ภาคเหนือตอนล่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2541). การสอนภาษาไทย. ธนบุรี : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิวต์ มณีโชติ. (2549). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

นนทบุรี : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

นลินี บำเรอราช. (2545). การสอนอ่าน. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์.

มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิรันดร์ สุขปรีดี. (2540). การศึกษาอัตราความเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษา

มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นพดล จันทรเพ็ญ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุรชัย ศิริมหาสาร. (2547). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บุ๊ค พอยท์.

ประเมิน มหาจันทร์. (2533). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เปรมจิต ศรีสงคราม. (2534). การเขียนทั่วไป. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม.

พัชรี สิทธิธา. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2557). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : แฮส

ออฟเคอร์มิสท์.

พิชญ์สินี ชมภูคำ และยุทธศิลป์ ชุมณี. (2552). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ. โรงเรียนชัยบาดาล

วิทยา. https://www.chaiwit.ac.th/pjcom/p2/create_test.PDF.

พรรณี กาสังข์. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน โดยจัดการเรียนรู้แบบมุ่ง

ประสบการณ์ทางภาษาร่วมกับแบบฝึก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพลิน โนนธิดา และ ชันธุ์ชัย อธิเกียรติ. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกรทุมเสือปลา โดยวิธีสอน
แบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. บทความสาระวิชาการ.

<http://priroj.orgfree.com/pdf30/10การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.pdf>

ภัทรวดี มาประสพ. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ภัทรลดา วงษ์โยธา. (2564). ผลการใช้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์.

มาติยะห์ สิด๊ะ. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชา
อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางชั้นปีที่ 2. (การค้นคว้าแบบอิสระ
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร นครปฐม.

รองรัตน์ อสิรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยู่ธยา. (2516). ตำราของครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิชาภาษาไทย ตอน 1 วิธีการสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

รวิษฐา ศรีมงคล. (2562). การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการ
จัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

รุจิร ภู่อาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.

รุ่งทิพย์ ทิพย์เนตร. (2565). การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดี่ยว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้ สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เรวดี อาษานาม. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น จำกัด.

วรรัตน์ ปฏิวศ. (2551). การใช้การวัดประเมินค่าการฝึกทักษะการเขียนในการส่งเสริม พัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิไลพร อ้ายสม. (2546). ผลของการใช้ภาพเพื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสหศึกษา. จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วรรณ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ. (2557). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชรพล วิบุรยคริน. (2561). วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ศิริวรรณ วณิชพัฒน์นารชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปาคร.

ศรีสุภา วรคามิน. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็น ทีมด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในรายวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สถาบันภาษาไทย. (2559). คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). คู่มือการสอนอ่านเขียน โดยการแจกลูกสะกดคำ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2541). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา THAI FOR ELEMENTARY TEACHERS EE 371 (EE 363). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2554). กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการอ่านระดับประถมศึกษา. ใน เอกสารประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย. หน่วยที่ 1. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2555). ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิน โรจน์นุกุลวนิช. (2548). ชุดการเรียนรู้แบบอุปนัยโดยใช้กระบวนการกลุ่มเรื่องความน่าจะเป็น ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. (สารนิพนธ์ กศ.ม. การมัธยมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวิมล สุวรรณจันดี. (2554). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สาระพุทธศาสนาโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดอรัญญาราม

อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. (การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม.). เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวิทย์ มูลคำ. (2549). กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2551). ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้า

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ประสานการพิมพ์.

สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553). การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับ
การจัดการเรียนรู้การสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บัณฑิต
วิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สมพร มั่นตะสูตร. (2525). การเขียนสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : บารมีการพิมพ์.

สมศรี ตั้งมงคลเลิศ. (2550). การอ่านแบบมีส่วนร่วม (Active Reading). วารสาร สสวท.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). อ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่องและสื่อสารได้.
กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางส่งเสริมการอ่าน เพื่อแก้ปัญหาภาวะ
ถดถอยทางการเรียนรู้และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำลี รักสุทธี. (2556). เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

อรรณวุฒิ ตรากิจธกุล. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ4R ประกอบกับ TLS กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

Baier, K. (2011). Integrating the SQ3R reading strategy with fifth-grade science content to improve overall comprehension. *Elementary School Journal*, 112(3), 456–470.

Bringkanee, S. (2018). Using the SQ3R technique to improve reading comprehension skills of eighth-grade students at SMP Negri 2 Saluputti. *Journal of English Language Teaching*, 7(4), 55–64.

Guzniczak, L. A. (2007). The effects of the SQ3R strategy and web-based learning on eighth-grade students' understanding of American history. *Journal of Educational Technology Systems*, 36(2), 203–218.

Lizabeth, A. G. (2007). A Quasi-experimental Study of Adolescent Using the SQ3R Strategy Instruction with Web-based Learning Materials (Master's thesis). ProQuest LLC, Ph.D. Dissertation, Oakland University

Paporello, M. (1991). The effects of the SQ3R study method on the science achievement of sixth-grade students. *Journal of Research in Science Teaching*, 28(5), 463–470.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม

วุฒิการศึกษา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ตำแหน่ง : อาจารย์

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

2. ดร.แมนมิตร อางหาญ

วุฒิการศึกษา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ตำแหน่ง : ครู

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนวัดลำพันบอง สพป.สุพรรณบุรี เขต 3 ต. หนองโพธิ์
อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี

3. นางธิดารัตน์ จันทิ

วุฒิการศึกษา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตำแหน่ง : ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนบ้านไผ่แสงทองประชาสรรค์ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

4. นางสาวพรลณี กิมปี

วุฒิการศึกษา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตำแหน่ง : ครู

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนบ้านไผ่แสงทองประชาสรรค์ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

5. ดร.วรเชษฐ์ โทอิน

วุฒิการศึกษา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา

ตำแหน่ง : อาจารย์

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร





บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๔๘๕๕๔

ที่ อว ๗๔๔๔/ว๑๐๓๓๑

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม

ด้วย นางสาวดวงพร ศิลากุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๐๔๔๐๑๓๒๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๓ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

พระสุธีวรธรรม, ผศ.ดร.

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

พระมหานพรัตน์ ขนติธมโม

ที่ อว ๗๔๑๔/๑๐๐๓๓๒



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

๙/๒๒ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.แมนมิตร อางหาญ

ด้วย นางสาวดวงพร ศีลากุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๓ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
เนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

วิจิตรธรรม (ตรา)



หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ติดต่อประสานงาน : นางสาวดวงพร ศีลากุล โทร.๐๖๑๑๔๔๔๔๔๒

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๐๓๓๒



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๔/๑๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๕๑-๕๘๘, ๐๔๓-๒๕๒-๓๘๖

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางธิดารัตน์ จันทิ

ด้วย นางสาวดวงพร ศิลากุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๓๐๔๔๐๑๓๒๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วันที่ ๔/๒๕๖๘ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
เนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มหาวิทยาลัย

พิมพ์ที่แม่เหล็กใช้ชื้อชาน

พิมพ์

(หลวงสิริภรค์ จักร)

๒/๑.๑/๖๙

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ติดต่อประสานงาน : นางสาวดวงพร ศิลากุล โทร.๐๖๑๑๕๕๔๔๒

ที่ อว ๗๐๑๙๔/ว๒๐๗๓๒



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๒๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางสาวพรสินี กิมป์

ด้วย นางสาวดวงพร ศิลากุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๐๗๒๐๔๔๐๑๓๒๐๐๙ นักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๔/๒๕๖๗ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณา
เนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสิริวัชรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้ได้รับผู้เขียน

พรสินี กิมป์

(นางสาวพรสินี กิมป์)

๒๑ ธ.ค. ๒๕๖๘

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวดวงพร ศิลากุล โทร.๐๖๑๑๕๔๔๔๒



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๕๑๕๕๕

ที่ อว ๗๑๑๔/๑๓๐๓๓๓

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.วรเชษฐ์ โทอิน

ด้วย นางสาวดวงพร ศิลากุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๗๒๐๕๔๐๑๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วันที่ ๔/๒๕๖๕ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔" ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อพิจารณา

(พระสุธีวีธีธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

กรมส่งเสริมการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร

มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕



แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แผนที่ 1 - 5

โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

เพื่อให้แบบประเมินดังกล่าว ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญถึงความสอดคล้องของข้อคำถามกับรายการประเมินเพื่อให้ทราบว่า “ข้อคำถามที่ตั้งมีเนื้อหาสอดคล้องกับรายการสำรวจหรือไม่” จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อคำถามในแบบสอบถามข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5, 4, 3, 2, และ 1 โดย

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับมาก

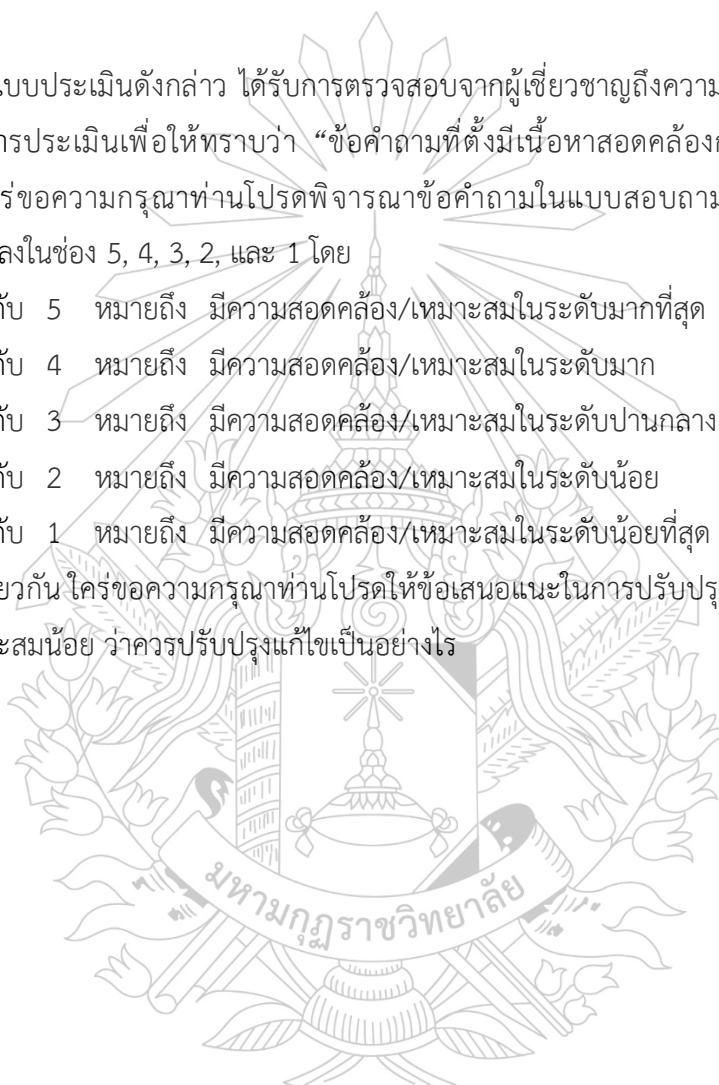
ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้อง/เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงในข้อที่ยังมีความสอดคล้อง/เหมาะสมน้อย ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย



ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					
		5	4	3	2	1	ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง
1	ส่วนนำ						
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน						
2	สาระสำคัญ						
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
3	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
4.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอัน พึงประสงค์						
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล						
5.	สาระเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
6.	กระบวนการจัดการเรียนรู้						
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLUS						
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
7.	สื่อการเรียนรู้						
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
8.	การวัดและประเมินผล						
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						



ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

อ่านและเขียนคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	4	5	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
2.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
2.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
2.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
3.1	4	5	4	3	5	21	4.20	0.84	มาก
3.2	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45	มาก
3.3	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	5	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.4	3	4	4	4	4	19	3.80	0.45	มาก
5.1	3	4	4	3	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	3	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
5.3	5	4	3	3	5	20	4.00	1.00	มาก
6.1	5	5	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
6.3	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.4	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
7.1	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	มาก
7.2	4	4	3	4	5	20	4.00	0.71	มาก
8.1	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
8.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
8.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
รวม							4.10	0.71	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

อ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	4	5	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
2.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
2.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
2.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
3.1	4	5	4	3	5	21	4.20	0.84	มาก
3.2	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45	มาก
3.3	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	5	3	4	5	22	4.40	0.89	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	5	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.4	3	4	4	4	4	19	3.80	0.45	มาก
5.1	3	4	4	3	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	3	3	5	4	4	21	4.20	0.84	มาก
5.3	5	4	3	3	5	20	4.00	1.00	มาก
6.1	5	5	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
6.3	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.4	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
7.1	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	มาก
7.2	4	4	3	4	5	20	4.00	0.71	มาก
8.1	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
8.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
8.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
รวม							4.10	0.71	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

อ่านและเขียน คำที่มีอักษรนำ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	4	5	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
2.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
2.2	5	4	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
2.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
3.1	4	5	4	3	5	21	4.20	0.84	มาก
3.2	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45	มาก
3.3	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	5	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.4	3	4	4	4	4	19	3.80	0.45	มาก
5.1	3	4	4	3	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	3	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
5.3	5	4	3	3	5	20	4.00	1.00	มาก
6.1	5	5	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
6.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
6.4	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
7.1	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	มาก
7.2	4	4	3	4	5	20	4.00	0.71	มาก
8.1	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
8.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
8.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
รวม							4.10	0.71	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

อ่านและเขียนคำที่มีตัวการันต์

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	4	5	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
2.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
2.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
2.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
3.1	4	5	4	3	5	21	4.20	0.84	มาก
3.2	5	4	4	4	4	21	4.20	0.45	มาก
3.3	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	5	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.4	3	4	4	4	4	19	3.80	0.45	มาก
5.1	3	4	3	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	3	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
5.3	5	4	3	3	5	20	4.00	1.00	มาก
6.1	5	5	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
6.3	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.4	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
7.1	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	มาก
7.2	4	4	3	4	5	20	4.00	0.71	มาก
8.1	5	4	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
8.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
8.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
รวม							4.10	0.71	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้
และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

อ่านและเขียน คำประสม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	4	5	5	4	4	22	4.40	0.55	มาก
2.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
2.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
2.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
3.1	4	5	4	3	5	21	4.20	0.84	มาก
3.2	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45	มาก
3.3	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	5	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.4	3	4	4	4	4	19	3.80	0.45	มาก
5.1	3	4	4	3	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	3	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
5.3	5	4	3	3	5	20	4.00	1.00	มาก
6.1	5	5	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
6.3	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.4	4	3	5	4	3	19	3.80	0.84	มาก
7.1	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	มาก
7.2	4	4	3	4	5	20	4.00	0.71	มาก
8.1	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
8.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
8.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
รวม							4.10	0.71	มาก

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้

และการวัดผลการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

อ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
2.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
2.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
2.3	5	3	4	4	4	20	4.00	0.71	มาก
3.1	4	5	4	3	5	21	4.20	0.84	มาก
3.2	4	4	4	5	4	21	4.20	0.45	มาก
3.3	4	5	4	5	4	22	4.40	0.55	มาก
4.1	5	4	5	3	5	22	4.40	0.89	มาก
4.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.3	5	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
4.4	3	4	4	4	4	19	3.80	0.45	มาก
5.1	3	3	4	4	4	18	3.60	0.55	มาก
5.2	3	4	3	5	4	21	4.20	0.84	มาก
5.3	5	4	3	3	5	20	4.00	1.00	มาก
6.1	5	5	4	3	4	20	4.00	0.71	มาก
6.2	4	3	5	5	4	21	4.20	0.84	มาก
6.3	4	3	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
6.4	4	3	3	4	5	19	3.80	0.84	มาก
7.1	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	มาก
7.2	3	4	4	4	5	20	4.00	0.71	มาก
8.1	4	4	5	5	4	22	4.40	0.55	มาก
8.2	3	4	4	5	4	20	4.00	0.71	มาก
8.3	3	5	3	4	4	19	3.80	0.84	มาก
รวม							4.10	0.71	มาก

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
(Index of Item - Objective Congruence: IOC)
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย”

โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบด้วยวาจา จำนวน 30 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่เห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ถูกต้อง				
อ่านออก เสียงคำ พื้นฐาน ภาษาไทย	1. คล่องแคล่ว (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	2. ทรวดโถม (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	3. มัธยัสถ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	4. รื้อร่อย (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	5. กฎเกณฑ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	6. เครื่องพิมพ์ดีด (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	7. นักขัตฤกษ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	8. ลวดลาย (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	9. หยุมหิม (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	10. เกลี้ยงล่อม (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	11. แทงกั่น้ำ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	12. เผชีญ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	13. ปราศรัย (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	14. แผลงศร (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	15. อนุสรณ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	16. ผจญภัย (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	17. กิตติมศักดิ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	18. ทะนูนอม (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	19. ขวนขวาย (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	20. เลื่องลือ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	21. แหงนหงาย (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	22. ปรารภ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	23. ฝนหลวง (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	24. อุทาหรณ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	25. ชันหมาก (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	26. น้ำตาลโตนด (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	27. กลยุทธ์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	28. สิ้นทรัพย์ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	29. กากโศก (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				
	30. คร่ำครวญ (อ่านออกเสียงตาม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องชัดเจน)				

ผลวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ความเหมาะสม, IOC)

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	0	1	0	3	0.60
2	1	0	1	1	0	3	0.60
3	1	1	0	1	1	4	0.80
4	0	1	1	1	1	4	0.80
5	1	1	1	0	0	3	0.60
6	1	0	1	0	1	3	0.60
7	0	1	0	1	1	3	0.60
8	1	1	1	0	0	3	0.60
9	1	0	1	0	1	3	0.60
10	1	0	1	1	1	4	0.80
11	1	1	1	1	0	4	0.80
12	0	1	1	0	1	3	0.60
13	1	0	1	1	1	4	0.80
14	1	1	1	1	1	5	1.00
15	1	1	0	0	1	3	0.60
16	0	1	1	0	1	3	0.60
17	1	1	1	1	1	5	1.00
18	1	1	1	1	1	5	1.00
19	1	1	0	1	1	4	0.80
20	1	0	1	1	1	4	0.80
21	1	1	1	0	1	4	0.80
22	1	1	0	1	1	4	0.80

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	1	1	1	1	0	4	0.80
25	1	1	1	1	1	5	1.00
26	0	1	0	1	1	3	0.60
27	1	1	0	1	1	4	0.80
28	1	1	1	1	1	5	1.00
29	0	1	1	0	1	3	0.60
30	0	1	1	1	1	4	0.80



แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย”

โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 30 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

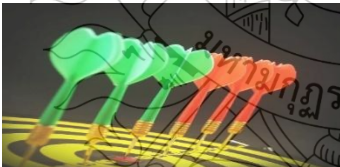
-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่เห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

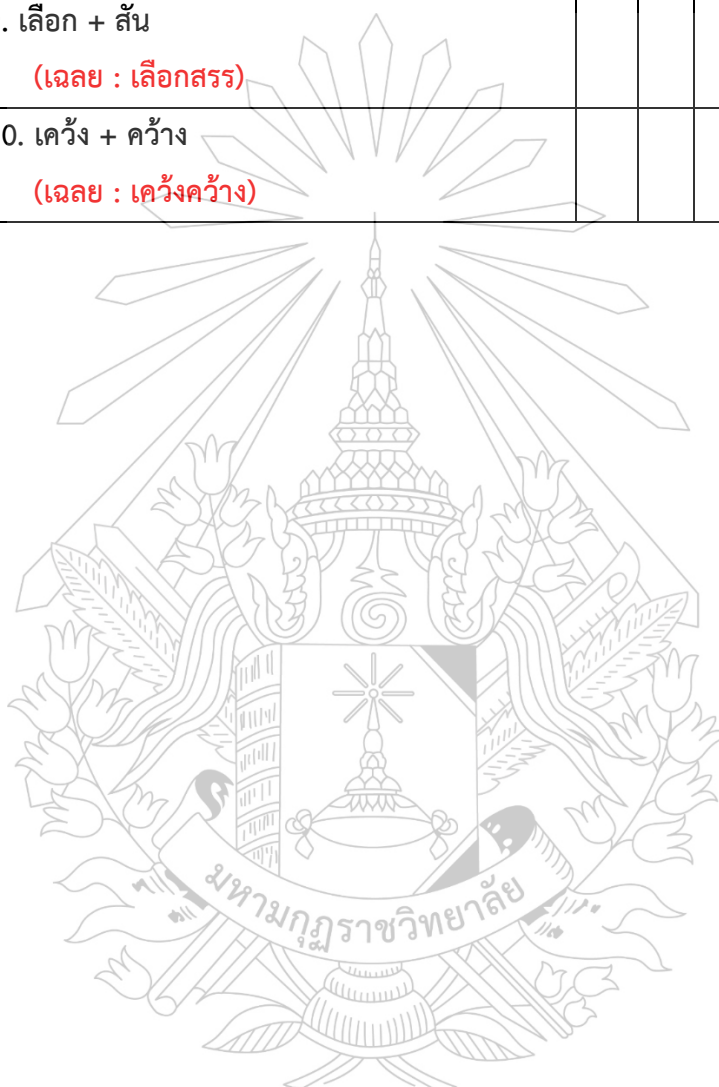
จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	เขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยลงใน ช่องว่างให้สัมพันธ์กับภาพที่กำหนดให้				
เขียนคำ พื้นฐาน ภาษาไทย จากภาพ	1. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : หนาว เขียนสะกดคำ หอ นอ อา วอ หนาว)				
	2. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : กล้วย เขียนสะกดคำ กอ ลอ อัว ยอ กลวย ไม้ไ้ท้ กล้วย)				
	3. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : พระอาทิตย์ เขียนสะกดคำ พอ รอ อะ พระ ออ อา ทอ อี ต่อ ย)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	4. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : รอยเท้า เขียนสะกดคำ รอ ออ ยอ รอย ทอ เอา เทา ไม้เท้า เท้า)				
	5. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : แม่น้ำ เขียนสะกดคำ มอ แอ แม่ ไม้เอก แม่ นอ อำ นำ ไม้โท น้ำ)				
	6. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : ก้อนเมฆ เขียนสะกดคำ กอ ออ นอ กอน ไม้โท ก้อน มอ เอ ขอ เมฆ)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	7. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : พระจันทร์ เขียนสะกดคำ พอ รอ อะ พระ จ อ น อ จัน ทอ ร์)				
	8. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : ฝูงปลา เขียนสะกดคำ ฟอ อู งอ ฝูง ปอ ล อ อา ปลา)				
	9. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : ลูกดอก เขียนสะกดคำ ลอ อู กอ ลูก ดอ อ อ กอ ดอก)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	10. คำว่า..... เขียนสะกดคำ.....  (เฉลย : พัฒม เขียนสะกดคำ พอ อะ ตอ พัด ลอ โอะ มอ ลม-)				
	ให้นักเรียนอ่านคำอ่านที่กำหนดให้และเขียนคำศัพท์ พื้นฐานภาษาไทยลงในช่องว่างให้ถูกต้อง				
	1. ทะ + นุ + ณะ + หนอม (เฉลย : ทะนุหนอม)				
	2. รัต + ณะ + บาน (เฉลย : รัฐบาล)				
	3. มัด + ทะ + ยัด (เฉลย : มัธยัสถ์)				
	4. เข้ม + กลัด (เฉลย : เข้มกลัด)				
	5. ร้าว + ราน (เฉลย : ร้าวราน)				
	6. ดวง + จัน (เฉลย : ดวงจันทร์)				
	7. ทัด สะ นะ สิน (เฉลย : ทศนศิลป์)				
	8. เพลิด + เพลิน				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	(เฉลย : เพลิดเพลิน)				
	9. เลือก + สั้น (เฉลย : เลือกสรร)				
	10. เคว้าง + คว้าง (เฉลย : เคว้างคว้าง)				



จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
	ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้และเขียนสะกด คำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง				
เขียนสะกด คำพื้นฐาน ภาษาไทย	1. อนุรักษ์ (เฉลย : ออ + อะ + นอ + อุ + รอ + อะ + กอ + ซอ + ั)				
	2. ราชการ (เฉลย : รอ + อา + ซอ + กอ + อา + รอ)				
	3. หลักฐาน (เฉลย : หอ + ลอ + อะ + กอ + รุอ + อา + นอ)				
	4. ประรณนา (เฉลย : ปอ + รอ + อา + รอ + ลอ + อะ + หอ + นอ + อา)				
	5. กว้างขวาง (เฉลย : กอ + รอ + อา + งอ + ไ้โท + ซอ + วอ + อา + งอ)				
	6. กฎเกณฑ์ (เฉลย : กอ + ฎอ + เอ + กอ + ณอ + ทอ + ั)				
	7. เครื่องพิมพ์ดีด (เฉลย : คอ + รอ + เอือ + งอ + ไ้เออ + พอ + อี + มอ + พอ + ั + ดอ + อี + ดอ)				
	8. อยาก (เฉลย : ออ + ยอ + อา + กอ)				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุง แก้ไข
		+1	0	-1	
เขียนสะกด คำพื้นฐาน ภาษาไทย	9. แหนงหญย (เฉลย : หอ + งอ + แอ + นอ + หอ + งอ + อา + ยอ)				
	10. สวัสดิ์ (เฉลย สอ + วอ + อะ + สอ + ดอ + อิ + ั)				



ผลวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ความเหมาะสม, IOC)

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	0	1	1	4	0.80
2	0	1	1	1	0	3	0.60
3	1	1	0	1	1	4	0.80
4	0	1	1	1	1	4	0.80
5	1	1	0	1	0	3	0.60
6	1	0	1	1	1	4	0.80
7	0	1	0	1	1	3	0.60
8	1	1	1	0	0	3	0.60
9	1	0	1	0	1	3	0.60
10	1	0	1	1	1	4	0.80
11	1	1	1	1	0	4	0.80
12	1	1	0	1	1	4	0.80
13	1	1	1	1	0	4	0.80
14	1	1	1	1	1	5	1.00
15	1	1	0	0	1	3	0.60
16	0	1	1	0	1	3	0.60
17	1	1	1	1	1	5	1.00
18	1	1	1	1	1	5	1.00
19	0	1	1	1	1	4	0.80
20	1	0	1	1	1	4	0.80
21	1	1	1	0	1	4	0.80
22	1	1	0	1	1	4	0.80

ข้อที่	ประมาณค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ยรวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	1	0	1	1	1	4	0.80
25	1	1	1	1	1	5	1.00
26	0	0	1	1	1	3	0.60
27	1	1	0	1	1	4	0.80
28	1	1	1	1	1	5	1.00
29	1	1	1	0	0	3	0.60
30	0	1	1	1	1	4	0.80







จริยธรรมในการวิจัย



คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา

เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 ต่อ 131

E-mail: scphylirb@yala.ac.th Website: http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/

AF 04-03

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIRB-2568/1006		
ผู้วิจัยหลัก	นางสาวดวงพร สีลากุล		
สังกัด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	26 ธันวาคม 2568	วันที่พิจารณา	09 มกราคม 2569
วันที่รับรอง	30 มกราคม 2569	วันหมดอายุ	30 มกราคม 2570

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ตามระเบียบแนวทางและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 30 มกราคม 2569 แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 02 มีนาคม 2570 แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการรับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติปรับรายละเอียด และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติขยายระยะเวลา แบบฟอร์ม AF 03-18

(นายอวิรุทธิ์ สิงห์กุล)

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(หนังสือรับรองมีปณตราชสัญลักษณ์วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา)



สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ชื่อแบบทดสอบ แบบการทดสอบความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

จำนวนผู้สอบ 30 คน

จำนวนข้อสอบ 3 ข้อ

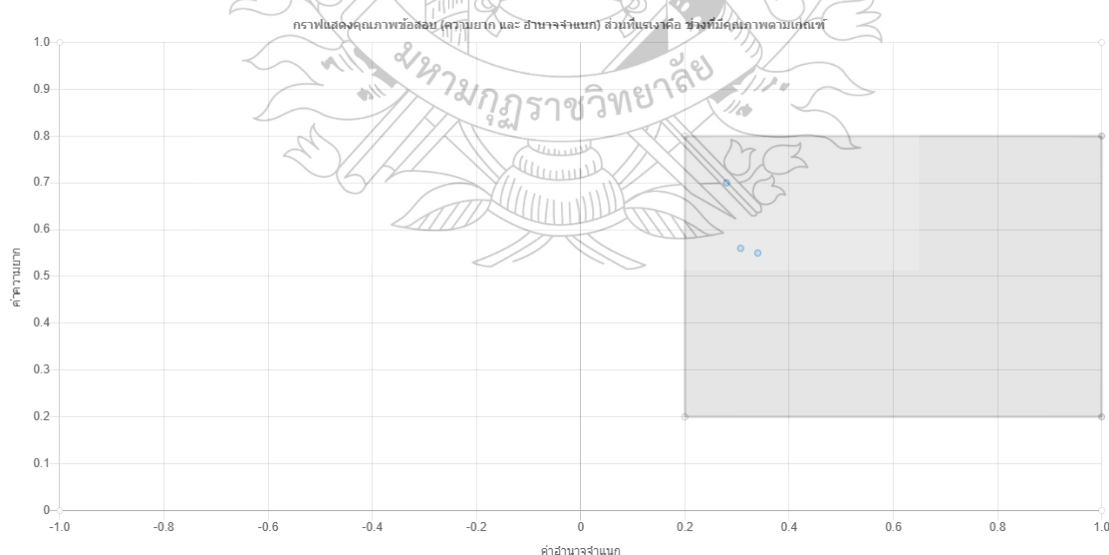
ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.7	0.28	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
2	0.56	0.307	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
3	0.55	0.34	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ

มีค่าความยากตั้งแต่ 0.55 ถึง 0.7 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.34

และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ



ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น(Cronbach's alpha coefficient)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.7	0.28	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	0.939
2	0.56	0.307	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	
3	0.55	0.34	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบอัตนัยที่คัดเลือกจำนวน 3 ข้อ
มีค่าความยากตั้งแต่ 0.55 ถึง 0.7 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.34
และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ
และข้อสอบอัตนัยฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.939



สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ข้อแบบทดสอบ แบบการทดสอบความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย

จำนวนผู้สอบ 30 คน

จำนวนข้อสอบ 3 ข้อ

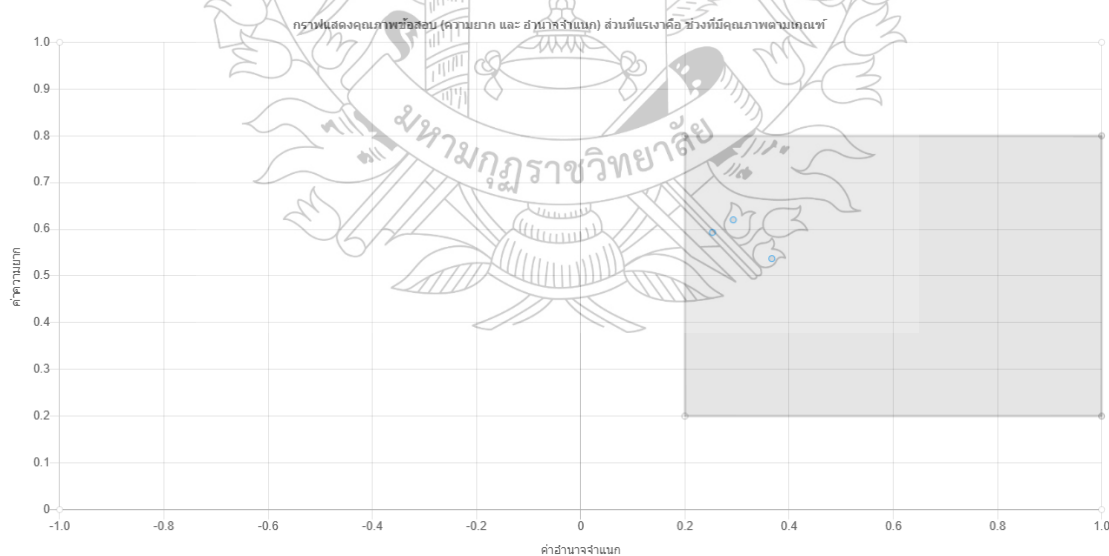
ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.62	0.293	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
2	0.593	0.253	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
3	0.537	0.367	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ

มีค่าความยากตั้งแต่ 0.537 ถึง 0.62 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.253 ถึง 0.367

และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ



ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น(Cronbach's alpha coefficient)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.62	0.293	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	0.921
2	0.593	0.253	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	
3	0.537	0.367	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบอัตนัยที่คัดเลือกจำนวน 3 ข้อ
มีค่าความยากตั้งแต่ 0.537 ถึง 0.62 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.253 ถึง 0.367
และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ
และข้อสอบอัตนัยฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.921





๗ อว ๗๗๓๔/๐๓๒๒



มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๘/๑๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๘-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๑๕๖

โรงเรียนบ้านเหล่าคำแซ
เลขที่ ๑๑๔
วันที่ ๑๖/๐๓/๒๕๖๒
โรงเรียนบ้านเหล่าคำแซ

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่าคำแซ

ด้วย นางสาวดวงพร ศิลากุล เลขทะเบียนนักศึกษา ๒๗๒๐๔๔๐๓๒๐๐๕ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตรมหาบัณฑิต วันที่ ๔/๒๕๖๒ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวดวงพร ศิลากุล ได้ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุธี สุธีธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่าคำแซ

☐ ทราบ

☐ ดำเนินการ

☐ อื่นๆ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
โรงเรียนบ้านเหล่าคำแซ
วันที่ ๑๖/๐๓/๒๕๖๒

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นางสาวดวงพร ศิลากุล โทร. ๐๖๓-๑๕๖๕๔๐๒



แผนการจัดการเรียนรู้

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รหัสวิชา ท14101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านสะท้อนความรู้ความเข้าใจ เวลา 12 ชั่วโมง

การเขียนให้ชำนาญ

เรื่อง คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวดวงพร ศิลากุล โรงเรียนบ้านเหล่าตำแย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

สาระมาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ท 2.2 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.4/1 การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว และบอกความหมายของถ้อยคำ สำนวน

ท 2.1 ป.4/1 การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

สาระสำคัญ

คำที่ขึ้นต้นด้วย ร และ ล มีลักษณะเสียงใกล้เคียงกัน จึงทำให้นักเรียนมักอ่านผิดหรือเขียนสลับกัน การใช้เทคนิค SQ3R จะช่วยให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นขั้นตอน ทำความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รวมถึงการฝึกเขียนสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนเขียนได้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกคำพื้นฐานที่มีพยัญชนะต้น ร และ ล ได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำพื้นฐานที่มีพยัญชนะต้น ร และ ล ได้ถูกต้องตาม

หลักการสะกด

3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานขึ้นต้นด้วย ร เช่น ร่ม เรือ ร้อน รัก ร้อง รีด
2. คำพื้นฐานขึ้นต้นด้วย ล เช่น ลิข ลาน ลุง ลอด ละ เล่ม
3. หลักการออกเสียง ร-ล
4. หลักการสะกดคำพื้นฐาน
5. กระบวนการอ่านแบบ SQ3R

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นสอน

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) สำรวจ

ครูนำเสนอใบความรู้ บัตรคำ สื่อภาพ หรือบทอ่าน คำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้น ให้นักเรียนสำรวจเนื้อหาโดยกวาดสายตาดูหัวข้อ และคำศัพท์สำคัญ จากนั้นให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานและบทอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อค้นหาใจความสำคัญ พร้อมทั้งสังเกตรูปคำ ลักษณะการสะกดคำ และคัดลอกคำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้นลงในสมุด นักเรียนร่วมกันบอกความหมายของคำและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำที่พบ เพื่อกระตุ้นความสนใจและเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) ตั้งคำถาม

ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งคำถามจากคำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้น และบทอ่าน เช่น คำนี้อ่านว่าอย่างไร คำนี้สะกดอย่างไร คำนี้มีความหมายว่าอะไร และสามารถนำไปใช้ในประโยคได้อย่างไร จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำถามของตนเองเกี่ยวกับคำศัพท์ที่สนใจ พร้อมคาดคะเนคำตอบเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และสร้างแรงจูงใจในการอ่านและการเขียน

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) อ่านอย่างละเอียด

นักเรียนอ่านบทอ่านและคำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้นอย่างละเอียด โดยอ่านออกเสียง อ่านตามครู และอ่านรายบุคคล เพื่อฝึกความถูกต้องและความคล่องแคล่ว พร้อมทั้งค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านให้นักเรียนขีดเส้นใต้หรือวงกลมคำที่มี ร และ ล ที่สำคัญ แล้วฝึกเขียนคำแต่ละคำให้ถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย พร้อมตรวจสอบการสะกดคำและความถูกต้องร่วมกับครู

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) บอกละและเขียนจากความเข้าใจ

นักเรียนร่วมกันอภิปราย สรุป และอธิบายความหมายของคำที่มี ร และ ล ที่เรียนรู้ จากนั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น เกมจับคู่คำกับภาพ เกมเรียงคำ หรือใบงานการอ่านและการเขียนคำ โดยฝึกเขียนคำจากความจำ คัดลายมือ เขียนคำลงในช่องว่าง และแต่งประโยคสั้น ๆ จากคำที่มี ร และ ล ที่กำหนด พร้อมนำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่กับการเขียน

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ทบทวน

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับคำที่มี ร และ ล โดยทบทวนการอ่านออกเสียง ความหมาย และการเขียนสะกดคำอย่างถูกต้อง นักเรียนอ่านคำคำที่มี ร และ ล ซ้ำอีกครั้ง พร้อมเขียนคำและฝึกเขียนประโยคจากคำที่เรียนรู้เพื่อประเมินความเข้าใจ จากนั้นครูตรวจผลงานให้ข้อเสนอแนะ ชื่นชม และแนะนำแนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี ร และ ล ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด	เกณฑ์ที่ใช้ประเมิน
ความรู้ (K) นักเรียนสามารถบอกและอ่านคำพื้นฐานที่มีพยัญชนะต้น ร และ ล ได้ถูกต้อง	แบบฝึกอ่านบทอ่านประจำบท	ตรวจสอบความถูกต้องของคำที่อ่าน	อ่านบทอ่านได้ผ่านเกณฑ์ ไม่ต่ำกว่า 70%
ทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนสามารถเขียนคำพื้นฐานที่มีพยัญชนะต้น ร และ ล ได้ถูกต้องตามหลักการสะกด	ทำแบบฝึกหัด/ใบงานประจำหน่วย	ตรวจสอบความถูกต้องใบงานประจำหน่วย	ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 70 %
เจตคติ (A) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย	สังเกตพฤติกรรม	สังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน	ระดับคุณภาพดีขึ้นผ่านเกณฑ์

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น
2. ใบงานประจำหน่วยเรื่องคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้(K)

นักเรียน ร้อยละ 88.89 สามารถบอกความแตกต่างและอ่านออกเสียงคำจำแนกคำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง นักเรียนส่วนใหญ่สามารถออกเสียง ร กระดกลิ้น และ ล ไม่กระดกลิ้น และเขียนสะกดคำพื้นฐานได้ถูกต้อง

ด้านทักษะกระบวนการ(P)

นักเรียนมีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้น ได้ดีขึ้น นักเรียนร้อยละ 80 สามารถเขียนสะกดคำที่ใช้ ร และ ล ได้ถูกต้องจากการทำใบงาน

ด้านเจตคติ (A)

นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย และมีความใฝ่เรียนรู้ในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาและอุปสรรคระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนบางส่วนยังออกเสียง ร เป็น ล ไม่ชัดเจน และยังสับสนในการเขียนคำพื้นฐานที่ออกเสียงใกล้เคียงกัน จึงทำให้เขียนสับสนโดยเฉพาะคำใกล้เคียงกัน เช่น รัก - ลัก รอง - ลอง นักเรียนบางคนยังจำสลับกันระหว่าง ร และ ล เมื่อเขียนเร็ว ๆ

แนวทางแก้ไขปรับปรุง

ครูได้เข้าซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังเขียนผิดเป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีการเขียนคำที่ถูกต้องบนกระดานและฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำพร้อมกัน

ลงชื่อ.....

(นางสาวดวงพร ศิลากุล)

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านสะท้อนความรู้ความเข้าใจ การเขียนให้ชำนาญ

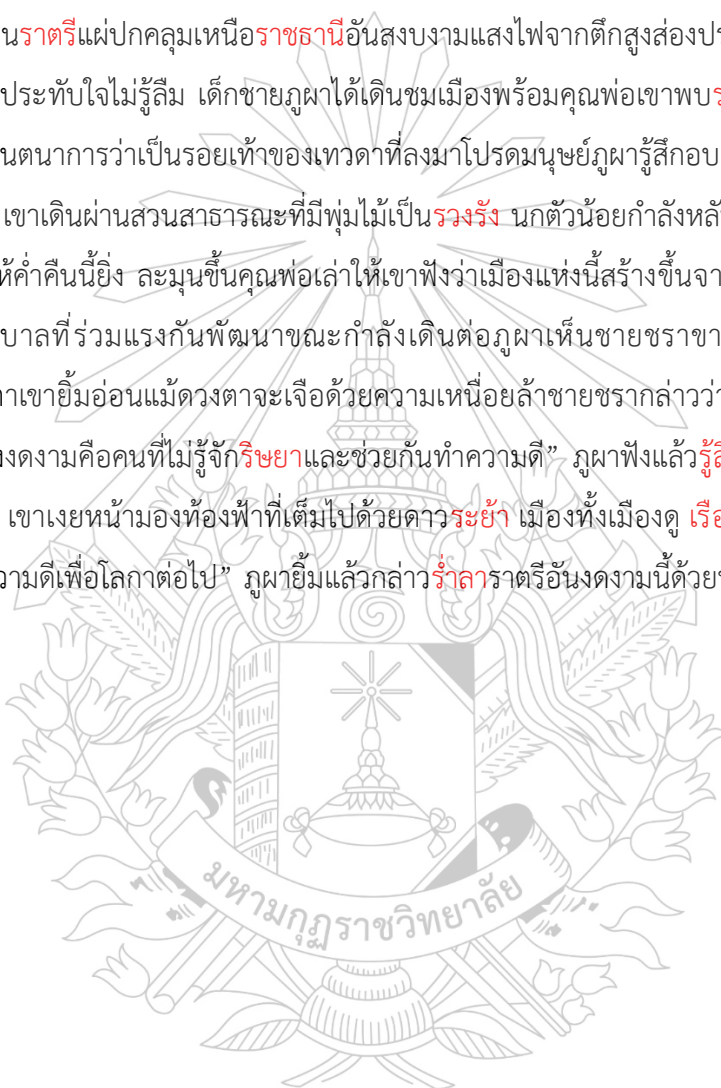
ใบงานชิ้นที่ 1

เรื่องคำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วให้สำรวจคำที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น

เรื่อง แสงเรืองรองเหนือราชธานี

ยามค่ำคืนราตรีแผ่ปกคลุมเหนือราชธานีอันสงบบางแสงไฟจากตึกสูงส่องประกายระยิบระยับจนผู้มาเยือนรู้สึกประทับใจไม่รู้ลืม เด็กชายภูผาได้เดินชมเมืองพร้อมคุณพ่อเขาพบรอยเท้าเล็ก ๆ บนพื้นถนนจึงริเริ่มจินตนาการว่าเป็นรอยเท้าของเทวดาที่ลงมาโปรดมนุษย์ภูผารู้สึกอบอุ่นหัวใจจนเผลอหลับบนถนนเส้นหนึ่ง เขาเดินผ่านสวนสาธารณะที่มีพุ่มไม้เป็นวงรั้ง นักตัวน้อยกำลังหลับสบายเสียงดนตรีลำนานา ๆ ทำให้คำคืนนี้ยิ่งละมุนขึ้นคุณพ่อเล่าให้เขาฟังว่าเมืองแห่งนี้สร้างขึ้นจากรากฐานที่มั่นคงของผู้คนและรัฐบาลที่ร่วมแรงกันพัฒนาขณะกำลังเดินต่อภูผาเห็นชายชราขายของที่ระลึกที่มีรูปพรรณแปลกตาเขายิ้มอ่อนแม้มดวงตาจะเจือด้วยความเหนื่อยล้าชายชรากล่าวว่า “หลานเอ๋ย สิ่งที่ทำให้เมืองนี้ยังคงงดงามคือคนที่รู้จักรักษาและช่วยกันทำความดี” ภูผาฟังแล้วรู้สึกประทับใจอย่างยิ่งก่อนกลับบ้าน เขาเงยหน้ามองท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดาวระย้า เมืองทั้งเมืองดูเรืองรองราวกับกำลังบอกว่า “จงทำความดีเพื่อโลกต่อไป” ภูผายิ้มแล้วกล่าวรำลึกราตรีอันงดงามนี้ด้วยหัวใจเปี่ยมสุข



หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านสะท้อนความรู้ความเข้าใจ การเขียนให้ชำนาญ

ใบงานชิ้นที่ 2

เรื่องคำที่มี ร และ ล เป็นพยัญชนะต้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วให้สำรวจคำที่มี ล เป็นพยัญชนะต้น

เรื่อง เส้นทางลำเนาไพรแห่งลำปาง

ณ จังหวัดลำปาง เด็กหญิงสายไหมอาศัยอยู่ในหมู่บ้านลำเนาไพรที่เงียบสงบ บ้านของเธอปลูกอยู่ริม ลำธาร ไสสะอาดที่ไหลเอื่อย ๆ ทุกเช้าเธอมักใช้เวลาว่างเก็บดอกไม้หอมระรื่นเพื่อฝึกทำเครื่องหอมรสคนธ์ ที่คุณยายสอนมาอย่างละเอียดวันหนึ่ง ระหว่างทางไปเก็บดอกไม้สายไหมผ่านพื้นที่รกร้างที่เคยเป็นทุ่งนาแต่ตอนนี้ถูกกั้นด้วยลวดหนามเธอรู้สึกเศร้าเล็กน้อยเพราะที่นี่เคยเป็นสถานที่เด็ก ๆ เล่นกันอย่างสนุกสนานเธอนึกถึงอดีตที่พวกเพื่อนวิ่งเล่นปาลูกบอลและยิงลูกดอกแข่งกันก่อนที่ทุกคนจะต้องรำลึกกันเพราะย้ายไปอยู่ที่อื่นสายไหมเดินต่อจนถึงลานกว้างที่มีใบไม้โปรยปลิวนางสังเกตเห็นดอกไม้หลากสีที่มีลวดลายสวยราวลายลักษณ์อักษร จากธรรมชาติเธอจึงเลือกสรรดอกไม้ที่ดีที่สุดเพื่อนำไปทำงานส่งครูเมื่อกลับถึงบ้าน เธอช่วยคุณยายเตรียมน้ำสมุนไพรสีแดงเข้มเหมือนโลหิตเพื่อใช้ย้อมดอกไม้ให้สวยงาม คุณยายชมว่า “หลานเก่งมาก งานของหลานคงสำเร็จได้อย่าง ลุล่วงแน่นอน” สายไหมยิ้มด้วยความดีใจเย็นวันนั้น ชาวบ้านรวมตัวกันเพื่อฝึกฝนลีลาสำหรับงานประจำปีเสียงหัวเราะสนุกสนานทำให้หมู่บ้านที่เคยดูอ้างว้างกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งทุกคนเชื่อว่าสิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้นหากพวกเขายังคงรักษารากฐานความสามัคคีเอาไว้คำวันนั้นสายไหมนั่งมองพระอาทิตย์ลับขอบฟ้าอย่างมีความสุขพร้อมหวังว่าในอนาคตหมู่บ้านของเธอจะยังคงงดงามและสงบเงียบเช่นนี้ตลอดไป

รายละเอียดเกณฑ์การประเมินการอ่าน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
ความถูกต้องในการอ่าน	สามารถอ่านได้ถูกต้องทั้งหมด	สามารถอ่านได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ไม่ผิดเกิน 3 คำ	สามารถอ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	พยายามอ่านได้บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ
ความเข้าใจ	ตอบคำถามหลังจากอ่านได้ทั้งหมด	ตอบคำถามหลังจากที่อ่านได้เกือบทั้งหมด	ตอบคำถามหลังจากอ่านได้เล็กน้อย	ตอบคำถามหลังจากที่อ่านได้น้อยมาก
น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน	สามารถอ่านได้ชัดเจน	สามารถอ่านได้ชัดเจนพอใช้	สามารถอ่านได้ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า	พยายามอ่านได้บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

1. การแปลความหมายของคะแนน

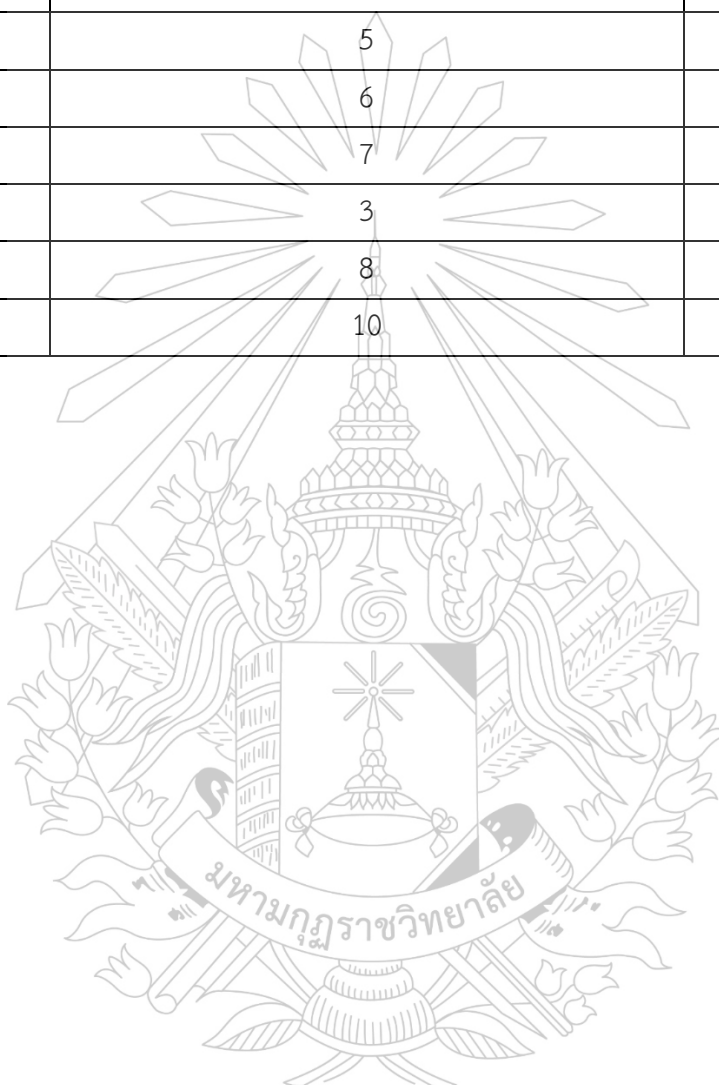
- คะแนน 8 - 10 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก
 คะแนน 5 - 7 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
 คะแนน 3 - 4 หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
 คะแนน 0 - 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ ควรปรับปรุง

2. เกณฑ์การประเมิน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

แบบประเมินการอ่านของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอน บันทึกผลจากการอ่านของนักเรียน และสรุปผลการประเมิน

เลขที่	คะแนน	ระดับคุณภาพ
1	7	ดี
2	8	ดีมาก
3	8	ดีมาก
4	5	ดี
5	6	ดี
6	7	ดี
7	3	พอใช้
8	8	ดีมาก
9	10	ดีมาก



รายละเอียดเกณฑ์การประเมินการเขียน

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
ทักษะการ เขียนคำ พื้นฐาน ภาษาไทย	นักเรียนเขียน สะกดคำได้ 8-10 คะแนน เขียนสะกดคำ ได้ถูกต้อง	นักเรียนเขียน สะกดคำได้ 5-7 คะแนน เขียนสะกดคำ ได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ยังมี ข้อผิดพลาดบ้าง	นักเรียนเขียน สะกดคำได้ 3-4 คะแนน เขียนสะกดคำ ถูกต้องบางคำ	นักเรียนเขียน สะกดคำได้ 0-2 คะแนน เขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

1. การแปลความหมายของคะแนน

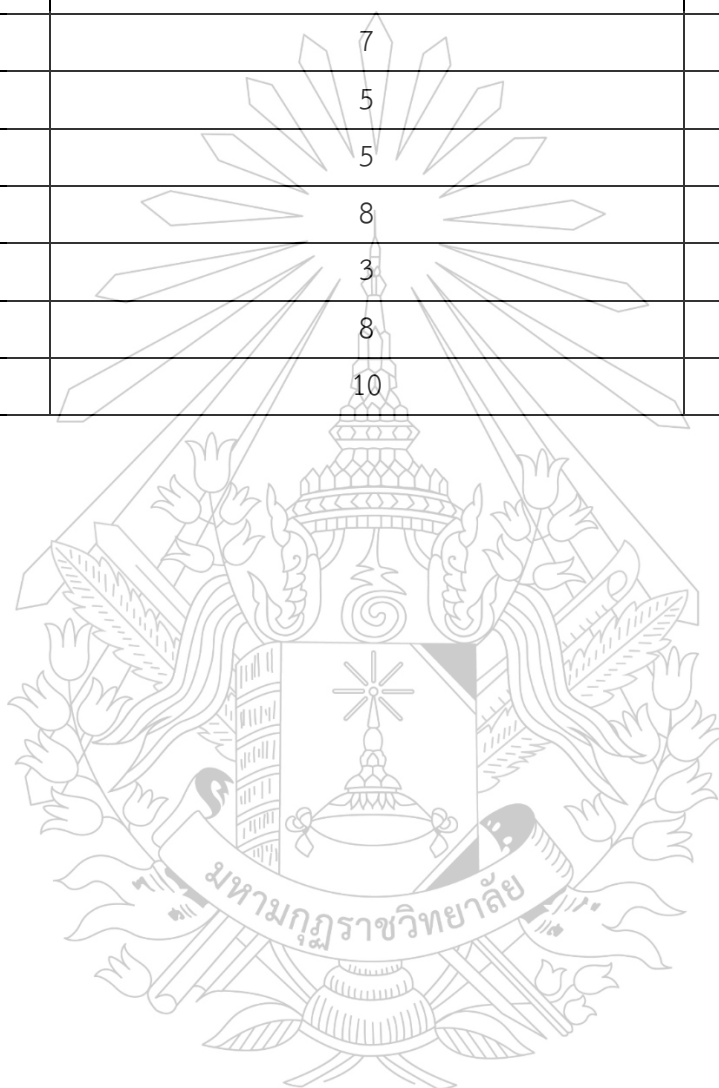
- คะแนน 8 - 10 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก
 คะแนน 5 - 7 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
 คะแนน 3 - 4 หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
 คะแนน 1 - 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ ควรปรับปรุง

2. เกณฑ์การประเมิน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

แบบประเมินการเขียนของนักเรียน

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอน บันทึกผลจากการทำใบงานของนักเรียน และสรุปผลการประเมิน

เลขที่	คะแนน	ระดับคุณภาพ
1	7	ดี
2	8	ดีมาก
3	7	ดีมาก
4	5	ดี
5	5	ดี
6	8	ดี
7	3	พอใช้
8	8	ดีมาก
9	10	ดีมาก



เกณฑ์การประเมินการมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
นักเรียนมีเจตคติที่ ดีต่อการอ่านและ การเขียนภาษาไทย	มีเจตคติที่ดีต่อการ อ่านและการเขียน ภาษาไทยได้เป็น อย่างดี	มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ได้ดี	มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ได้บ้าง

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำชี้แจง ให้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรม แล้วทำเครื่องหมาย (✓)

ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพ

เลขที่	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย			ระดับคุณภาพ	สรุปผลการประเมิน
	3	2	1	ดี	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	✓			ดีมาก	ผ่าน
2	✓			ดีมาก	ผ่าน
3	✓			ดีมาก	ผ่าน
4	✓			ดีมาก	ผ่าน
5		✓		ดี	ผ่าน
6	✓			ดีมาก	ผ่าน
7		✓		ดี	ผ่าน
8	✓			ดีมาก	ผ่าน
9	✓			ดีมาก	ผ่าน



ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
ความถูกต้องใน การอ่านคำ	สามารถอ่านได้ ถูกต้องทั้งหมด	สามารถอ่านได้ เกือบถูกต้อง ทั้งหมด ไม่ผิด เกิน 3 คำ	สามารถอ่านได้ ผิดไม่เกิน 10 คำ	พยายามอ่าน ได้บ้างผิด มากกว่า 10 คำ
ความถูกต้องใน การอ่านสะกด คำ	สามารถอ่านสะกด คำได้ถูกต้องทั้งหมด	สามารถอ่าน สะกดคำได้เกือบ ถูกต้อง ทั้งหมด ไม่ผิดเกิน 3 คำ	สามารถอ่าน สะกดคำได้ผิด ไม่เกิน 10 คำ	พยายามอ่าน สะกดคำได้บ้าง ผิดมากกว่า 10 คำ
น้ำเสียงในการ อ่าน	สามารถอ่านได้ ชัดเจน	สามารถอ่านได้ ชัดเจนพอใช้	สามารถอ่านได้ ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า ยัง	พยายามอ่านได้ บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

1. การแปลความหมายของคะแนน

คะแนน 8 - 10 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีมาก

คะแนน 5 - 7 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี

คะแนน 3 - 4 หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้

คะแนน 1 - 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ ควรปรับปรุง

2. เกณฑ์การประเมิน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

แบบทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

ข้อ	คำศัพท์	ประเมินการอ่าน		ข้อ	คำศัพท์	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้			อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	คล่องแคล่ว			16	ผจญภัย		
2	ทรุดโทรม			17	กิตติมศักดิ์		
3	มัธยัสถ์			18	ทะนุถนอม		
4	รื้อร่อย			19	ชวนชวาย		
5	กฎเกณฑ์			70	เลื่องลือ		
6	เครื่องพิมพ์ดีด			71	แหงนหงาย		
7	นักขัตฤกษ์			77	ปรารภนา		
8	ลวดลาย			73	ฝนหลวง		
9	หยุ่มหยม			74	อุทาหรณ์		
10	เกลี้ยกล่อม			75	ชั้นหมาก		
11	แทงก์น้ำ			76	น้ำตาลโตนด		
17	เผชิญ			77	กลยุทธ์		
13	ปราศรัย			78	สินทรัพย์		
14	เพลงสร			79	กาฬโรค		
15	อนุสรณ์			30	คร่ำครวญ		
การวัดประเมินผล		จำนวนคำที่อ่าน 30 คำ อ่านได้ถูกต้อง.....คำ ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน		เกณฑ์การประเมิน นักเรียนอ่านถูกต้องร้อยละ 70 ผ่าน เกณฑ์ การประเมิน หรืออ่านถูกต้อง 15 คำขึ้นไป			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบ การเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับภาพที่กำหนดให้



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



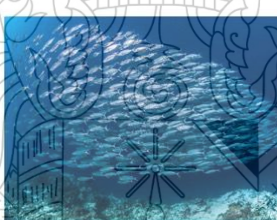
คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



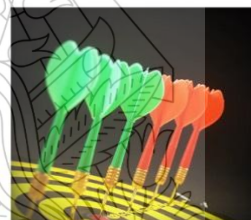
คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....



คำว่า.....

เขียนสะกดคำ.....

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบ การเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำอ่านที่กำหนดให้และเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ข้อ	คำอ่าน	เขียนคำศัพท์
๑	ทะ + หนู + ถะ + หนอม	
๒	รัด + ถะ + บาน	
๓	มัด + ทะ + ยัด	
๔	เข้ + ม + กลัด	
๕	ร้าว + ราน	
๖	ดวง + จัน	
๗	ทัด สะ นะ สิ้น	
๘	เพลิด + เพลิน	
๙	เลือก + สัน	
๑๐	เคว้ง + คว้าง	

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

**แบบทดสอบ
การเขียน**

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้และเขียนสะกดคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ข้อ	คำศัพท์	เขียนสะกดคำ
๑	อนุรักษ์	
๒	ราชการ	
๓	หลักฐาน	
๔	ปรารภ	
๕	กว้างขวาง	
๖	กฎเกณฑ์	
๗	เครื่องพิมพ์ดีด	
๘	อยาก	
๙	แห่งหนาย	
๑๐	สวัสดิ์	

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบ การเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับภาพที่กำหนดให้



คำว่า.....หนาว.....

เขียนสะกดคำ.....ห อ น อ า
ว อ นาว.....

คำว่า.....กล้วย.....

เขียนสะกดคำ.....ก ล อ อ ย อ
ก ลาย ไ ม่ ไ ท้ ก ล ้วย.....

คำว่า.....พระอาทิตย์.....

เขียนสะกดคำ.....พ อ ร อ ะ พ ร ะ
อ อ อ ท อ อี อ ต ยี่

คำว่า.....รอยเท้า.....

เขียนสะกดคำ.....ร อ อ ย ร อ ย
ท อ เอ ทา ไ ม่ ไ ท้ เ ท้า.....

คำว่า.....แม่ น้ำ.....

เขียนสะกดคำ.....ม อ แ ม ไ ม่ ไ อ ก
แม่ น อ อ น้ำ ไ ม่ ไ ท้ น ้ำ.....

คำว่า.....ก้อนเมฆ.....

เขียนสะกดคำ.....ก อ อ น อ ก อ น
ไ ม่ ไ ท้ ก ้อน ม อ เอ พ อ เมฆ.....

คำว่า.....พระจันทร์.....

เขียนสะกดคำ.....พ อ ร อ ะ พ ร ะ
จ อ ะ น อ จัน ท อ ร.....

คำว่า.....ฝูงปลา.....

เขียนสะกดคำ.....ฟ อ อ ง ู ฝูง ป อ
ล อ อ ป ล า.....

คำว่า.....ลูกดอก.....

เขียนสะกดคำ.....ล อ อ ก ลู ก ด อ
อ อ ก อ ด อ ก.....

คำว่า.....พืชลม.....

เขียนสะกดคำ.....พ อ อ ะ ค อ พื ช ล อ โ อ ะ
ม อ ล ม.....

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบ การเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำอ่านที่กำหนดให้และเขียนคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ข้อ	คำอ่าน	เขียนคำศัพท์
๑	ทะ + หนู + ณะ + หนอม	ทะหนูหนอม
๒	รัต + ณะ + บาน	รัฐบาล
๓	มัด + ทะ + ยัด	มัธยัสถ์
๔	เข็ม + กลัด	เข็มกลัด
๕	ร้าว + ราน	ร้าวราน
๖	ดวง + จัน	ดวงจันทร์
๗	ทัต สะ นะ สิน	ทัศนศิลป์
๘	เพลิด + เพลิน	เพลิดเพลิน
๙	เลือก + สัน	เลือกสร
๑๐	เคว้ง + คว้าง	เคว้งคว้าง

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบ การเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้และเขียนสะกดคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ข้อ	คำศัพท์	เขียนสะกดคำ
๑	อนุรักษ	อ อ + ะ + น ุ + อ + ร ะ + ะ + ก อ + ข อ + ะ
๒	ราชการ	ร ะ + อ ำ + ช อ + ก อ + อ ำ + ร ะ
๓	หลักฐาน	ห อ + ล อ + ะ + ก อ + ร ุ + อ ำ + น อ
๔	ปรารถนา	ป ะ + ร ะ + อ ำ + ร ะ + ถ อ + น อ + อ ำ
๕	กว้างขวาง	ก อ + ว ะ + ะ + อ ำ + ง อ + ข อ + ว ะ + อ ำ + ง อ
๖	กฎเกณฑ์	ก ะ + ร ุ + อ ะ + ก อ + ณ ะ + ข อ + ะ
๗	เครื่องพิมพ์ดีด	ค อ + ร ะ + อ ะ + ง อ + พ อ + อ ี + ม อ + พ อ + ะ + ค อ + อ ี + ค อ
๘	อยาก	อ ะ + ย ะ + อ ำ + ก ะ
๙	แห่งนงาย	ห อ + ง อ + แ อ + น อ + ห ย + ง อ + อ ำ + ย อ
๑๐	สวัสดิ์	ส อ + ว ะ + ะ + ส อ + ค อ + ะ + ะ

ภาคผนวก ณ
ผลคะแนนการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R



เลขที่	เกณฑ์การประเมิน ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย					คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การอ่านแบบแจกลูก (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2. การอ่านแบบสะกดคำ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	3. การเดาคำจากภาพหรือการสื่อนอ่านจากภาพ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	4. การอ่านจากกรูปร่างของคำ (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	5. การเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
1	4	4	4	3	3	18	90.00	1
2	4	4	3	4	4	19	95.00	1
3	3	3	4	4	4	18	90.00	1
4	4	3	3	3	3	16	80.00	1
5	3	3	4	3	3	16	80.00	1
6	4	4	3	3	3	17	85.00	1
7	3	2	2	2	2	11	55.00	0
8	4	3	3	3	4	17	85.00	1
9	4	4	3	4	4	19	95.00	1

ร.ร.	เกณฑ์การประเมิน ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย				คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ (100 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์
	1. การเขียนสะกดคำจากภาพ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	3. การเขียนสะกดคำจากคำที่อ่าน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)	4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)			
1	5	5	5	4	19	95.00	1
2	5	5	4	4	18	90.00	1
3	4	5	5	4	18	90.00	1
4	4	4	4	3	15	75.00	1
5	5	4	4	3	16	80.00	1
6	4	5	5	3	17	85.00	1
7	3	2	2	3	10	50.00	0
8	5	4	3	4	16	80.00	1
9	5	5	4	5	19	95.00	1

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวดวงพร ศีลากุล
วัน เดือน ปี เกิด	09 พฤศจิกายน 2541
สถานที่เกิด	ยโสธร
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร
ที่อยู่ปัจจุบัน	113 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองแห่น อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร
ผลงานตีพิมพ์	Click or tap here to enter text.
รางวัลที่ได้รับ	Click or tap here to enter text.

